

Forslag

til

**Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om gasforsyning og
straffeloven¹**

(Gennemførelse af elmarkedsdirektivet m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. En kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 1, 2. pkt.«

»Stk. 8. En region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.«

2. I § 5, nr. 4, indsættes efter »der er produceret på dennes lokalitet,«: »eller egenproduceret eller delt elektricitet inden for andre lokaliteter,«.

3. I § 5 indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 15, som nyt nummer:

»15) *Energideling*: Aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er:

a) produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller

b) hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.«

Nr. 14-36 bliver herefter nr. 15-37.

4. I § 5 indsættes efter nr. 30, der bliver nr. 31, som nyt nummer:

»31) *Seriel måling*: En måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af enhedens elforbrug til afregningsformål«

Nr. 30-37 bliver herefter nr. 31-38.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked, EU-Tidende 2024, L-udgaven

5. I § 6, *stk. 1*, indsættes efter »elprodukt.«: »En elkunde kan, ved anvendelse af seriel måling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer.«

6. I § 6, indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om seriel måling, herunder om ansvar for måledata og tekniske krav til enheder, der anvendes til seriel måling.«

7. I § 6 *b*, *stk. 4*, indsættes efter »dynamiske elpriskontrakter«: »og tidsbegrænsede fastpriselicitetsleveringskontrakter.«

8. I § 9, *1. pkt.*, indsættes efter »aktive kunder,«: »energideling,«.

9. I § 22 indsættes efter *stk. 12* som nyt stykke:

»Stk. 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med tilslutning til det kollektive net, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sådanne sager.«

10. Efter § 24 indsættes:

»§ 25. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Stk. 2. Ved fleksible tilslutningsaftaler forstås et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, som indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indføddning af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.«

11. I § 28, *stk. 1.*, indsættes efter nr. 20 som nyt nummer:

»21) Udarbejde forskrifter for serielle målinger«

12. I § 28, *stk. 1.*, indsættes efter nr. 20 som nyt nummer:

»22) Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge Energinet at etablere og varetage driften af en platform til deling af energi. Platformen skal indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet, herunder sikre at den delte energi kan håndteres direkte i markedsopgørelserne.«

13. Efter § 71 b indsættes:

»§ 72. Klima, energi- og forsyningsministeren fastsætter krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

14. I 72 b, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »viderefaktureres uændret til«: »elkunden på«

15. I 72 b, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »prisnedsættelser uændret til«: »elkunderne på«

16. I 72 c, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »forbrug«: », serielle målinger«

17. I § 72 c, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »det summerede elforbrug«: », serielle målinger«

18. I § 73 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »købergrupper« til: »kategorier af netbrugere«.

19. Efter § 73 b indsættes

»§ 74. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering«

20. I § 85 d, stk. 2, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

21. I § 86, stk. 1 indsættes efter »artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.,«: »stk. 1 a,«.

22. I § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og § 87 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

23. I § 87 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.« og »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1« og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.

§ 2

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret ved lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

UDKAST

1. I § 48, stk. 1, indsættes efter »artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.,«: »stk. 1 a og b,«.

2. I § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1 og § 49 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

3. I § 49 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.«, »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1« og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 434 af 25. april 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1786 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 299 d, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

§ 4

Loven træder i kraft den 17. januar 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Energideling
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.3.1. Energideling
 - 3.1.3.2. Energidelingsplatform
 - 3.1.3.3. Forbrugerrettigheder og forpligtelser
 - 3.1.3.4. Leveringspligt
 - 3.1.4. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Flere elaftaler under samme aftagenummer
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.3.1. Seriel måling
 - 3.2.3.2. Leveringspligt
 - 3.2.4. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Priskrise
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Elmarkedsdirektivet
 - 3.3.4. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Ret til fastpriselektricitetskontrakt
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Elmarkedsdirektivet
 - 3.4.4. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Elhandelsvirksomhedernes risikohåndtering
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.5.3. Elmarkedsdirektivet

- 3.5.4. Den foreslåede ordning
- 3.6. Netvirksomheders oplysningsforpligtelser ifm. nettilslutning
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.6.4. Den foreslåede ordning
- 3.7. Fleksible tilslutningsaftaler
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.7.4. Den foreslåede ordning
- 3.8. Konsekvensrettelser som følge af REMIT-forordningen
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. REMIT-forordningen
 - 3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.8.4. Den foreslåede ordning
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets formål er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked. Direktivet er herefter benævnt elmarkedsdirektivet. Gennemførelsen af elmarkedsdirektivet har til formål at videreudvikle elmarkedet i lyset af energikrisen i 2022 og understøtte den grønne omstilling frem mod 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet.

Den grønne omstilling er i vidt omfang afhængig af en omfattende elektrificering af det danske samfund. Med direktivet fremmes markedsadgangen for eksempelvis operatører af ladestandere til elbiler og varmepumper, en mere effektiv anvendelse af fleksibilitet i elnettet og hurtig nettilslutning af

vedvarende elproduktion samt mulighed for at dele forbrugeres overskudsenergi fra et VE-anlæg, som de ikke selv forbruger. Det sker konkret via retten til flere elaftaler under samme aftagenummer, rammer for anvendelse af fleksible nettilslutningsaftaler og mulighed for energideling.

Lovforslaget giver mulighed for at anvende målinger fra enheder i installationer bag en elforbrugers hovedmåler i nettilslutningen, som f.eks. en lade-stander eller en varmepumpe, så den pågældende måling kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af forbruget til brug for en fuld afregning af elkunden. Målinger fra én eller flere enheder vil indgå i en seriel måling sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen. Det gør det muligt for elforbrugere at have mere end én aftale om levering af elektricitet under den samme nettilslutning. Der skal ifm. implementering af direktivet tages stilling til, om måleansvaret for den ekstra måler skal placeres hos den virksomhed, der leverer elektricitet til den elforbrugende enhed, eller om ansvaret skal placeres hos den lokale netvirksomhed, som i dag har ansvaret elkundens hovedmåler. Med lovforslaget placeres ansvaret hos virksomheden, der leverer elektricitet til det serielle målepunkt.

Lovforslaget sikrer desuden netbrugerne mulighed for at indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler i situationer, hvor nettet ikke er tilstrækkelig udbygget. Reglerne vil også give netvirksomhederne mulighed for at tilbyde netbrugerne permanente fleksible nettilslutningsaftaler. Samlet set vil netbrugere som eksempelvis VE-udviklere og PtX-virksomheder have mulighed for hurtig netadgang, samtidig med at rammerne vil fremme en effektiv udnyttelse af det kollektive net. På sigt vil rammerne for aftalerne kunne tage hensyn til fremtidige muligheder for en omkostningseffektiv og konkurrencepræget markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet med henblik på at sikre et sammenspil mellem instrumenterne. Det er valgfrit for medlemsstaterne at bestemme, hvem der skal fastsætte rammerne for fleksible nettilslutningsaftaler. Med lovforslaget fastsættes rammerne af klima-, energi-, og forsyningsministeren, da det flugter med den generelle rollefordeling i øvrigt på elområdet i Danmark.

Lovforslaget giver desuden elforbrugerne mulighed for, at dele den energi fra et VE-anlæg, som de ikke selv forbruger, som sendes ud på det kollektive net. Delingen kan foregå inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen. I lovforslaget bemyndiges klima-, energi og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler for energideling.

Lovforslaget indebærer også, at elforbrugerne får ret til at indgå en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt på minimum 1 års varighed. Det indebærer, at elhandelsvirksomheden ikke kan ændre kontraktbetingelserne, herunder prisen, i mindst 1 år efter kontraktindgåelsen. I tillæg fastsættes regler om elhandelsvirksomhedernes risikostyring, der skal bidrage til at begrænse risikoen for, at ændringer i engrospriserne påvirker den økonomiske levedygtighed af de fastprisaftaler, der indgås med elforbrugerne.

Lovforslaget indebærer også, at klima-, energi- og forsyningsministeren be- myndigelse til at fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitets- levering til husholdningsforbrugere, samt små- og mellemstore virksomhe- der, i tilfælde af at Det Europæiske Råd erklærer elpriskrise, samt til at fast- sætte regler om netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i forbindelse med sager om tilslutning til det kollektive elforsyningsnet og en præcisering af Forsyningstilsynets mulighed for at godkende metoder som led i udvik- ling af nye tarifieringsmetoder, fx med henblik på at fremme et intelligent elforbrug.

Foruden gennemførelse af elmarkedsdirektivet, indebærer lovforslaget en række ændringer af mere præciserende karakter, herunder kommuners mu- lighed for at varetage egenproduktion i en situation, hvor der er opnået di- spensation fra kravet om selskabsmæssig adskillelse.

2. Lovforslagets baggrund

Elektricitetsmarkederne var fra efteråret 2021 til foråret 2023 kendetegnet ved historisk høje og svingende priser. Dette skyldes hovedsagelig den høje pris på gas, der anvendes til elproduktion.

Som en reaktion på de historisk høje og svingende priser foreslog Kommis- sionen i sin meddelelse fra oktober 2021, ”Håndtering af stigende energipri- ser: en værktøjskasse for handling og støtte”, en værktøjskasse med foran- staltninger, som Unionen og dens medlemsstater kunne anvende til at hånd- tere den umiddelbare indvirkning af høje energipriser på husholdninger og virksomheder, og til at styrke modstandsdygtigheden over for fremtidige prischok.

Kommissionen skitserede endvidere i sin meddelelse af 8. marts 2022, *RE- PowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser*, en række yderligere foranstaltninger til at styrke værktøjsskassen og reagere på stigende energipriser.

Ændringerne til elmarkedsdirektivet bygger videre på disse tiltag ved at forbedre forbrugerrettigheder og -beskyttelse, så forbrugerne får mulighed for at drage fordel af energiomstillingen, deres elafregning gøres mindre afhængig af kortsigtede prisudsving på energimarkedene, og der tages vare på risikobalancen mellem leverandører og forbrugere.

Elmarkedsdirektivet skal således øge forbrugernes modstandsdygtighed over for virkningerne af høje og svingende priser på engrosmarkedet på forbrugernes energiregninger, styrke en bredere gruppe af forbrugere, der ellers ikke har mulighed for at blive aktive kunder på grund af finansielle eller fysiske begrænsninger, samt sikre dem et bredt udvalg af elprodukter.

Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 17. januar 2025, dog med undtagelse af, at bestemmelserne om ret til flere elaftaler under samme aftennummer og energideling, der først skal være gennemført i dansk ret senest den 17. juli 2026. Elmarkedsdirektivet gennemføres dels ved en ændring af lov om elforsyning i dette lovforslag, samt bestemmelser på bekendtgørelsesniveau i medfør af denne lov.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Energideling

3.1.1. Gældende ret

Muligheden for aktive kunder til at foranstalte deling af energi via det kollektive net uden oprettelse af en juridisk person i form af et borgerenergi- eller VE-fællesskab er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Aktive kunders mulighed for at dele energi er derfor ikke allerede reguleret i elforsyningsloven.

Energideling betegner muligheden for at dele energi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed kan sendes ud på det kollektive net. Den elektricitet som den aktive kunde ikke selv forbruger kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen. Forbrugeren kan også dele energien med sig selv.

Efter gældende ret er muligheden for at foranstalte deling af elektricitet via det kollektive net begrænset til borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber. Disse fællesskaber er reguleret i bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder (bekendtgørelse om energifællesskaber).

Bekendtgørelsen om energifællesskaber implementerer hhv. artikel 16 om borgerenergifællesskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU og artikel 22 om VE-fællesskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

Borgerenergi- og VE-fællesskaber er juridiske enheder, der i medfør af § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om energifællesskaber, inden for VE-fællesskabet og borgerenergifællesskabet, via det kollektive net kan foranstalte deling af elektricitet, der produceres på de af VE-fællesskabet og borgerenergifællesskabet ejede elproduktionsanlæg, eller på elproduktionsanlæg ejet af deltagere eller kapitalejere, i VE-fællesskabet og borgerenergifællesskabet.

Selve delingen af elektricitet i borgerenergi- eller VE-fællesskabet skal foranstalles gennem en aftale om levering af elektricitet med en elhandelsvirksomhed, jf. § 13, stk. 1, i bekendtgørelsen om energifællesskaber. Borgerenergi eller VE-fællesskabet kan dog vælge selv at udfylde rollen som elhandelsvirksomhed. Elhandelsvirksomheden varetager fordeling og modregning mellem borgerenergi- og VE-fællesskabets deltagere eller kapitalejere ud fra fællesskabets anmodning. Elhandelsvirksomheden skal ligeledes stå for leveringen af elektricitet, hvis den delte elektricitet ikke fuldt ud dækker elektricitetsforbruget for deltagerne eller kapitalejerne i borgerenergifællesskabet. Der vil således altid være tilknyttet en elhandelsvirksomhed til et borgerenergi- eller VE-fællesskab.

Det er ikke defineret i hverken elforsyningsloven, bekendtgørelse om energifællesskaber eller elmarkedsdirektivet fra 2019, hvad der præcist skal forstås med deling af elektricitet. Det følger dog af præambelbetragtning 46 i elmarkedsdirektivet fra 2019, at borgerenergifællesskaber ikke bør pålægges reguleringsmæssige restriktioner, når de anvender eksisterende eller fremtidig informations- og kommunikationsteknologi til deling af elektricitet fra produktionsanlæg inden for borgerenergifællesskabet mellem deres medlemmer eller partshavere baseret på markedsprincipper, f.eks. ved at modregne energikomponenten for medlemmer eller partshavere, der anvender den produktion, der er tilgængelig inden for fællesskabet, selv hvis det foregår over det offentlige net, forudsat at begge målepunkter tilhører fællesskabet. Med deling af elektricitet kan medlemmerne eller partshaverne forsynes med elektricitet fra produktionsanlæggene inden for fællesskabet uden at være i direkte fysisk nærhed af produktionsanlægget og uden at være bag et fælles målepunkt. Hvis der deles elektricitet, bør delingen ikke berøre

opkrævningen af netgebyrer, -tariffer eller afgifter i forbindelse med elektricitetsstrømme.

3.1.2. Elmarkedsdirektivet

Retten for husstande, små- og mellemstore virksomheder samt offentlige organer, til at deltage i energideling som aktive kunder, uden oprettelse af en juridisk enhed, er en ny rettighed i forhold til elmarkedsdirektivet fra 2019. Ordninger for energideling kan enten være baseret på private kontraktmæssige aftaler mellem aktive kunder eller organiseres gennem en retlig enhed.

Energideling er defineret i artikel 2, nr. 10 a, i direktivet, som aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er a) produceret eller lagret uden for området eller på fælles områder af et anlæg, som de ejer, leaser eller lejer helt eller delvis, eller b) hvis rettigheder er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde mod et vederlag eller gratis.

Det følger af præambelbetragtning 22, at ”Energideling kan skabe modstandsdygtighed over for virkningerne af høje og svingende engrospriser på forbrugernes energiregninger, øger indflydelsen hos en bredere gruppe af forbrugere, der ellers ikke har mulighed for at blive aktive kunder på grund af finansielle eller fysiske begrænsninger, såsom sårbare kunder eller kunder, der er berørt af energifattigdom, og fører til en øget udbredelse af vedvarende energi ved at tiltrække yderligere private kapitalinvesteringer og diversificere mulighederne for betaling. Gennem integrationen af passende prissignaler og lageranlæg kan deling af elektricitet bidrage til at skabe grundlaget for at udnytte mindre forbrugeres fleksibilitetspotentiale”.

Det følger endvidere af præambelbetragtning 24, at ”Energideling operationaliserer det kollektive forbrug af egenproduceret eller lagret elektricitet, der indføres i det kollektive net af mere end én aktiv kunde, der handler i fællesskab. Medlemsstaterne bør etablere en passende IT-infrastruktur, der giver mulighed for administrativ matchning inden for en bestemt tidsramme af kundens samlede målte forbrug med den egenproducerede eller lagrede vedvarende energi, som fratrækkes det samlede forbrug med henblik på at beregne energikomponenten på den energiregning, som leverandøren udsteder, og dermed reducere kundens regning.”

Det følger endvidere af præambelbetragtningen, at ”Aktive kunder, der er involveret i energideling, er økonomisk ansvarlige for de ubalancer, som de skaber, uden at dette berører aktive kunders mulighed for at uddelegere deres balanceansvar til andre markedsdeltagere. Alle forbrugerrettigheder og

-forpligtelser i direktiv (EU) 2019/944 gælder for slutkunder, der er involveret i energidelingsordninger. Husholdninger med en installeret kapacitet på op til 10,8 kW for husholdninger i enfamiliehuse og op til 50 kW for boligejendomme bør dog ikke være forpligtet til at opfylde leverandørforpligtelserne. Medlemsstaterne bør kunne justere disse tærskler for at afspejle nationale forhold op til 30 kW for husholdninger i enfamiliehuse og til mellem 40 kW og 100 kW for boligejendomme.”

De bestemmelser der skal implementeres er følgende:

Artikel 15 a, stk. 1, giver alle husstande, små virksomheder og mellemstore virksomheder, offentlige organer og, hvis en medlemsstat har besluttet det, andre kategorier af slutkunder ret til at deltage i energideling som aktive kunder på en ikkeforskelsbehandlende måde inden for samme budområde eller et mere begrænset geografisk område som fastsat af den pågældende medlemsstat.

Artikel 15 a, stk. 2, angiver, at aktive kunder har ret til at dele vedvarende energi mellem sig selv baseret på private aftaler eller gennem en retlig enhed. Deltagelse i energideling må ikke udgøre den primære forretnings- eller erhvervsmæssige aktivitet for aktive kunder, der deltager i energideling. Det indebærer, at aktiviteten med at dele energi ikke kan være den primære måde, hvorpå disse kunder driver deres forretning eller professionelle aktiviteter.

Artikel 15 a, stk. 3, indeholder regler om muligheden for aktive kunder til at udpege en energidelingsorganisator, der kan bistå med løsningen af forskellige opgaver ifm. energidelingen. Det kan bl.a. være indgåelse af kontrakter med og fakturere aktive kunder, der deltager i energideling og yde støtte til forvaltning og balancering af fleksibelt forbrug bag måleren. Direktivet tildeler medlemsstaten en vis fleksibilitet ift. at udvikle rammerne for energidelingsorganisatoren.

Artikel 15 a, stk. 4, fastsætter en række rettigheder for aktive kunder, der deltager i energideling. Aktive kunder, der deltager i energideling har bl.a. ret til at få den delte elektricitet, der fødes ind i nettet, fratrullet deres samlede målte forbrug inden for en tidsramme, der ikke er længere end ubalancerafregningen. Energidelingen berører ikke betalingen af hverken skatter, afgifter eller tariffer. Aktive kunder, der deltager i energideling, skal desuden sikres at kunne drage fordel af alle forbrugerrettigheder og -forpligtelser som slutkunder i henhold til direktivet. I tilfælde af en konflikt i forbindelse

med en energidelingsaftale, skal aktive kunder have adgang til udenretslig tvistbilæggelse med andre deltagere i energidelingsaftalen.

Husholdningsforbrugere, der deltager i energideling, er undtaget fra de forpligtelser, der pålægges elhandelsvirksomheder, såfremt energien deles mellem husstande med en installeret kapacitet på op til 10,8 kW for enfamiliehuse og op til 50 kW for boligejendomme. Der er nationalt mulighed for at udvide grænserne, dog inden for de grænser, der er fastsat i direktivet.

Aktive kunder, der deltager i energideling, skal ligeledes have adgang til skabeloner på kontrakter med rimelige og gennemsigtige betingelser for energidelingsaftaler.

Artikel 15 a, stk. 5, indeholder regler for den situation, at en medlemsstat muliggør energideling for større forbrugere end små- og mellemstore virksomheder. Størrelsen på den installerede kapacitet er i disse tilfælde begrænset til maksimalt 6 MW. Derudover skal energidelingen finde sted inden for et lokalt eller begrænset geografisk område som defineret af den pågældende medlemsstat.

Artikel 15 a, stk. 6, fastsætter en række opgaver til transmissions- eller distributionsoperatøren eller andre udpegede organer. Det vedrører bl.a. at overvåge, indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante slutkunder og markedsdeltagere. Der fastsættes ligeledes krav til implementering af passende IT-systemer, der kan modtage information om relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde.

3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at reguleringens tekniske karakter og hensynet til at fremme smidighed i reguleringen indebærer, at artikel 15 a, i direktivet, mest hensigtsmæssigt gennemføres ved bekendtgørelse udstedt med hjemmel i en bestemmelse, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om energideling.

Ministeriet vurderer, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse skal afgrænses af direktivets krav til medlemsstaterne om energideling. På denne baggrund vil den materielle reguleringskompetence i bemyndigelsesbestemmelsen være sammenfaldende med direktivets bestemmelser i artikel 2, nr. 10 a og artikel 15 a.

Ministeriet vurderer, at klima-, energi- og forsyningsministeren bør kunne forpligte elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder i forbindelse med fastsættelsen af regler om energideling. Disse aktører vil som udgangspunkt kun kunne forpligtes, i det omfang elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling gør det nødvendigt.

Det er ministeriets vurdering, at Energinets Datahub og fjernaflæste elmålere gør det muligt at implementere elmarkedsdirektivets ret til energideling via en ny energidelingsplatform, som anvender data fra Datahub.

Energideling er muligheden for at dele energi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed sendes ud på det kollektive net. Den elektricitet, som den aktive kunde ikke selv forbruger, kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen. Ministeriet vurderer, at en sådan energidelingsplatform vil kunne etableres og drives af Energinet, idet platformen vil bygge på data fra Datahub, der allerede drives af Energinet og udgør et centralt omdrejningspunkt for elmarkedet. Der vurderes således at være en række synergieffekter og administrative hensyn ved at lade Energinet stå for denne opgave fremfor netvirksomhederne eller andre udpegede organer, som direktivet giver mulighed for.

Med en delingsplatform vil selve delingen af energi ikke blive begrænset af, som det er tilfældet med borgerenergi- eller VE-fællesskabet, at delingen af energi skal foranstaltes gennem en aftale om levering af elektricitet med en elhandelsvirksomhed. Dette har efter ministeriets vurdering hidtil udgjort en barriere for delingen af energi i borgerenergi- og VE-fællesskaber, og dermed udviklingen af energifællesskaber. Ministeriet bemærker i den sammenhæng, at det følger af præambelbetragtningerne til direktivet, at borgerenergi- og VE-fællesskaber vil kunne dele elektricitet, der er genereret fra anlæg, de ejer fuldt ud, med deres medlemmer.

Energinets Datahub er en centraliseret IT-plattform i Danmark, der fungerer som et fælles data- og informationsudvekslingshub for energisektoren. Datahub er designet til at håndtere og koordinere data relateret til energimarkedet. Formålet med Datahub er at effektivisere og optimere data og processer mellem aktører i energisektoren, herunder danne grundlaget for afregningen i markedet. Energinets Datahub spiller dermed en central rolle i at støtte den grønne omstilling og integrere vedvarende energikilder ved at

lette håndteringen af komplekse datastrømme og processer i energimarkedet.

Danmark har som led i implementeringen af EU's 3. liberaliseringspakke af elmarkedet ved udgangen af 2020 gennemført en fuld udrulning af fjernaflæste elmålere. Netvirksomhederne indsender måledata til Datahub, der giver forbrugerne og elhandelsvirksomhederne detaljerede data om elforbruget og giver forbrugerne mulighed for at følge deres elforbrug. Netvirksomhederne skal sikre, at alle elmålere, der idriftsættes hos slutbrugere til at måle den elektricitet, der transporteres i netvirksomhedens net, er fjernaflæste

3.1.3.1. Energideling

Det er ministeriets vurdering, at energideling ikke er betinget af, at produktionsanlægget er i direkte fysisk nærhed af de aktive kunder, der indgår i delingen. Det er dog en betingelse, at energidelingen sker med henblik på egetforbrug og ikke fx videresalg af elektriciteten. Derudover er det muligt at få overført selve retten til at dele energi fra en anden aktiv kunde, dvs. uden at de aktive kunder hverken ejer, lejer eller leaser produktionsanlægget, der anvendes til energidelingen. Det er kun produktion af vedvarende energi, der kan deles.

Energideling kan foregå inden for samme budzone eller et mere begrænset geografisk område, som fastsat af medlemsstaten. Det er kun produktion af vedvarende energi, der kan deles.

Det er ministeriets vurdering, at ovenstående nationale fastsættelse i Danmark betyder, at produktionsanlægget skal være placeret i samme budzone, hvor elektriciteten forbruges. Det danske elsystemet er aktuelt inddelt i to budzoner: DK1 og DK2. DK1 repræsenterer Vstdanmark og inkluderer Jylland og Fyn. DK2 repræsenterer Sjælland og Bornholm.

Det er ministeriets vurdering, at elmarkedsforordningens artikel 5 om balanceansvar fastsætter en grænse for, hvad der kan deles. Aktive kunder, der deltager i energideling, er således ansvarlige for ubalancer, som de forårsager. I medfør af forordningen skal alt energi, der flyder på nettet, balanceres. Det indebærer, at det kun er energi, der måles af netvirksomhedens fjernaflæste måler i nettilslutningen, der kan indgå i energidelingen. Eventuelle opgørelser af producerede mængder inde i en installation, men som ikke er tilgængeligt på nettet, kan dermed ikke deles.

Aktive kunder, der deltager i energideling, har ret til at få den delte elektricitet, der fødes ind i nettet, fratrukket deres samlede målte forbrug inden for en tidsramme, der ikke er længere end ubalanceafregningen. Energidelingen berører ikke betalingen af hverken skatter, afgifter eller tariffer.

Det er ministeriets vurdering, at dette indebærer, at energien fra et VE-anlæg kan forbruges af en anden forbruger inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen, hvilket vil sige 15 minutter. I medfør af artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2195 af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet, skal alle transmissionssystemoperatører afregne ubalancer på 15 minutter i alle balanceområder. Energinet overgik til 15 minutters balanceafregning den 22. maj 2023.

Det er ministeriets vurdering, at elproducerende anlæg omfattet af pristillæg eller aftagepligten i lov fremme af vedvarende energi kan indgå i energidelingen. Den delte energi vil dog ikke kunne danne grundlag for et pristillæg. Det er ligeledes ministeriets vurdering, at aftagepligten i § 52, i lov om fremme af vedvarende energi, ikke er til hinder for, at et anlæg kan dele overskudsproduktionen.

Det følger endvidere af direktivet, at aktive kunder bør have ret til at dele overskudsproduktion mod et vederlag eller gratis.

Det er ministeriets vurdering, at den energi der indgår i energidelingen pålægges de til enhver gældende tariffer og elafgifter mv. Det vil sige, at opkrævningen af tariffer og elafgift fortsat skal opkræves hos de delende parter. De kollektive elforsyningsvirksomheder kan dog udvikle tarifmetoder, som fx lokal kollektiv tarifiering, der tager hensyn til, at energien deles, jf. elforsyningslovens § 73. I medfør af elforsyningslovens § 73, skal de kollektive elforsyningsvirksomheder bl.a. prisfastsætte deres ydelser efter hvilke omkostninger, som de enkelte kategorier af netbrugere giver anledning til i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet.

I medfør af direktivet kan aktive kunder udpege en energidelingsorganisator, der kan bidrage til energidelingen. Det vedrører bl.a. kommunikation om energidelingsaftaler med andre relevante enheder samt oplysning om tariffer, skatter og afgifter i relation til energidelingen. Energidelingsorganismen kan ligeledes yde støtte til at håndtere og balancere fleksible enheder bag måleren med henblik på at optimere energidelingen. Der kan ligeledes ske fakturering af aktive kunder, der deltager i energideling.

Det er ministeriets vurdering, at rollen som energidelingsorganisator især vil blive løftet af elhandelsvirksomheder i tillæg til deres øvrige ydelser, herunder som aggregator og levering af elektricitet til serielle målepunkter, jf. nærmere herom i lovforslagets § 1, nr. 5.

3.1.3.2. Energidelingsplatform

Det følger af direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at transmissions- eller distributionsoperatøren eller andre udpegede organer overvåger, indsamler, validerer og kommunikerer måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante slutkunder og markedsdeltagere. Direktivet fastsætter ligeledes krav til implementering af passende IT-systemer, der kan modtage information om relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde.

Det følger endvidere af direktivet, at medlemsstaten bør etablere den passende it-infrastruktur for at muliggøre administrativ matching inden for en bestemt tidsramme af kundens samlede målte forbrug med egenproduceret eller lagret vedvarende energi, der trækkes fra det samlede forbrug med henblik på at beregne energikomponenten af energiregningen, udstedt af kundens leverandør, og dermed reducere kundens regning.

Det er derfor ministeriets vurdering, at det til brug for energideling er hensigtsmæssigt, at der gives hjemmel til, at der kan etableres en energidelingsplatform. Ministeriet vurderer, at energidelingsplatformen i den situation mest hensigtsmæssigt vil skulle etableres og drives af Energinet, idet platformen vil bygge på data fra Datahub, der allerede drives af Energinet. Der vurderes således at være en række synergieffekter ved at lade Energinet stå for at overvåge, indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante slutkunder og markedsdeltagere. En energidelingsplatform gør det ligeledes muligt at håndtere energideling direkte i markedsopgørelserne, som opgøres af Energinet. Dette sikrer en enkel adgang for aktive kunder til at få den delte elektricitet, der indføres i nettet, fratrukket deres samlede aflæste forbrug inden for et tidsrum, der ikke er længere end perioden for afregning af ubalancer.

Med Datahub som udgangspunkt sikres en effektiv og sikker adgang til og udveksling af data samt databeskyttelse og datasikkerhed i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 23, stk. 2, 1. pkt.

Delingsplatformen vil skulle kunne håndtere direkte deling, hvor en eller flere parter selv aftaler alle forhold om energidelingen. Energidelingsplatformen vil i denne situation skulle sikre alle tekniske forhold for delingen overfor både de delende parter, relevante elhandelsvirksomheder og balanceansvarlige aktører. Delingsplatformen vil også skulle kunne håndtere, at det er en energidelingsorganisator, der står for at administrere delingen mellem en eller flere parter, ligesom energidelingen vil kunne foregå mellem en eller flere producerende parter og en eller flere forbrugende parter.

Delingsplatformen vil skulle kunne håndtere, at prisen for deling af energien kan fremgå direkte af delingsplatformen. Selve afregningen af den delte energi vil dog finde sted bilateralt mellem de aktive kunder, eventuelt via en energidelingsorganisator. Det vil skulle være muligt for den aktive kunde at angive, om det er hele eller dele af overskudsproduktionen, der vil skulle deles. En aktiv kunde vil skulle kunne trække sit anlæg ud af energidelingen.

§ 28, stk. 1, nr. 13, i lov om elforsyning angiver det som en del af Energinets opgaver at udarbejde forskrifter som er nødvendige for elmarkedets funktion, herunder forskrifter om aktørernes pligter og rettigheder. Det er ministeriets vurdering, at dette også kan omfatte energideling, når der bliver fastsat regler herom. Forskrifter udarbejdes i et samarbejde med relevante aktører og metode godkendes Forsyningstilsynet, inden disse kan anvendes.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør § 28, stk. 2, i elforsyningsloven, fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af ovenstående bestemmelser, herunder om proceduren for udarbejdelse og godkendelse af forskrifter.

Det er ministeriets vurdering, at Energinet vil foretage de nødvendige ændringer til Energinets forskrifter med henblik på at muliggøre energideling, herunder sikre at alle markedsopgørelser beregnes korrekt. Det er endvidere ministeriets vurdering, at bemyndigelsen i § 28, stk. 2, i elforsyningsloven, skal anvendes i det omfang, som det er nødvendigt til at fastsætte nærmere regler om indholdet af Energinets forskrifter for energideling, herunder om processen for udarbejdelsen af disse.

3.1.3.3. Forbrugerrettigheder og forpligtelser

Der følger af direktivets artikel 15 a, stk. 10, at aktive kunders deltagelse i energideling ikke påvirker retten til frit at vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt i overensstemmelse med direktivets artikel 4.

I dansk ret fremgår det frie leverandørvalg af lov om elforsyning § 6, stk. 1, 2. pkt. Efter denne bestemmelse kan en elkunde frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt.

Det er ministeriets vurdering, at aktive kunder dermed ikke kan begrænses i valg af elhandelsvirksomhed eller elprodukt, når der deles energi. Det vil sige, at det skal være muligt for aktive kunder at dele energi på tværs af forskellige elhandelsvirksomheder, herunder implicit også på tværs af balanceansvarlige aktører.

Det følger endvidere af direktivets artikel 15 a, stk. 4, litra b, at aktive kunder, der deltager i energideling, skal have gavn af alle de forbrugerrettigheder og forpligtelser som slutkunder, som er fastlagt i elmarkedsdirektivet.

Det er ministeriets vurdering, at dette indebærer, at aktive kunder, der deltager i energideling, som udgangspunkt vil være omfattet af den forbrugerbeskyttelse, der følger af elmarkedsdirektivet.

Det følger dog af direktivets artikel 15 a, stk. 4, litra c, at aktive kunder ikke er forpligtet til at efterkomme de krav, der stilles til elhandelsvirksomheder, såfremt energien deles mellem enfamiliehuse med en installeret kapacitet op til 10,8 kW og op til 50 kW for boligejendomme. Det er muligt at øge grænsen for enfamiliehuse til 30 kW og boligejendomme til 100 kW.

Det er ministeriets vurdering, at dette indebærer, at aftaler om energideling mellem aktive kunder, der er husholdningsforbrugere, kun vil være omfattet af de almindelige obligations- og aftaleretlige regler, medmindre de aktive kunder vælger en energidelingsorganisator til at stå for energidelingen. Energidelingsorganisatoren vil være underlagt elmarkedsdirektivets artikel 10 om grundlæggende kontraktlige rettigheder, artikel 12 om ret til at skifte og skifterelaterede gebyrer samt artikel 18 om regninger og faktureringsoplysninger. Energidelingsorganisatoren vil ligeledes være underlagt den almindelige forbrugerbeskyttende lovgivning. Ønsker de aktive kunder således en øget grad af forbrugerbeskyttelse ifm. energidelingen, har de mulighed for at tilknytte en Energidelingsorganisator, som ofte også vil være elhandelsvirksomhed.

For at understøtte aktive kunders mulighed for energideling, især når der ikke anvendes en Energidelingsorganisator, følger det af artikel 15 a, stk. 4, litra d, at de skal have adgang til frivillige kontraktskabeloner med rimelige

og gennemsigtige vilkår for energideling. Dette skal bl.a. afhjælpe, at direktivets forbrugerbeskyttende regler som udgangspunkt ikke finder anvendelse mellem aktive kunder, der deltager i energideling. I tilfælde af konflikter opstået over aftaler om energideling, skal slutbrugere have adgang til udenretslig tvistbilæggelse med andre deltagere i energidelingen i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 26.

Det er ministeriets vurdering, at kontraktskabelonerne kan udarbejdes i samarbejde med markedets aktører, herunder relevante interesseorganisationer. Det er endvidere ministeriets vurdering, at tvistbilæggelse vedrørende energideling mest hensigtsmæssigt håndteres af Ankenævnet på Energiområdet.

3.1.3.4. Leveringspligt

Såfremt en aktiv kunde, der er en virksomhed, påbegynder deling af elektricitet, vil den aktive kunde kunne blive omfattet af elforsyningslovens definition af elhandelsvirksomhed, idet der potentielt sælges elektricitet til en, der er omfattet af et aftagenummer, jf. § 5, nr. 12, i elforsyningsloven.

Dette indebærer, at den aktive kunde vil blive omfattet af elforsyningslovens leveringspligt, jf. § 6 b, stk. 1. Leveringspligten indebærer, at en elhandelsvirksomhed, på anmodning og mod betaling, skal levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine elprodukter. Dermed forhindres det, at elhandelsvirksomheder inden for et netområde kan undlade at levere elektricitet til bestemte husholdningsforbrugere eller områder.

Det er ministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt, at aktive kunder risikerer at blive omfattet af elforsyningslovens leveringspligt, såfremt de deltager i energideling. Ministeriet bemærker i den forbindelse, at elforsyningsloven allerede indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om undtagelser fra leveringspligten. Bemyndigelsen er bl.a. blevet anvendt for at sikre en implementering af elmarkedsdirektivets bestemmelser om borgerenergi- og VE-fællesskaber, der kan foranstalte deling af energi via en elhandelsvirksomhed.

Det er således ministeriets vurdering, at der skal laves en undtagelse fra leveringspligten ift. energideling tilsvarende den, der gælder for borgerenergi- og VE-fællesskaber.

3.1.1.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om energideling. Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte regler, der er nødvendige for at sikre gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling.

Det foreslås, at der indsættes en definition af energideling, hvorefter energideling defineres som aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling. Det foreslås endvidere, at definitionen af en aktiv kunde i elforsyningsloven udvides til også at omfatte elkunder, der deltager i energideling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at energi fra et VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger og som dermed sendes ud på det kollektive net, kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalancesafregningen. Den delte energi bliver dermed selvbalancerende, såfremt det forbruges inden for intervallet i balanceafregningen.

Energideling kan derfor have indflydelse på, hvor meget energi der handles i elmarkedet. Det skyldes, at den energi, der indgår i energidelingen, ikke indgår i den balanceafregningen, som opgøres af Energinet. Da energideling går uden om elmarkederne, vil energideling kunne fjerne noget likviditet fra Day Ahead og Intraday markederne. Den øgede elektrificering af samfundet, øger dog likviditeten i de selvsamme markeder. Desuden vil rollen som Energidelingsorganisator give elhandelsvirksomhederne og andre aktører nye forretningsmuligheder.

Der findes ved indgangen af 2024 ca. 150.000 egenproducenter. Med den aktuelle installationshastighed forventes dette tal at runde 200.000 i 2027. Dermed øges potentialet for energideling markant de kommende år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Energinet kan pålægges at etablere en platform, der kan håndtere energideling mellem aktive kunder samt udarbejde de nødvendige forskrifter, der gør det muligt at dele energi direkte via de markedsopgørelser, der laves af Energinet.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om energideling foreslås afgrænset af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling. Denne afgrænsning

bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om energideling som udgangspunkt har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om energideling.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 9 vil desuden medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan forpligte elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder i forbindelse med fastsættelsen af regler om energideling.

For nærmere om energideling henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 12 og bemærkningerne hertil.

3.2. Flere elaftaler under samme aftagenummer

3.2.1. Gældende ret

I dag afregnes en elkunde typisk via en enkelt elhandelsvirksomhed for det samlede forbrug på baggrund af netvirksomhedens måling i nettilslutningen.

En netvirksomhed måler den elektricitet, der transporteres igennem netvirksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde, jf. § 22, stk. 1, nr. 2, i elforsyningsloven. Netvirksomheden måler derfor som udgangspunkt ikke, hvad der sker bag målingen i nettilslutningen.

Nettilslutningen er således udtryk for det punkt, hvor elkunden tilsluttes det kollektive elnet. Dette punkt er kendetegnet ved at have et aftagenummer. Et aftagenummer er defineret i elforsyningslovens § 5, nr. 1, som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.

En elkunde kan på aftagenummeret i medfør af elforsyningslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt. En elkunde defineres i elforsyningslovens § 5, nr. 13, som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer og aftager elektricitet på dette.

En elkunde har dog ikke en ret til at få tilknyttet flere elhandelsvirksomheder på den samme nettilslutning, hvilket i praksis vil sige at have flere elaftaler tilknyttet under det samme aftagenummer.

Der er dog efter gældende ret ikke noget til hinder for, at en elkunde kan have flere aftale om levering af elektricitet på samme tid. Det er imidlertid

en forudsætning, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret.

En netvirksomhed kan således f.eks. opsætte en ekstra måler og indsende måledata til fra denne til Datahub, der kan anvendes til afregning af markedets aktører og elkunden. Dette indebærer i praksis, at der etableres en separat tilslutning med et selvstændigt målepunkt, med eget aftagenummer. Dette kaldes også et delt leveringsomfang.

I medfør af den gældende branchevejledning fra Green Power Denmark, der er taget til efterretning af Forsyningstilsynet, om netselskabets bestemmelser for tilslutning til og brug af distributionsnettet, kan etablering af et delt leveringsomfang kun ske med matrikelejerens samtykke. Matrikelejeren er ikke nødvendigvis sammenfaldende med den, der er registreret på aftagenummer. En lejer vil således ikke kunne oprette et delt leveringsomfang uden udlejers samtykke.

Deling af leveringsomfang kan efter den gældende branchevejledning ikke ske for kundekategorier med et leveringsomfang under 25 ampere, hvilket udelukker en række elkunder fra at gøre brug af muligheden, medmindre de betaler for en udvidelse af deres leveringsomfang. Netselskabets omkostninger i forbindelse etablering af et delt leveringsomfang betales af den, der anmoder herom. Der betales dog maksimalt et beløb svarende til et nyt tilslutningsbidrag for det nye selvstændige målepunkt.

En elkunde, der er husholdningsforbruger, er desuden omfattet af elforsyningslovens § 6 b, stk. 1, om leveringspligt. Leveringspligten indebærer, at en elhandelsvirksomhed, på anmodning og mod betaling, skal levere elektricitet til husholdningsforbrugere inden for de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine elprodukter. Dermed forhindres det, at elhandelsvirksomheder inden for et netområde kan undlade at levere elektricitet til bestemte husholdningsforbrugere eller områder.

Leveringspligten er udtryk for en fravigelse af den almindelige aftaleret og indebærer, at elhandelsvirksomheden ikke kan opsige aftalen med en husholdningsforbruger. Den sætter ligeledes en begrænsning for elhandelsvirksomhedens muligheder for at ophæve aftalen i tilfælde af husholdningsforbrugerens misligholdelse. En elhandelsvirksomhed mulighed for at ophæve en aftale om levering af elektricitet er reguleret i bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder.

3.2.2. Elmarkedsdirektivet

Med elmarkedsdirektivet introduceres en ret for elkunder til at have mere end én elaftale på samme tid, og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt. Tilslutningspunktet er det punkt, hvor elkunden tilsluttes det kollektive elnet, og som er tildelt et aftagenummer. Retten til at have flere elaftaler på samme tid er således ikke, som elmarkedsdirektivet fra 2019, betinget af at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret. Retten for en elkunde til at tilknytte flere elhandelsvirksomheder til det samme tilslutningspunkt, er således en ny ret for elkunder.

Det følger af præambelbetragtning 19, at ”forbrugerne bør kunne vælge den leverandør, der tilbyder dem den pris og den service, der bedst opfylder deres behov. Fremskridt inden for måler- og fordelingsmåler teknologi kombineret med informations- og kommunikationsteknologi gør det teknisk muligt at have flere leverandører til et enkelt sted. Kunderne bør kunne vælge en særskilt leverandør, navnlig for elektricitet til drift af apparater såsom varmepumper eller elektriske køretøjer, der har et særligt højt forbrug, eller som også automatisk kan flytte deres elforbrug som reaktion på prissignaler. Med henblik herpå bør kunderne have mulighed for at få mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt for deres lokalitet, således at forskellige apparater kan måles og forsynes særskilt. Målepunkter bør adskilles klart fra hinanden og bør være i overensstemmelse med gældende tekniske forskrifter.”

Det følger endvidere af præambelbetragtning 19, at ”ved at muliggøre anvendelsen af særlige måleløsninger, der er forbundet med eller indbygget i apparater med fleksibelt og kontrollerbart forbrug, kan slutkunder desuden deltage i andre incitamentsbaserede ordninger for fleksibelt elforbrug, der leverer fleksibilitetsydelser på elektricitetsmarkedet og til transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører. Generelt bør sådanne ordninger være compatible med energideling og bør bidrage til øget udbredelse af fleksibelt elforbrug og til forbrugerindflydelse, således at kunder får mere kontrol over deres energiforbrug og energiregninger, samtidig med at elektricitetssystemet får yderligere fleksibilitet med henblik på at håndtere udsving i udbud og efterspørgsel.”

Artikel 4, indebærer, at medlemsstaterne sikrer, at alle kunder frit kan købe elektricitet fra leverandører efter eget valg. Medlemsstaterne sikrer, at alle kunder kan have mere end én elektricitetsleveringskontrakt eller energidelingsaftale på samme tid, og at kunderne til dette formål har ret til at have

mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt for deres lokalitet. Hvis det er teknisk muligt, kan intelligente målersystemer, der er indført i overensstemmelse med artikel 19, anvendes til at give kunderne mulighed for at have mere end én elektricitetsleveringskontrakt eller mere end én energidelingsaftale samtidig.

3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Tilslutningspunktet er udtryk for det punkt, hvor elkunden tilsluttes det kollektive elnet og identificerer dermed det punkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet. I elforsyningsloven defineres dette punkt ved et aftagenummer.

Det er ministeriets vurdering, at retten for en elkunde til at have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt, indebærer, at en elkunde skal have mulighed for at tilknytte flere elhandelsvirksomheder under det samme aftagenummer uden krav om ændringer til tilslutningen. En løsning med delt leveringsomfang, hvor der etableres en separat tilslutning med et selvstændigt målepunkt med eget aftagenummer, vil efter ministeriets vurdering ikke være tilstrækkelig til at sikre elmarkedsdirektivets gennemførelse. Det skyldes bl.a., at løsningen indebærer, at der juridisk bliver skabt et nyt tilslutningspunkt med et selvstændigt aftagenummer.

Det er ministeriets vurdering, at retten for en elkunde til at have mere end én aftale om levering af elektricitet eller energideling på samme tilslutningspunkt, skal muliggøres ved at nyttiggøre målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, bag elkundens aftagenummer, som fx varmepumper eller ladestandere til elbiler, i de markedsopgørelser, som udarbejdes af Energinet.

Det er ministeriets vurdering, at denne nyttiggørelse kan bidrage til øget udbredelse af fleksibelt elforbrug og til forbrugerindflydelse, således at kunder får mere kontrol over deres energiforbrug og energiregninger, samtidig med at elektricitetssystemet får yderligere fleksibilitet med henblik på at håndtere udsving i udbud og efterspørgsel.

Det er ministeriets vurdering, at den manglende mulighed for at kunne indgå produktmålrettede elaftaler samt formaliserede muligheder for at følge med i forbrug bag hovedmåleren, kan udgøre en barriere for forbrugerne ift. at levere forbrugsfleksibilitet. Elektrificeringen stiller stadig større krav til elsystemet, og forbrugsfleksibilitet er et værktøj, som på sigt kan mindske behovet for udbygning og forstærkning af nettet. Et øget udbud af fleksibilitet

vil både være til gavn for forsyningssikkerheden og i sidste ende til gavn for forbrugeren i form af potentielt lavere tariffer.

Målinger fra én enhed eller i forbindelse med en enhed i installationen bag elkundens aftagenummer, vil sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, kunne indgå i en seriel måling, der gør det muligt at opgøre forbrug og balanceansvar særskilt på aftagenummeret og de serielle målepunkter, der hver for sig kan danne grundlag for en fuld afregning af elkunden. Dette gør det muligt for elkunden at tilknytte flere elhandelsvirksomheder til det samme tilslutningspunkt uden behov for at foretage ændringer til tilslutningen. En kunde vil således kunne tilknytte én elhandelsvirksomhed til huset og en anden elhandelsvirksomhed til elbil og varmepumpe. Det kan f.eks. være en fastprisaftale til huset og en dynamisk priskontrakt til elbilen. Forbrugerne får derved flere muligheder i detailmarkedet.

Det er ministeriets vurdering, at opgaven med at indsende måledata og stamdata fra det serielle målepunkt, der indgår i den serielle måling, skal placeres hos den virksomhed, som indgår en aftale om levering af elektricitet med elkunden til det serielle målepunkt. Dette gør det muligt at fastsætte netvirksomhedernes måleansvar uændret, hvilket indebærer, at netvirksomhederne som udgangspunkt ikke foretager målinger bag nettilslutningen.

Energinets Datahub, der indsamler alt måledata til brug for markedsafregningen, understøtter allerede en målepunktsstruktur, hvor der er et hovedmålepunkt, som indgår i alle markedsopgørelser og tekniske underliggende målepunkter. Det nye er, at de underliggende målepunkter vil kunne indgå i markedsopgørelserne på lige fod med alle netvirksomhedens målepunkter.

Det er ministeriets vurdering, at Energinets opgavevaretagelse skal udvides til at lave forskrifter for serielle målinger med henblik på, at de kan indgå i markedsopgørelserne.

Det er ministeriets vurdering, at retten for en kunde til at have mere end én aftale om levering af elektricitet eller energideling under samme aftagenummer, bør fremgå direkte af elforsyningsloven, således som det er tilfældet i dag ift. frit valg af elhandelsvirksomhed og elprodukt.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at seriel målings tekniske karakter indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren bør have en bred hjemmel, der bl.a. gør det muligt at fastsætte regler om seriel måling, herunder om hvem der kan indsende måledata fra enhederne, tekniske krav til

måleenheder og databeskyttelse. Ministeriet bemærker, at enheder, der anvendes til seriel måling, som udgangspunkt vil være underlagt de samme tekniske krav som netvirksomhedens målere. Det vil sige, at de som udgangspunkt skal være i overensstemmelse med Sikkerhedsstyrelsens regler om måleteknisk kontrol med målere.

Ministeriet bemærker, at der med Datahub som udgangspunkt sikres en effektiv og sikker adgang til og udveksling af data samt databeskyttelse og datasikkerhed i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 23, stk. 2, 1. pkt. Derudover har enhver berettiget part adgang til slutkunders data på baggrund af udtrykkeligt samtykke fra slutkunden i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 23, stk. 2, 2. pkt., idet elforbrugerne tilbydes adgang til at se og eventuelt formidle eller give accept til formidling af egne data til en modtager.

3.2.3.1. Seriel måling

Seriel måling er således en metode til at kunne udskille en delmængde af det samlede forbrug.

Det er ministeriets vurdering, at muligheden for at anvende serielle målinger i markedsopgørelserne, der laves af Energinet, gør det muligt for elkunder at have mere end én aftale om levering af elektricitet eller energideling på samme tilslutningspunkt i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 4. Ved seriel måling skal der således ikke foretages ændringer til den eksisterende tilslutning, og løsningen kræver ikke samtykke fra ejeren af stikledningen. Løsningen kan således uden videre anvendes af elkunden, der er registreret på aftagenummeret.

Det er en forudsætning for at kunne anvende seriel måling, at der er tilknyttet en elhandelsvirksomhed på aftagenummeret. Det er således fortsat et krav for levering af elektricitet, at der er indgået en aftale herom på aftagenummeret mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, i elforsyningsloven. En aftale om levering af elektricitet til et serielt målepunkt er således et supplement til en elaftale på aftagenummeret.

En virksomhed, der leverer elektricitet til et serielt målepunkt, vil som udgangspunkt blive betragtet som en helt almindelig elhandelsvirksomhed. Det følger således af § 5, nr. 12, i elforsyningsloven, at en elhandelsvirksomhed er en virksomhed, der sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer. Salg af elektricitet til et serielt målepunkt kan således også kunne være omfattet af denne definition, idet det

afgørende er, at der sælges elektricitet til én, der er omfattet af et aftagenummer. Det afgørende er ikke, hvor elektriciteten bliver leveret, dvs. på aftagenummeret eller det serielle målepunkt.

Virksomheden på det serielle målepunkt skal således have en aftale med en balanceansvarlig aktør og afregne elkunder for tariffer, elafgifter mv. De vil således indgå i engrosafregningen på almindelig vis. virksomheden på det serielle målepunkt vil som følge heraf ligeledes skulle efterleve de samme forbrugerbeskyttende regler i relation til elkunden.

Seriel måling kan ikke anvendes til at transportere elektricitet til flere af elkunder, idet det anses for at udgøre distribution, til hvilket der kræves bevilling. Reglerne om interne elektricitetsforbindelser finder således anvendelse i forbindelse med etablering af en seriel måling.

Det er ministeriets vurdering, at Energinets opgavevaretagelse i elforsyningslovens § 28, stk. 1, skal udvides til at lave forskrifter for serielle målinger. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør § 28, stk. 2, i elforsyningsloven, fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, som påhviler Energinet, herunder om proceduren for udarbejdelse og godkendelse af forskrifter.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at bemyndigelsen i § 28, stk. 2, i elforsyningsloven, for ministeren til at fastsætte regler om proceduren for udarbejdelse og godkendelse af forskrifter, skal anvendes i det omfang, som det er nødvendigt til at fastsætte nærmere regler om indholdet af Energinets forskrifter for seriel måling.

Det er ministeriets vurdering, at opgaven med at indsende måledata fra det serielle målepunkt, der indgår i den serielle måling, skal placeres hos den virksomhed, som indgår en aftale om levering af elektricitet med elkunden til det serielle målepunkt. Kontrolopgaver i relation til måleenheden følger sikkerhedsstyrelsens regler herom.

Netvirksomheden vil således fortsat kun have måleansvaret i nettilslutningen. Virksomheden, med opgaven for det serielle målepunkt, vil som udgangspunkt have det samme type måleansvar, som netvirksomhederne har for måling i nettilslutningen, og enhederne, der anvendes til seriel måling, vil som udgangspunkt være underlagt de samme tekniske krav som netvirksomhedens målere. Det vil sige, at elhandelsvirksomheden med måleansva-

ret for det serielle målepunkt skal oprette/opdatere og nedlægge serielle målepunkter i Datahub, herunder sikre at de serielle målepunkter tilknyttes netvirksomhedens fysiske måler. Derudover skal de hjemtage målinger og indsende måledata til Datahub i overensstemmelse med Energinets forskrifter herfor. Virksomheden skal sikre, at målepunktet bliver oprettet korrekt i installationen og levere stamdata om målepunktet til Datahub, herunder om det er en ladestander, varmepumpe eller andet. Denne stamdata kan bl.a. bidrage til at belyse fleksibilitetspotentiale.

Alle data, der kommer fra det serielle målepunkt, vil skulle deles med netvirksomheden. Netvirksomheden vil således kunne anvende data til fx netplanlægning og udvikling af tarifmodeller. Delingen skal ligeledes sikre, at netvirksomhederne opkræver de korrekte elafgifter fra elkunderne. Netvirksomheden fakturerer således fortsat elhandelsvirksomhederne for elafgift, som netvirksomheden skal svare efter lov om afgift af elektricitet.

Balanceansvaret følger altid omfanget af netvirksomhedens målinger i nettilslutningen, såfremt der ikke er fuldstændig overensstemmelse mellem målingerne på serielle målepunkter og netvirksomhedens målinger. Det samlede forbrug kan således aldrig overstige netvirksomhedens måling. Det bemærkes i den forbindelse, at som følge af de tilladte tolerancer for målere vil kunne opstå mindre differencer. Der kan dog i markedet ikke købes mere energi, end netvirksomhederne har målt forbruget til. Der kan således ligeledes ikke opkræves flere elafgifter hos forbrugerne, end netvirksomhederne har målt forbruget til.

Energinet skal som led i udarbejdelsen af forskrifter sikre, at der laves en konsistenskontrol af måledata, når der både indsendes måledata fra netvirksomheden og dedikerede målinger. Forskrifterne skal endvidere sikre, at virksomheden med ansvaret for det serielle målepunkt, i tilfælde af fx mangelfuld måledata, pålægges af udrede forholdet samt i tilfælde af manglende korrektion reducere forbruget på det serielle målepunkt, således at der er konsistens mellem netvirksomhedens måling og de serielle målinger.

Det er ministeriets vurdering, at egenproducenter udgør en udfordring for anvendelse af serielle målinger. Det skyldes, at der bag aftagenummeret, dvs. inde i installationen, findes en ukendt produktion og et ukendt forbrug, da disse som hovedregel ikke måles af netvirksomheden. En måling fra en forbrugsenhed bag aftagenummeret vil således bestå af elektricitet fra elkundens egen produktion og elektricitet, der kommer fra det kollektive net. Det indebærer, at der vil skulle træffes beslutninger om, hvordan der skal

afregnes, når egenproducenter ønsker at få markedsgjort serielle målinger. Det kan, som følge heraf, vise sig nødvendigt at fastsætte krav om produktionsmåling som følge af den serielle måling, hvis der f.eks. er forskellige elafgiftsforhold bag aftagenummeret. For større installationstilsluttede anlæg, foretager netvirksomheden en måling af elproduktion.

3.2.3.2. Leveringspligt

En virksomhed, der leverer elektricitet til et serielt målepunkt, vil som udgangspunkt blive betragtet som en helt almindelig elhandelsvirksomhed, der er underlagt de samme forpligtelser som en elhandelsvirksomhed på netvirksomhedens målepunkt.

Det er dog ministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt at lade levering af elektricitet til serielle målepunkter omfatte af leveringspligten. Leveringspligten indebærer, at en elhandelsvirksomhed, på anmodning og mod betaling, skal levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine elprodukter. Dermed forhindres det, at elhandelsvirksomheder inden for et netområde kan undlade at levere elektricitet til bestemte husholdningsforbrugere eller områder.

Leveringspligten er ligeledes udtryk for en fravigelse af den almindelige aftaleret og indebærer, at elhandelsvirksomheden ikke kan opsige aftalen med en husholdningsforbruger. Den sætter ligeledes en begrænsning for elhandelsvirksomhedens muligheder for at ophæve aftalen i tilfælde af husholdningsforbrugerens misligholdelse.

Formålet med leveringspligten er bl.a. at sikre husholdningsforbrugerne en ret til at få leveret elektricitet og en beskyttelse mod prisdiskrimination. Disse hensyn kan efter ministeriets vurdering sikres ved at lade leveringspligten omfatte netvirksomhedens hovedmålepunkt, som det er tilfældet i dag.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at en undtagelse fra leveringspligten på de serielle målepunkter, vil bidrage til at skabe nye produkter og innovation hos elhandelsvirksomhederne og dermed styrke konkurrencen.

Et ophør af en aftale om levering af elektricitet på et serielt målepunkt vil medføre, at den elhandelsvirksomhed, der har leveringen på aftagenummeret, vil overtage forbruget.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil medføre, at elkunders ret til at have flere aftaler om levering af elektricitet eller energideling under samme aftagenummer ved anvendelse af seriel måling tilføjes til elforsyningsloven. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om seriel måling, herunder om ansvar for måledata og tekniske krav til enheder, der kan indgå i seriel måling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, som fx varmepumper eller ladestandere til elbiler kan indgå i markedsopgørelserne, hvilket gør det muligt at tilknytte mere end en aftale om levering af elektricitet eller energideling under det samme aftagenummer og på samme tid. Nyttiggørelsen af målinger vil ske gennem seriel måling, der er en metode til at udskille en delmængde af det samlede forbrug. Det udskilte forbrug kan tilknyttes en elhandelsvirksomhed efter elkundens eget ønske med henblik på en fuld afregning.

Det foreslås, at der indsættes en definition af seriel måling, hvorefter en seriel måling defineres herefter som en måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af elforbrug til afregningsformål.

Den foreslåede ordning vil indebære, at udarbejdelse af forskrifter for seriel måling bliver tilføjet til listen af Energinets opgaver. Den foreslåede ordning vil derfor medføre, at Energinet udarbejder forskrifter for seriel måling med henblik på, at de kan indgå i de markedsopgørelser, der udarbejdes af Energinet.

Den foreslåede ordning vil ligeledes medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om tekniske krav til enheder, der anvendes til seriel måling.

For nærmere om seriel måling henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

3.3. Priskrise

3.3.1. Gældende ret

Det danske detailmarked for elektricitet er fuldt konkurrenceudsat og elhandelsvirksomhederne kan frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer elektricitet til kunderne. Udgangspunktet er således markedsbaserede priser.

En undtagelse til udgangspunktet om regulerede priser findes i § 72 f, stk. 1, i elforsyningsloven, der fastsætter en reguleret pris for elkunder, der overføres til en anden elhandelsvirksomhed, fx som følge af elhandelsvirksomhedens konkurs, jf. § 72 d, stk. 5, i elforsyningsloven. Der er således i elforsyningsloven fastsat et beredskab, der sikrer en uafbrudt forsyning til de elkunder, som pludselig mister deres elhandelsvirksomhed. Dette sker via en fordelingsordning, som administreres af Energinet i medfør af § 72 e, i elforsyningsloven. Elhandelsvirksomhederne kan tilmelde sig fordelingsordningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog pålægge den eller de største elhandelsvirksomheder, regnet efter antal aftage-numre, at indtræde som leverandører, hvis der opstår et akut behov. Som udgangspunkt pålægges elhandelsvirksomhederne i denne situation højst at aftage et antal aftage-numre svarende til 10 pct. af deres aftage-numre på fordelingstidspunktet, men procentsatsen stiger, hvis dette er nødvendigt.

Prisen på det elprodukt, som kunden overføres til, fastsættes med udgangspunkt i elspotprisen, plus et bruttotillæg, som én gang årligt fastsættes af Forsyningstilsynet (konkurstillæg). Elforbrugeren kan opsige aftalen om forsyning af produktet med et varsel på højst en måned til udgangen af en måned. Efter tre måneder kan elhandelsvirksomheden varsle elkunden over til et af elhandelsvirksomhedens markedsbaserede elprodukter.

3.3.2. Elmarkedsdirektivet

Elmarkedsdirektivet fra 2019 giver, som en overgangsforanstaltning, mulighed for regulerede elpriser for husholdningskunder og mikrovirksomheder, uanset om der er en elpriskrise. En mikrovirksomhed er en virksomhed, som beskæftiger færre end ti personer og har en årlig omsætning og/eller en samlet årlig balance på højst 2 mio. EUR.

Som noget nyt giver elmarkedsdirektivet mulighed for at udvide anvendelsen af regulerede priser til at omfatte små virksomheder og mellemstore virksomheder i tilfælde af at engros- og detailpriserne på elektricitet stiger betydeligt, og der erklæres elpriskrise af Rådet.

Det følger af præambelbetragtning 28, at offentlige indgreb i fastsættelsen af prisen for elektricitetslevering i princippet vil udgøre en markedsforvridende foranstaltning. Sådanne indgreb bør derfor kun gennemføres, hvis det er relevant og som forpligtelser til offentlig service, og de bør være underlagt særlige betingelser.

Artikel 66 a, stk. 1-5, indebærer, at Rådet på et forslag af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt kan erklære regional eller EU-dækkende el-priskrise, hvis følgende betingelser er opfyldt: a) tilstedeværelse af meget høje gennemsnitspriser på engrosmarkederne for elektricitet, der er mindst to en halv gange gennemsnitsprisen i de foregående fem år og mindst 180 EUR/MWh, og som forventes at forblive høje i mindst seks måneder og b) kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet på omkring 70 %, som forventes at forblive høje i mindst tre måneder.

Artikel 66 a, stk. 6, indebærer, at såfremt Rådet vedtager en gennemførelsesretsakt om elpriskrise, kan medlemsstaterne inden for afgørelsens gyldighedsperiode anvende midlertidige målrettede offentlige indgreb i prisfastsættelsen for elektricitetslevering til små virksomheder og mellemstore virksomheder. Sådanne offentlige indgreb skal:

- a) være begrænset til højst 70 % af den begunstigedes forbrug over den samme periode i det foregående år og fastholde et incitament til at reducere efterspørgslen,
- b) opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 4 og 7,
- c) hvis det er relevant, opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 66 a stk. 7,
- d) være udformet således, at de minimerer enhver negativ fragmentering af det indre marked.

Artikel 66 a, stk. 7, giver endvidere mulighed for undtagelsesvis og midlertidigt at fastsætte en pris for elektricitetslevering, som er lavere end omkostningerne, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pris, der fastsættes for husholdningskunder, gælder kun for højst 80 % af husholdningernes medianforbrug og fastholder et incitament til at reducere efterspørgslen,
- b) der er ingen forskelsbehandling mellem leverandører,
- c) leverandørerne kompenseres for at levere til priser, der er lavere end omkostningerne, på en gennemsigtig og ikkeforskelsbehandlende måde,
- d) alle leverandører har mulighed for at afgive tilbud til den pris for elektricitetslevering, der er lavere end omkostningerne på samme grundlag,
- e) de foreslåede foranstaltninger forvrider ikke det indre marked for elektricitet.

3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at artikel 66 a i elmarkedsdirektivet om elpriskrise mest hensigtsmæssigt gennemføres ved, at der gives klima-, energi- og

forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser.

Det er ministeriets vurdering, at elmarkedets grundlæggende prismekanismer bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet. I tilfælde af at en elpriskrise erklæres, kan der således benyttes støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Som et eksempel herpå kan nævnes den politiske aftalte indefrysningsordning, jf. Aftale om Vinterhjælp af 23. september 2022. Indefrysningsordningen gav husstande og virksomheder mulighed for midlertidigt at indefryse den del af elregningen, der oversteg et fastsat prisloft, og senere afdrage det indefrosne beløb til Erhvervsstyrelsen. Der blev således ikke foretaget offentlige indgreb i prisfastsættelsen, selvom det danske detailmarked oplevede voldsomme stigninger i detailpriserne på elektricitet.

Ministeriet bemærker, at erklæring af en regional eller EU-dækkende elpriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Dette forhold taler ligeledes for, at Danmark bør kunne reagere i tilfælde af, at landene omkring os foretager offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Ministeriet vurderer, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse skal afgrænses af direktivets artikel 5 og artikel 66 a. Elmarkedsdirektivet artikel 5 giver, som en overgangsforanstaltning, mulighed for regulerede elpriser for husholdningskunder og mikrovirksomheder, uanset om der er erklæret en elpriskrise. Muligheden for regulerede elpriser for små- og mellemstore virksomheder i medfør af elmarkedsdirektivets artikel 66 a, er imidlertid anhangig af, at der erklæres elpriskrise. Ministeriet vurderer, at bemyndigelsen til at fastsætte regler skal kunne rumme begge situationer, dvs. mulighed for at fastsætte regulerede priser, der omfatter husholdningskunder, mikrovirksomheder samt små virksomheder og mellemstore virksomheder.

Ministeriet bemærker endvidere, at priskrisebestemmelsen har en sammenhæng til elmarkedsforordningens artikel 7 a, der giver en medlemsstat mulighed for under en elpriskrise at anmode om at foreslå anskaffelse af spidsbelastningsudjævningsprodukter med henblik på at opnå reduktion af efterspørgslen efter elektricitet i spidsbelastningstimer.

Det bemærkes i den forbindelse, at muligheden for at tidsdifferentiere net-tariffen for netvirksomheder blev introduceret med Dansk Energis (nu Green Power Denmark) tarifmodel 2.0, der blevet taget til efterretning af Forsyningstilsynet den 23. juni 2015. Green Power Denmark har videreudviklet modellen for tidsdifferentierede tariffer i tarifmodel 3.0, der blev taget til efterretning af Forsyningstilsynet den 25. marts 2022. I Danmark er der således allerede en tarifmodel, der sender et prissignal til brugerne på DSO-nettet.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ministerens adgang til at fastsætte regler om regulerede priser afgrænses af elmarkedsdirektivets artikel 5 og artikel 66 a. Den foreslåede ordning vil derfor indebære, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for små og mellemstore virksomheder i tilfælde af, at det europæiske råd erklærer regional eller elpriskrise. Den vil endvidere indebære, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for husholdningskunder og micro-virksomheder, uanset om der er erklæret elpriskrise.

Med den foreslåede ordning vil der kunne fastsættes regulerede priser, som er lavere end omkostningerne. Elhandelsvirksomhederne vil i en sådan situation skulle kompenseres for at levere til priser lavere end omkostningerne.

3.4. Ret til fastpriselektricitetsleveringskontrakt

3.4.1. Gældende ret

Retten for elkunder til at kunne indgå en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Retten til at kunne indgå en fastpriselektricitetsleveringskontrakt er desuden forbundet med en forpligtelse for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde elproduktet. Det er derfor ikke reguleret i dansk ret.

En fastpriselektricitetsleveringskontrakt er ikke defineret i gældende ret. Med fastpriselektricitetsleveringskontrakt forstås i medfør af direktivet en kontrakt om levering af elektricitet mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som garanterer de samme aftalevilkår, herunder prisen.

Elhandelsvirksomheder har som udgangspunkt frihed til at udbyde de elprodukter, som de til enhver tid ønsker. En undtagelse til dette er kravet for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde dynamiske elpriskontrakter. Elhandelsvirksomheder med flere end 200.000 elkunder er således forpligtede til at udbyde dynamiske elprisprodukter til elkunder med et forbrug på under 100.000 kWh i den eller de netområder, hvor netvirksomheden tilbyder elprisprodukter jf. § 11, i elleveringsbekendtgørelsen.

En elhandelsvirksomhed kan ændre kontraktbetingelserne i en elpriskontrakt, herunder prisen, til ugunst for elkunden, med et forudgående varsel herom. Det skal dog fremgå af den aftale, der skal indgås mellem elhandelsvirksomheden og elkunden, under hvilke betingelser aftalen kan ændres.

For husholdningsforbrugere skal varslet være på mindst 3 måneders og for andre elkunder end husholdningsforbrugere skal varslet være på mindst 14 dage, jf. § 4, stk. 1, i elleveringsbekendtgørelsen. Varslet skal gives i et klart og forståeligt sprog ved anvendelse af e-mail, faktura eller lignende individuel kommunikation. Elkunden har ret til at opsige kontrakten med virkning fra ændringens ikrafttræden, hvis elkunden ikke ønsker at acceptere ændringerne.

3.4.2. Elmarkedsdirektivet

Retten for elkunder til en fastpriselektricitetsleveringskontrakt, og forpligtelsen for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter, er ny i forhold til elmarkedsdirektivet fra 2019.

Det følger af præambelbetragtning 17, at forbrugere bør have ret til et bredt udvalg af tilbud, så de kan indgå en kontrakt i overensstemmelse med deres behov. Elektricitetsudbydere har imidlertid reduceret deres udbud, fastpriselektricitetsleveringskontrakter er blevet sjældnere, og valget imellem tilbud er blevet indskrænket. Forbrugere bør altid have mulighed for at vælge en fastpriselektricitetsleveringskontrakt, og elleverandører bør ikke kunne ændre kontraktvilkårene ensidigt eller opsige elleveringskontrakten før den udløber.

Det fremgår af artikel 2, nr. 15 a, at en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt defineres som en kontrakt om levering af elektricitet mellem en leverandør og en slutkunde, som garanterer, at kontraktbetingelser og -vilkår, herunder prisen, forbliver uændrede i kontraktens løbetid, mens den inden for en fast prisramme kan omfatte et fleksibelt element med f.eks.

spidslast- og lavlastprisvariationer, og hvor de eneste ændringer i den resulterende regning kun kan skyldes elementer, som leverandørerne ikke har fastsat, f.eks. skatter og afgifter.

Det følger af artikel 11, stk. 1, at medlemsstaterne sikrer, at det nationale regelsæt sætter leverandører i stand til at tilbyde tidsbegrænsede fastpriselætricitetsleveringskontrakter og dynamiske elpriskontrakter. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder, som har fået installeret en intelligent måler, kan anmode om at indgå en dynamisk elpriskontrakt, og at alle slutkunder kan anmode om at indgå en tidsbegrænset fastpriselætricitetsleveringskontrakt af en varighed på mindst 1 år, med mindst én leverandør og med enhver leverandør, som har flere end 200.000 slutkunder.

Det følger af artikel 11, stk. 1 a, at forud for indgåelse eller forlængelse af en kontrakt skal slutkunderne modtage et resumé af de vigtigste kontraktvilkår og -betingelser på en fremtrædende måde i et klart og koncist sprog. Dette resumé skal beskrive de rettigheder, som omhandlet i artikel 10, stk. 3 og stk. 4, og skal som minimum indeholde oplysninger om a) den samlede pris og dens specificering, b) en redegørelse for, hvorvidt prisen er fast, variabel eller dynamisk, c) leverandørens e-mailadresse og en reference til en forbrugerhotline, og d) hvor det er relevant, information om engangsbetaling, tilbud, supplerende ydelser og rabatter. Kommissionen giver vejledning i denne henseende.

Det følger af artikel 11, stk. 1 b, at medlemsstaterne sikrer, at slutkunder med en tidsbegrænset fastpriselætricitetsleveringskontrakt ikke udelukkes fra, når de beslutter det, at deltage i fleksibelt elforbrug og energideling og fra aktivt at bidrage til at opfylde de nationale behov for fleksibilitet i elsystemet.

Det følger af artikel 11, stk. 2, at medlemsstaterne sikrer, at leverandørerne informerer slutkunder fuldt ud om de muligheder, omkostninger og risici, der er forbundet med en af de forskellige typer elkontrakter, og sikrer at leverandørerne er forpligtede til at give slutkunderne oplysninger i overensstemmelse hermed, herunder for så vidt angår nødvendigheden af at installere en egnet elmåler. De regulerende myndigheder a) overvåger markedsudviklingen og vurderer de risici, som de nye produkter og ydelser kan udgøre, og gribe ind over for urimelig praksis, b) træffer passende foranstaltninger, hvis der er identificeret ulovlige opsigelsesgebyrer i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at elkunder bør have adgang til en bred vifte af produkter, så de kan vælge en kontrakt der svarer til deres behov og risikovillighed. Elhandelsvirksomhederne har imidlertid som følge af svingende elpriser reduceret deres udbud af elprodukter med en fastpris. Det er ministeriets vurdering, at elkunder bør have mulighed for at vælge en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt med en varighed på mindst et år, og elhandelsvirksomheden ikke ensidigt bør kunne ændre kontraktbetingelser- og vilkår, herunder prisen, i dette tidsrum.

Det er ministeriets vurdering, at retten til fastpriselektricitetsleveringskontrakter bør gennemføres ved at give bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler, der forpligter elhandelsvirksomheder til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Det er ministeriets vurdering at direktivets definition af en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt, knytter sig til den kommercielle del af produktet, det vil sige prisen for selve elektriciteten. Det betyder, at elhandelsvirksomheder, som bliver pålagt at udbyde disse elprodukter, skal fastsætte en fast pris pr. kWh for energien. Dette er dog ikke ensbetydende med, at prisen skal være den samme hele tiden. Det afgørende er derimod, at prisen på forhånd er kendt af elkunden. Elhandelsvirksomheden kan således fastsætte forskellige faste priser i forskellige tidsintervaller, der f.eks. varierer i løbet af dagen, ugen, måneden, kvartalet, sæsoner, m.v. Elhandelsvirksomhederne vil således kunne fastsætte prisen inden for forskellige tidsintervaller, men prisen i tidsintervallerne vil skulle være fast og kendt på forhånd. Elhandelsvirksomhederne vil således have en vis grad fleksibilitet i forhold til at leve op til kravene i elmarkedsdirektivet. Dette vurderes at være hensigtsmæssigt i forhold til konkurrencen på de produkter, som virksomhederne tvinges til at udbyde til elkunderne.

Ministeriet forventer fremadrettet at efterspørgslen på fastpriselektricitetsleveringskontrakter vil afhænge af, hvordan disse produkter bliver prissat på markedet. Det bemærkes i den forbindelse, at forpligtelsen til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 18 a, der indebærer, at elhandelsvirksomheder vil skulle indføre passende risikoafdækningsstrategier for at begrænse risikoen for, at ændringer i engrosforsyningen af elektricitet påvirker den økonomiske levedygtighed af deres kundekontrakter.

Der henvises til afsnit 3.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om elhandelsvirksomhedernes risikohåndtering og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der forpligter elhandelsvirksomheder til at udbyde kontrakter til levering af elektricitet til fast pris. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, der er nødvendige for at sikre gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om elkunders ret til tidsbegrænsede kontrakter til levering af elektricitet til fast pris.

Den foreslåede ændring vil sikre husholdningskunders ret til et elprisprodukt, som er karakteriseret ved en større grad af forudsigelighed, idet kontraktbetingelserne, herunder prisen, ikke vil kunne ændres til ugunst for elkunden i mindst et år efter kontraktindgåelsen.

Den foreslåede ordning vil indebære en pligt for elhandelsvirksomheder, som har mere end 200.000 elkunder, til at udbyde tidsbegrænsede kontrakter til levering af elektricitet til fast pris på mindst 1 års varighed.

Den foreslåede ordning ændrer ikke på, at der fortsat er aftalefrihed mellem parterne. Det betyder, at elhandelsvirksomheder omfattet af pligten til at udbyde tidsbegrænsede kontrakter til levering af elektricitet til fast pris, frit kan fastsætte aftalevilkårene på kontrakterne de udbyder. Når aftalen er indgået, vil elhandelsvirksomheden med den foreslåede ordning imidlertid ikke kunne ændre kontraktvilkårene i mindst et år efter kontraktindgåelsen. Elhandelsvirksomhederne vil fortsat kunne ophæve et kontraktforhold efter gældende regler herom, hvis en elkunde misligholder elaftalen. Misligholdelse kan f.eks. være manglende rettidig betaling.

3.5. Elhandelsvirksomhedernes risikohåndtering

3.5.1. Gældende ret

Krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring er ikke reguleret i dansk ret. Lov om elforsyning indeholder dog bemyndigelser, der kan danne hjemmel for fastsættelse af regler, der kan gennemføre understøttende krav om elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

Lov om elforsyning § 9, angiver, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende VE-egenforbrugere, borgerenergifællesskaber, VE-fællesskaber og aggregatorvirksomheder, herunder bestemmelser om deltagelse på elektricitetsmarkeder, produktion og forbrug og lagring af elektricitet, aggregering, betaling af tariffer, regler om etablering og regler om balanceansvar og balancering. Regler efter 1. pkt. kan indeholde forpligtelser for elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder.

Lov om elforsyning § 78, stk. 6 angiver, at klima, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder overvågningsopgaver for at sikre velfungerende konkurrencebaserede elmarkeder og opgaver vedrørende samarbejdet med andre landes energireguleringsmyndigheder, herunder på regionalt plan og EU-plan, og regler om Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet.

3.5.2. Elmarkedsdirektivet

Elmarkedsdirektivet fra 2019 regulerer ikke elleverandørernes risikostyring. Det nye elmarkedsdirektiv indeholder krav til elhandelleverandørernes risikostyring, herunder krav om at elhandelleverandørerne skal have passende risikoafdækningsstrategier. Derudover indeholder elmarkedsdirektivet krav om, at de regulerende myndigheder eller en anden uafhængig kompetent myndighed sikrer, at elhandelleverandørerne har implementeret passende risikoafdækningsstrategier og at de træffer alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Artikel 18a, stk. 1, bestemmer, De regulerende myndigheder eller, hvis en medlemsstat har udpeget en alternativ uafhængig kompetent myndighed til dette formål, en sådan udpeget kompetent myndighed sikrer under hensyntagen til leverandørens størrelse og markedsstrukturen og, hvis det er relevant, ved at udføre stresstest, at leverandørerne 1) har oprettet og implementerer passende risikoafdækningsstrategier for at begrænse risikoen for, at ændringer i engrosforsyningen af elektricitet påvirker den økonomiske levedygtighed af deres kundekontrakter, samtidig med at likviditeten og pris-signalerne på de kortfristede markeder opretholdes, og 2) at leverandørerne træffer alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Artikel 18a, stk. 2, bestemmer, at elhandelleverandørernes kan omfatte brugen af elkøbsaftaler eller andre egnede instrumenter såsom forwardkontrakter. Hvis der findes tilstrækkeligt udviklede markeder for elkøbsaftaler, som muliggør effektiv konkurrence, kan medlemsstaterne kræve, at en del af leverandørernes risikoeksponering over for ændringer i engrospriserne på elektricitet dækkes ved hjælp af elkøbsaftaler for elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, der matcher varigheden af deres risikoeksponering på forbrugersiden, forudsat at Unionens konkurrenceret overholdes.

Artikel 18a, stk. 3, bestemmer, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at sikre tilgængeligheden af risikoafdækningsprodukter for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber og skabe de rette betingelser herfor.

3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Elmarkedsdirektivet regulerer forpligtelsen om risikostyring over for elleverandører. I lov om elforsyning anvendes begrebet elhandelsvirksomhed i stedet for elleverandør.

Ministeriet vurderer overordnet, at elmarkedsdirektivets bestemmelse om elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal ses i sammenhæng med elmarkedsdirektivets bestemmelse om, at visse elhandelsvirksomheder skal udbyde fastpris elektricitetsleveringskontrakter. Risikostyring er relevant i den forbindelse, fordi en elhandelsvirksomheds binding i en aftale med en fast pris for ellevering til en elkunde i en længere periode ledsages af en prisrisiko for elhandelsvirksomheden i denne periode. Prisrisikoen skyldes, at prisudviklingen i markedet kan afvige fra den aftalte pris i den periode, hvor aftalen løber. Jo større prisudsving der er i markedet, des mere markant er risikoprofilen for elhandelsvirksomheden, når denne udbyder aftaler med fast pris.

Ministeriet vurderer, at elmarkedsdirektivets bestemmelser om elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal gennemføres ved at forpligte elhandelsvirksomhederne til risikostyring, herunder til at have passende risikoafdækningsstrategier og til at træffe alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Ministeriet vurderer, at reguleringens tekniske karakter og hensynet til at fremme smidighed i reguleringen bevirker, at elhandelsvirksomhedernes forpligtelse skal gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i lov om elforsyning. Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte disse regler.

Forsyningstilsynet har efter gældende ret bl.a. tilsynsopgaver om elhandelsvirksomhedernes elkunderelaterede forpligtelser og overvågningsopgaver for at sikre velfungerende konkurrencebaserede elmarkeder. Det er herunder bl.a. Forsyningstilsynets opgave at overvåge markedsudviklingen vedrørende dynamiske elpriskontrakter og vurdere de risici, som de nye produkter og ydelser kan udgøre. Med gennemførelsen af elmarkedsdirektivets nye bestemmelser om fastpriselektricitetsleveringskontrakter forventes denne overvågningsforpligtelse videreført til disse kontrakter også. Som nævnt ovenfor, har forpligtelsen til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter forbindelse til forpligtelsen om at implementere passende risikoafdækningsstrategier, fordi elhandelsvirksomhedens risikoprofil er forbundet med forpligtelsen til at udbyde kontrakter med fast pris. Ministeriet vurderer på den baggrund, at det i Danmark er Forsyningstilsynet der mest hensigtsmæssigt skal sikre, at elhandelsvirksomhederne lever op til forpligtelserne om risikostyring. Ministeriet vurderer, at der allerede er hjemmel til at forpligte Forsyningstilsynet til at varetage denne opgave efter § 78, stk. 6.

Ministeriet vurderer endelig, at der er hjemmel i § 9 til at sikre gennemførelsen af artikel 18a, stk. 3, om tilgængelighed af risikoafdækningsprodukter for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber

3.5.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der forpligter elhandelsvirksomheder til risikostyring, herunder til at have passende risikoafdækningsstrategier og til at træffe alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt. Den foreslåede ordning vil dermed medføre, at elmarkedsdirektivets krav til elhandelsvirksomheder om risikostyring gennemføres ved bekendtgørelse. Elmarkedsdirektivets krav til sikring af, at elhandelsvirksomhederne efterlever forpligtelserne om risikostyring forventes gennemført ved bekendtgørelse med hjemmel i § 78, stk. 6. Elmarkedsdirektivets ret til tilgængelighed af risikoafdækningsprodukter for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber forventes gennemført ved bekendtgørelse med hjemmel i § 9.

3.6. Netvirksomheders oplysningsforpligtelser ifm. nettilslutning

3.6.1. Gældende ret

Elforsyningsloven indeholder en bestemmelse i § 67, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om til-

slutning m.v. af miljøvenlige el- og kraftvarmeproduktionsanlæg. Bemyndigelse er suppleret af § 68 a, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder udfører administrative opgaver, bl.a. i medfør af § 67. En tilsvarende regel ses i VE-lovens § 30, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om tilslutning til elforsyningsnettet af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker. Her suppleres reglen af § 57 i VE-loven, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder udfører administrative opgaver, bl.a. i medfør af § 30.

I medfør af ovennævnte bemyndigelser er der i bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg (nettilslutningsbekendtgørelsen) fastsat regler om netvirksomheders pligt til at afgive visse oplysninger til den, der anmoder om nettilslutning. En netvirksomhed skal give alle nødvendige oplysninger til sagen, herunder et skøn over udgifterne til tilslutningen, en rimelig og nøjagtig tidsplan for modtagelse og behandling af anmodningen, og give en vejledende tidsplan for nettilslutningen. Endvidere skal netvirksomheden afgive begrundelse og vejledning om klageadgang- og frist.

Bestemmelsen i nettilslutningsbekendtgørelsen gælder alene i forhold til tilslutning af elproduktionsanlæg, og ikke i forhold til tilslutning af forbrugsanlæg af nogen art. Bestemmelsen stiller herudover ikke frister for netvirksomhedens afgivelse af sådanne oplysninger, eller for eks. løbende ajourføring af oplysningerne i nettilslutningsprocessen.

Foruden ovennævnte regler er netvirksomhederne også omfattet af elforsyningslovens § 84, stk. 7, der indebærer, at der er en generel pligt til at give systembrugere de oplysninger, der kan sikre, at de har effektiv adgang til og udnyttelse af systemet. I medfør af § 84, stk. 9 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om pligten til at videregive sådanne oplysninger. Elforsyningslovens § 84, stk. 7 indebærer f.eks. at netvirksomheder skal offentliggøre eller på anden måde give nødvendige oplysninger om brugen af netsystemet eller forhold vedrørende kapacitet eller tildelingen heraf. Formålet med bestemmelsen har ikke været at fastsætte en pligt for netvirksomhederne til at afgive oplysninger af rent sagsbehandlingsmæssig karakter i relation til en konkret tilslutningssag. Bestemmelsen er oprindeligt indført i elforsyningsloven for at sikre implementeringen af artikel 9, litra f, og artikel 14, stk. 3 i det daværende eldirektiv (direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003), der i dag er videreført i elmarkedsdirektivets artikel 31, stk. 3.

3.6.2. Elmarkedsdirektivet

Bestemmelsen i artikel 31, stk. 3 i elmarkedsdirektivet er blevet væsentligt udvidet med de seneste ændringer. Det er blevet tydeliggjort, at netvirksomhederne skal offentliggøre klare og gennemsigtige oplysninger om bl.a. kapacitet og mulighederne for fleksible nettilslutninger. Herudover er der indført nye forpligtelser i relation til netvirksomhedernes oplysninger og sagsbehandling i konkrete nettilslutningssager.

Netvirksomheder skal senest tre måneder efter en anmodning om nettilslutning er indgivet give systembrugerne klare og gennemsigtige oplysninger om status for og behandlingen af anmodningen. Netvirksomheder skal ajourføre oplysningerne med tre måneders mellemrum, hvis tilslutningsanmodningen hverken kan godkendes eller afvises i sin helhed.

Efter artikel 31, stk. 3 a skal netvirksomheder herudover give systembrugerne mulighed for at anmode om tilslutning i digital form, herunder indgive relevante dokumenter i forbindelse med sagen digitalt.

Efter artikel 31, stk. 3 b kan medlemsstaten undtage netvirksomheder med under 100.000 tilsluttede kunder, eller netvirksomheder der kun leverer el til små isolerede netsystemer, fra kravene som er fastsat i stk. 3. Medlemsstaten kan også vælge at anvende en lavere tærskel end 100.000 tilsluttede kunder til brug for denne undtagelse. Det er dermed valgfrit, om små netvirksomheder i Danmark skal undtages de nævnte oplysningsforpligtelser.

3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 84, stk. 9, jf. § 84, stk. 7, fastsætte de nye regler om offentliggørelse af kapacitetsoplysninger og om mulighederne for fleksible tilslutninger.

Den seneste tilføjelse ift. netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i tilslutningssager vil gælde for tilslutningssager over både produktions- og forbrugsanlæg og vil navnlig vedrøre administrative oplysninger.

Den eksisterende bemyndigelse i § 68 a giver alene mulighed for at fastsætte oplysningspligter i tilslutningssager over produktionsanlæg, og § 84, stk. 9 er ikke dækkende for, at der kan fastsættes de nødvendige oplysningspligter til netvirksomhederne. Derfor er implementeringen af artikel 31, stk. 3 i direktivet afhængig af en ny bemyndigelse, hvorefter ministeren kan fastsætte

regler om netvirksomhedernes oplysningspligter. Det er ministeriets opfattelse, at den nye bemyndigelse bør være begrænset til implementeringen af elmarkedsdirektivet, hvor det måtte være påkrævet.

I forhold til udnyttelsen af den nævnte undtagelsesmulighed i artikel 31, stk. 3 b er det ministeriets vurdering, at det vil give mening at alle netvirksomheder er omfattet af de samme krav om sagsbehandlingen af tilslutningsansøgninger. En udnyttelse af undtagelsesmuligheden vil kunne fritage visse mindre netvirksomheder fra kravene til at offentliggøre kapacitetsoplysninger, oplysninger om muligheden for at tilslutte fleksibelt, og til at afgive de fristbestemte oplysninger i sagsbehandlingen i sager om tilslutning til nettet. Det er ministeriets opfattelse, at udnyttelsen af undtagelsesmuligheden ikke vil understøtte de politiske målsætninger om at sikre hurtigere tilslutning af VE og elforbrug i Danmark. Størrelsen af netvirksomheden bør ikke have betydning for den service, man som netkunde kan få i forbindelse med tilslutninger. Ministeriet er endvidere af den opfattelse, at netvirksomhederne i praksis giver oplysninger om tilslutningssagen og tidsplanen i sagerne, og at netvirksomhederne bør kunne overholde bestemmelsens frister.

Implementeringen af artikel 31, stk. 3 a, der kræver, at netvirksomhederne tilbyder digital modtagelse af kommunikation i sager om tilslutning til nettet, er afhængig af en konkret bemyndigelse i elforsyningsloven. Elforsyningslovens eksisterende § 92 b, der omhandler kommunikation i forhold omfattet af loven, af regler fastsat i henhold til loven, eller af EU-retsakter, er møntet på kommunikationen imellem borgere og virksomheder, og den ansvarlige myndighed. Der er derfor behov for, at den nye bemyndigelse om netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser suppleres med en bemyndigelse til, at der kan fastsættes regler om, at netvirksomheder skal tilbyde at modtage kommunikation om sagen digitalt. Implementeringen heraf vil herefter kunne fastsættes ved bekendtgørelse.

3.6.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler ved bekendtgørelse om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i tilslutningssager, herunder for tilslutninger af produktions- og forbrugsanlæg, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sådanne sager.

Oplysningspligter, der vil blive fastsat ved bekendtgørelse er dem, der fremgår af artikel 31, stk. 3. Herefter skal netvirksomheder senest tre måneder efter en anmodning om nettilslutning er indgivet give systembrugerne klare

og gennemsigtige oplysninger om status for og behandlingen af anmodningen. Netvirksomheder skal ajourføre oplysningerne med tre måneders mellemrum, hvis tilslutningsanmodningen hverken kan godkendes eller afvises i sin helhed.

Bemyndigelsen vil gælde alle virksomheder med bevilling til at udøve netvirksomhed i Danmark.

Bemyndigelsen vil imidlertid ikke rumme, at der fastsættes forpligtelser for netvirksomhederne, der går videre end direktivbestemmelsen.

3.7. Fleksible tilslutningsaftaler

3.7.1. Gældende ret

Elforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser, der omhandler fleksible tilslutningsaftaler. Begrebet er ikke defineret i dansk ret.

Efter gældende ret har enhver ret til at anvende det kollektive elforsyningsnet til transport af elektricitet imod betaling, jf. elforsyningslovens § 24, stk. 1. De kollektive elforsyningsvirksomheder er forpligtede til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder at udbygge forsyningsnettene i fornødent omfang og stille fornøden transportkapacitet til rådighed, jf. elforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 3.

1. De kollektive elforsyningsvirksomheder er forpligtede til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder at udbygge forsyningsnettene i fornødent omfang og stille fornøden transportkapacitet til rådighed, jf. elforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 3.

Gældende ret medfører, at bl.a. betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnettet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet, jf. § 73 a, stk. 1, i elforsyningsloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at fastsætte betingelser og vilkår, jf. § 73 a, stk. 3, i elforsyningsloven.

En bestemmelse i netvirksomhedsbekendtgørelsen nævner afbrydelighedsaftaler, jf. § 33, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023. Bestemmelsen omhandler forholdet mellem en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den ene side og andre metoder som en netvirksomhed måtte anvende for at dække sit behov for fleksibilitet på den anden side, herunder afbrydelighedsaftaler. Det følger af bestemmelsen, at kravet om markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser i § 33, stk. 1, ikke er til hinder for at netvirksomheden kan anvende afbrydelighedsaftaler, forudsat at Forsyningstilsynet har metodegodkendt disse.

§ 33 i netvirksomhedsbekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i elforsyningslovens § 45 b. Denne bestemmelse bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om netvirksomheders anskaffelse af fleksibilitetsydelser, herunder i henhold til gennemsigtige, ikkediskriminerende og markedsbaserede metoder. Bemyndigelsen har til formål at gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum, hvorefter netvirksomheder skal anskaffe fleksibilitetsydelser i henhold til gennemsigtige, ikkeforskelsbehandlende og markedsbaserede procedurer, medmindre de regulerende myndigheder har fastslået, at anskaffelsen af sådanne ydelser ikke er omkostningseffektiv, eller at sådan anskaffelse fører til alvorlige markedsforvridninger eller øget overbelastning.

I forarbejderne til § 45 b omtales netvirksomheders anvendelse af tilslutningsaftaler med begrænset netadgang (afbrydelighedsaftaler) og deres forhold til en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelserne, jf. Folketingstidende 2020/21, Tillæg A, L 67 som fremsat, side 46 og 47. Forarbejderne henviser til, at netvirksomheder anvender aftalerne i praksis, og anser dem som værende omfattet af begrebet fleksibilitetsydelser. Ifølge forarbejderne fremstår anskaffelse af fleksibilitetsydelser gennem aftalerne imidlertid ikke som værende markedsbaseret. Det fremgår endvidere, at det ikke udelukkes, at metoderne, der ligger bag disse typer aftaler, fortsat kan godkendes i en situation, hvor markeder for fleksibilitetsydelser endnu er under udvikling, eller hvor der er tale om meget lokale behov. Ifølge forarbejderne bør netvirksomheder i deres anmodninger om metodegodkendelse særlig redegøre for fremgangsmåden og dennes nødvendighed. Det fremgår endvidere, at Forsyningstilsynet har metodefrihed i sin vurdering af netvirksomhedernes redegørelser om metoderne bag anvendelse af afbrydelighedsaftalerne, og at Forsyningstilsynet i denne sammenhæng bl.a. kan vurdere den anmeldte metodes omkostningseffektivitet sammenlignet med en markedsbaseret anskaffelse. Dermed opstiller forarbejderne en hierarki mellem de to instrumenter, afbrydelighedsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den anden side, ved at forudsætte, at afbrydelighedsaftalerne kun kan anvendes, hvis alternativet for en markedsbaseret anskaffelse ikke er omkostningseffektiv.

Gældende ret medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om brugernes forpligtigelse til at opfylde fastsatte krav for at få adgang til tilslutning til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet. Herunder kan ministeren inden for nærmere beskrevne rammer bestemme, at sådanne krav fastsættes af Energinet eller netvirksomheder, jf. elforsyningslovens § 26, stk. 3, sammenholdt med stk. 2.

3.7.2. Elmarkedsdirektivet

Det ændrede elmarkedsdirektiv indeholder nye bestemmelser om fleksible tilslutningsaftaler.

Fleksible tilslutningsaftaler er defineret i artikel 2, nr. 24 a, i direktivet, som et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, som indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indfødnings af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.

Det følger af den nye artikel 6 a, stk. 1, at den regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, hvis en medlemsstat har fastlagt således, skal udarbejde en ramme med henblik på at transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører giver muligheden for at indgå fleksible tilslutningsaftaler i områder, hvor der er begrænset eller ingen netkapacitet til nye nettilslutninger, som offentliggjort i overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, og artikel 50, stk. 4 a, første afsnit, i forordning (EU) 2019/943.

De sidstnævnte bestemmelser er ligeledes delvis nye og forpligter distributionssystemoperatører og transmissionssystemoperatører til offentliggørelse af oplysninger om den kapacitet, der er til rådighed i deres respektive netområder for nye nettilslutninger, og muligheden for fleksibel tilslutning i overbelastede delområder. Oplysningerne skal også omfatte kriterier for beregning af disponibel kapacitet for nye tilslutninger.

Den ramme, der skal udarbejdes i medlemsstaterne, skal sikre, at a) fleksible tilslutninger som hovedregel ikke forsinkes netforstærkninger i de identificerede områder, b) der på grundlag af fastlagte kriterier sikres en overgang fra fleksible til faste tilslutningsaftaler, når nettet er udviklet, og c) der for områder, hvor den regulerende myndighed eller anden kompetent myndighed, hvis en medlemsstat har fastlagt således, anser netudvikling for ikke at være den mest effektive løsning, hvis det er relevant, åbnes mulighed for fleksible tilslutningsaftaler som en permanent løsning, herunder for energilagring.

Artikel 6 a, stk. 2, bestemmer endvidere, at rammen kan sikre, at fleksible tilslutningsaftaler mindst angiver a) den maksimale faste indfødnings og den maksimale faste udtag af elektricitet til og fra nettet samt den yderligere fleksible indfødnings- og udtagskapacitet, der kan tilsluttes og differentieres ved hjælp af tidsmæssige begrænsninger i løbet af året, b) netgebyrer, der finder anvendelse på både den uafbrydelige og den fleksible indfødnings- og udtagskapacitet, c) den aftalte løbetid for den fleksible tilslutningsaftale

og den forventede dato for tildeling af tilslutning til hele den ønskede uafbrydelige kapacitet.

Endelig indeholder forpligtelsen i artikel 6 a, stk. 2, en forpligtelse for systembrugere, der tilslutter sig gennem en fleksibel tilslutning, til at installere et effektreguleringssystem, der er certificeret af et godkendt certificeringsorgan.

Følgende fremgår af præambelbetragtning 15: »I områder, hvor elnettene har begrænset eller ingen netkapacitet, bør netbrugere, der anmoder om nettilslutning, kunne drage fordel af at indgå en ikkebindende, fleksibel tilslutningsaftale. Denne tilslutningsaftale ville f.eks. tage hensyn til energilagring eller begrænse den tid, hvor et produktionsanlæg kan indføre elektricitet til nettet, eller den kapacitet, der kan eksporteres, hvilket muliggør dets delvise tilslutning. Systemoperatører bør give mulighed for at indgå fleksible tilslutninger i sådanne områder. Den regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, hvor en medlemsstat har udpeget en sådan, bør udvikle rammer for systemoperatører med henblik på at etablere sådanne fleksible tilslutninger og sikre, at netforstærkninger, der giver de strukturelle løsninger, prioriteres, at tilslutningsaftaler gøres bindende, så snart nettene er klar, at fleksible tilslutninger muliggøres som en permanent løsning for områder, hvor netforstærkning ikke er effektiv, og så vidt muligt giver de netbrugere, der anmoder om nettilslutning, synlighed med hensyn til de forventede indskrækningsniveauer i henhold til den fleksible tilslutningsaftale.«

3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Både netvirksomheder og Energinet anvender i dag forskellige aftaler om nettilslutning med permanent begrænset netadgang, uanset områdets karakter, dvs. uanset om der er tale om et område med begrænset eller manglende nettilslutningskapacitet eller et område, hvor tilslutningskapaciteten ikke er udfordret. Netvirksomhederne anvender også aftaler, hvor nettilslutning sker i faser, således at den af netkunden ønskede leveringsomfang i en første fase begrænses til den tilgængelige netkapacitet, og øges til det fulde leveringsomfang efter nettet er udbygget. Energinet anvender aftaler med midlertidig begrænset adgang, hvor producenter tilsluttes, men kan afbrydes i perioden indtil nettet er fuld udbygget. Disse aftaler, der indebærer netudbygning, er kun relevante i områder med begrænset eller manglende tilslutningskapacitet. De aftaler med permanent begrænset netadgang, der anvendes i praksis, er forbundet med en nedsat betaling af den løbende nettarif eller et reduceret tilslutningsbidrag. Derimod er nettilslutning i faser eller

Energinets midlertidig begrænset netadgang ikke forbundet med afslag på tarif eller tilslutningsbidrag.

Ministeriet vurderer, at de typer aftaler, der anvendes i Danmark i dag og som er metodegodkendt af Forsyningstilsynet, falder under direktivets brede definition af fleksible tilslutningsaftaler.

Der er i Danmark imidlertid ikke lovfastsat rammer for de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler. For at sikre gennemførelse af direktivet er det derfor nødvendigt, at der bliver indsat en ny bemyndigelse i elforsyningsloven, der muliggør fastsættelse af sådanne rammer. Ligeledes skal der indsættes en definition af begrebet fleksible tilslutningsaftaler i elforsyningsloven svarende til direktivets definition.

Direktivet overlader det til medlemsstaterne, om rammerne for fleksible tilslutningsaftaler fastsættes af den nationale regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet, eller af en anden kompetent myndighed. Det er ministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at det er klima-, energi- og forsyningsministeren, der vil få til opgave at fastsætte rammerne. At lade ministeren fastsætte de overordnede rammer for anvendelse af fleksible nettilslutningsaftaler, mens deres nærmere udformning fortsat er overladt til de kollektive elforsyningsvirksomheder, der skal få aftalerne metodegodkendt af Forsyningstilsynet, flugter med den generelle rollefordeling i øvrigt på elområdet i Danmark.

Ministeriet fortolker artikel 6 a således, at distributions- og transmissions-systemoperatører, dvs. de kollektive elforsyningsvirksomheder i Danmark, i de nationale rammer bør forpligtes til at tilbyde nye netbrugere i områder med begrænset eller manglende nettilslutningskapacitet indgåelse af midlertidige fleksible tilslutningsaftaler, indtil nettene er udviklet.

Herudover vurderer ministeriet, at artikel 6 a giver medlemsstaterne et bredt råderum for fastsættelse af nationale rammer for permanente fleksible tilslutningsaftaler. Disse giver netoperatørerne mulighed for, i forbindelse med en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende netkapaciteter, dvs. uden netudbygning, at håndtere eventuelle kapacitetsbegrænsninger som følge af denne øgede udnyttelse af nettet.

Både netvirksomheder og Energinet ser permanente fleksible tilslutningsaftaler som fordelagtige, fordi de for det første giver sikkerhed i drift, både i forhold til lang- og kortvarige kapacitetsudfordringer, uanset om de nødvendige afbrudsvolumener er store eller små, og for det andet klarhed i netudviklingsplanlægning, idet der ikke skal udbygges net af hensyn til netbrugere på permanente fleksible tilslutningsaftaler.

Dertil kommer, at netbrugere, der i praksis får tilbudt permanente fleksible tilslutningsaftaler, får gavn af reducerede tariffer eller reducerede tilslutningsgebyrer, hvilket øger incitamentet til at investere i bl.a. VE-produktion eller grønne løsninger, såsom PtX, elkedler eller varmepumper.

Disse forhold taget i betragtning, finder ministeriet, at udmøntningen af artikel 6 a i udgangspunktet bør give brede muligheder for anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler, også for så vidt der er tale om permanente fleksible tilslutningsaftaler, dvs. aftaler, hvor netbrugeren en situation uden netudbygning accepterer begrænsninger i udnyttelse af den kapacitet, som netbrugeren er tilsluttet med, og uanset kapacitetsforholdene i det område, hvor der søges tilslutning.

Ministeriet vurderer endvidere, at der i forbindelse med gennemførelse af artikel 6 a også bør tages tilstrækkelig højde for muligheden for at løse kapacitetsudfordringer og forbedre effektiviteten i driften og udviklingen af distributionssystemet med en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser, hvis værktøjet som sådan er omkostningseffektivt og konkurrencepræget og dermed ikke fører til alvorlige markedsforvridninger eller øget overbelastning, ligesom det også er forudsat i elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum og – i forhold til belastningsomfordeling - i elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 3. Ved markedsbaseret anskaffelse forstås en mekanisme, hvor netoperatørens behov for en fleksibilitetsydelse matches ved bud, som er prissat af en sælger af en fleksibilitetsydelse, på et lokal marked for fleksibilitet, eksempelvis i forbindelse med et udbud eller bud på en markedsplatform.

En markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet er for nuværende endnu ikke i videre omfang er afprøvet i Danmark. Dette betyder dog ikke, at disse værktøjer ikke vil kunne udvikles og komme i brug i Danmark fremadrettet som et af flere værktøjer, der vil kunne bidrage til en omkostningseffektiv håndtering af de udfordringer, der er forbundet med drift og udbygning af et VE-drevet, elektrificeret energisystem med store og små fleksible netbrugere.

Netoperatørerne anser i den henseende de to værktøjer til at anskaffe fleksibilitet, fleksible tilslutningsaftaler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser som supplement til hinanden, således at der både kan eksistere fleksible tilslutningsaftaler og markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser samtidigt, også i det samme lokale område af nettet.

Fordi både fleksible tilslutningsaftaler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser er baseret på udnyttelse af en netkundes fleksibilitet, kan der være en risiko for, at fleksible tilslutningsaftaler mindsker likviditeten på lokale markeder for anskaffelse af fleksibilitetsydelser. Dette skyldes,

at den begrænsning, som en netbruger accepterer i forbindelse med en fleksibel tilslutningsaftale i princippet også vil kunne tilvejebringes via netbrugerens udbud af sin fleksibilitet på et lokal fleksibilitetsmarked, hvis netbrugerens ikke havde en fleksibel tilslutningsaftale, men fuld adgang. I det omfang, en kundes fleksibilitet bindes i en fleksibel tilslutningsaftale, kan fleksibiliteten for så vidt angår begrænsning af netbrugerens forbrug eller produktion, ikke bydes ind på et lokalt fleksibilitetsmarked, idet netbrugerens allerede har afgivet retten til begrænsningen. Dermed skabes der mindre konkurrence på markedet. Netbrugerens kan dog fortsat melde sin fleksibilitet ind på et lokal fleksibilitetsmarked for forøgelse af sin forbrug eller produktion.

For at kunne sikre konsistens mellem direktivets bestemmelser om rammer for fleksible tilslutningsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den anden side, vurderer ministeriet, at bemyndigelsen bør fremtidssikres ved at give mulighed for på sigt at kunne sikre, at fleksible nettilslutningsaftaler udformes således, at de kan spille sammen med en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet. Formålet med sådanne regler vil være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Artikel 6 a taler bredt om fastsættelse af rammer for fleksible tilslutningsaftaler. Derfor vil bemyndigelsen også rumme fastsættelse af overordnede principper, som der vil skulle tages højde for ifm. tilbud af fleksible nettilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugerne, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Direktivets artikel 6 a, stk. 2, omhandler minimumsindholdet af fleksible tilslutningsaftaler, eksempelvis angående oplysninger om tarifieringen eller aftaleperioden og forventet dato for fuld tilslutning. Ifølge bestemmelsen kan fastsættelsen af de nationale rammer sikre, at aftalerne adresserer disse forhold. Efter ministeriets vurdering er bestemmelsen imidlertid hverken bindende eller begrænsende for medlemsstaterne. Der er således et stort råderum for medlemsstaterne til at fastsætte rammer for, hvilke forhold aftalerne skal adressere.

Det bemærkes, at regler om de forhold, som fleksible tilslutningsaftaler vil skulle adressere, vil kunne gennemføres med hjemmel i den gældende § 73 a, stk. 3, i elforsyningsloven. Efter denne bestemmelse er ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at fastsætte betingelser og vilkår.

Ministeriet vurderer, at kravet, der er fastsat i direktivets artikel 6 a, stk. 2, 2. afsnit, om at en netbruger, der indgår en fleksibel tilslutningsaftale, skal installere et certificeret teknisk reguleringssystem, kan gennemføres med

hjemmel i den gældende § 26, stk. 3, sammenholdt med bestemmelsens stk. 2, i elforsyningsloven.

Ministeriet bemærker afslutningsvis, at den nye direktivbestemmelse om fleksible tilslutningsaftaler taler for, at afbrydelighedsaftaler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser bør anses som selvstændige instrumenter, med hver deres regulering, selvom det følger af forarbejderne til § 45 b, at de står i hierarkisk forhold til hinanden. Derfor bør bl.a. også den omkostningseffektivitetsvurdering af en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser, der er nævnt i direktivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum, fremadrettet foretages af Forsyningstilsynet uafhængigt af en evt. metodeanmeldelse af fleksible tilslutningsaftaler, på trods af hvad der var forudsat i forarbejderne til § 45 b. Det vurderes, at en sådan ændret tilgang vil kunne rummes inden for den gældende bemyndigelse i § 45 b, hvis formål ifølge forarbejderne er, bl.a. at sikre gennemførelse af artikel 32, stk. 1, sidste punktum.

3.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af det foreslåede, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at der vil blive fastsat regler, der vil sikre gennemførelse af direktivets artikel 6 a. Givet at artikel 6 a samlet set giver medlemsstaterne brede muligheder for gennemførelse og givet konteksten med en fremtidig markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser, der for nuværende først er under udvikling, og som kan give anledning til senere justeringer af rammerne for fleksible tilslutningsaftaler, vil der være tale om en bred bemyndigelse.

Bemyndigelsen vil imidlertid ikke rumme fastsættelse af regler, der begrænser de kollektive elforsyningsvirksomheders kompetencer til at fastsætte prismetoder ifm. fleksible tilslutningsaftaler og Forsyningstilsynets godkendelse heraf.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at de kollektive elforsyningsvirksomheder og Forsyningstilsynet fremadrettet vil skulle tage højde for de nye rammer for fleksible tilslutningsaftaler, som ministeren efter det foreslåede vil få hjemmel til at fastsætte. Det vil medføre, at en fornyet anmeldelse af de aktuelt godkendte metoder for de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler med begrænset netadgang kan blive nødvendigt. Fastsættelse af de nye rammer for fleksible tilslutningsaftaler på bekendtgørelsesniveau vil kunne ledsages af passende overgangsbestemmelser. Der er her eksempelvis tænkt på muligheden for at fastsætte en frist for,

hvornår der skal være anmeldt metoder, der sikrer, at alle netbrugere i områder med begrænset eller midlertidig nettilslutningskapacitet kan indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler.

Ved førstkommende udmøntning forventes den nye bemyndigelse bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder forpligtes til at give nye netbrugere mulighed for at indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller manglende nettilslutningskapacitet og hvor der enten er planlagt netudvikling eller hvor det skal planlægges netudbygning pga. de nye netbrugere.

Endvidere forventes den nye bemyndigelse ved førstkommende udmøntning bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder herudover generelt, uanset karakteren af området ift. nettilslutningskapacitet, kan give nye netbrugere mulighed for indgåelse af permanente fleksible tilslutningsaftaler.

Herudover forventes der fastsat generelle principper, der vil skulle overholdes ifm. netoperatørernes anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugere, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Det bemærkes i øvrigt, at det forventes, at der ved førstkommende udmøntning med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 73 a, stk. 3, vil blive fastsat regler om bl.a. de forhold, der er nævnt i direktivets artikel 6 a, stk. 2, litra a-c.

Som nævnt ovenfor, vil det i forbindelse med senere udmøntninger kunne blive aktuelt at sikre konsistens mellem direktivets bestemmelser om rammer for fleksible tilslutningsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den anden side. Dette vil forudsætte, at der foreligger konkrete holdepunkter for, at der er et reelt potentiale for anvendelse af konkurrenceprægede markedsbaserede løsninger at anskaffe fleksibiliteten på, eksempelvis i form af Forsyningstilsynets vurderinger med baggrund i direktivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum. Formålet med senere udmøntninger vil være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Der vil endvidere blive fastsat krav om, at en netbruger, der indgår en fleksibel tilslutningsaftale skal installere et certificeret effektreguleringssystem svarende til hvad der fremgår af artikel 6 a, stk. 2, 1. afsnit. Hermed forstås et system, der tillader kontrol – og eventuel styring - af en netbrugers aftag fra og indføding til elforsyningsnettet. Fastsættelse af kravet herom vil ske med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i elforsyningslovens § 26, stk. 3, sammenholdt med bestemmelsens stk. 2. Kravet vil alene

stilles fremadrettet, dvs. at netbrugere, der allerede i dag er tilsluttet nettet med en fleksibel tilslutningsaftale, vil ikke blive berørt af kravet.

Det bemærkes herudover, at det forventes, at der med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 45 b, bl.a. vil blive fastsat, at Forsyningstilsynet, under inddragelse af oplysninger mv. fra de kollektive elforsyningsvirksomheder, vil skulle foretage løbende vurderinger af både omkostningseffektiviteten og risikoen for konkurrenceforvridninger, som omtalt i direktivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum, angående potentialet for en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser.

Det foreslås endvidere, at der indføres en ny bestemmelse i elforsyningsloven, der vil definere begrebet fleksible tilslutningsaftaler svarende til direktivets definition. Forslaget vil indebære, at dansk ret fremover vil indeholde en definition af begrebet svarende til direktivets definition.

Det bemærkes afslutningsvis, at de regler, der ved førstkommande udmøntning forventes at ville blive fastsat, ikke vil påvirke allerede indgåede aftaler med begrænset netadgang. Der vil således ikke være et krav om ændring af de eksisterende aftaler.

3.8. Konsekvensrettelser som følge af REMIT-forordningen

3.8.1. Gældende ret

Muligheden for at sanktionere insiderhandel og markedsmanipulation samt de understøttende oplysnings-, registrerings-, og indberetningspligter fremgår af elforsyningslovens § 85 d, stk. 2, § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og 2 og § 87 b, stk. 1 og af gasforsyningslovens § 47 b, stk. 2, § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1 og 2, § 49 b, stk. 1.

§ 85 d, stk. 2 i elforsyningsloven og § 47 b, stk. 2 i gasforsyningsloven omhandler Forsyningstilsynets bemyndigelse til at meddele påbud for forhold, der strider mod REMIT-forordningen eller retsakter vedtaget på baggrund heraf.

§ 86, stk. 1 i elforsyningsloven og § 48, stk. 1 i gasforsyningsloven omhandler Forsyningstilsynets bemyndigelse til at anvende daglige eller ugentlige tvangsbøder ved manglende efterlevelse af et påbud vedrørende forpligtelserne i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. og stk. 5, 1. pkt. og artikel 9, stk. 1 og 5. Disse artikler omhandler markedsdeltagernes forpligtelser vedrørende henholdsvis indberetning ved mistanke om insiderhandel, indberetning af transaktioner på engrosenergimarkederne, oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter samt pligten til at lade sig registrere.

§ 87 a, stk. 1 i elforsyningsloven og § 49 a, stk. 1 i gasforsyningsloven omhandler muligheden for at anvende bødestraf ved manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelserne i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt. og stk. 5 og artikel 15. Artiklerne omhandler markedsdeltagernes forpligtelse til henholdsvis at indberette mistanke om insiderhandel, at offentliggøre intern viden, at indsamle data og at registrere sig. Derudover omhandler det forpligtelser vedrørende mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter.

I § 87 a, stk. 2 i elforsyningsloven og i § 49 a, stk. 2 i gasforsyningsloven udvides muligheden for at anvende bødestraf til også at gælde for markedsdeltageres overtrædelse af artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. vedrørende forpligtelsen til at indberette oplysninger om transaktioner på engrosenergimarkedet.

§ 87 b, stk. 1 i elforsyningsloven og § 49 b, stk. 1 i gasforsyningsloven omhandler muligheden for at straffe overtrædelser af forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation. Forbuddet fremgår af henholdsvis REMIT-forordningens artikel 3, stk. 1 og artikel 5.

3.8.2. REMIT-forordningen

I forbindelse med elmarkedsreformen blev der vedtaget en ændringsforordning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 (REMIT-forordningen). Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen (ændringsforordningen) ændrer i en række sanktionsbehæftede artikler. Det drejer sig om artikel 3, artikel 4, artikel 8, artikel 9 og artikel 15. Der er desuden foretaget ændringer i sanktionsbestemmelsen i artikel 18, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte nærmere bestemte sanktioner for overtrædelse af REMIT-forordningen.

I forordningens artikel 3, stk. 1, vedrørende forbud mod insiderhandel, tilføjes et sidste led, som specificerer indholdet af begrebet insiderhandel.

I forordningens artikel 4, stk. 1, vedrørende forpligtelsen til at offentliggøre intern viden, tilføjes et nyt pkt. 3 og 4, som omhandler henholdsvis offentliggørelse ved hjælp af IIP'er og en specificering af fordelene ved at anvende IIP'er.

I artikel 8, stk. 1, 1. pkt. ændres forpligtelsen til at indberette transaktioner på engrosenergimarkedet til Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) fra at gælde for personer og myndigheder til at gælde for personer og enheder, der handler på markedsdeltagernes vegne. Det følger af, at indberetningspligten udvides til også at gælde for organiserede markedspladser og handelssystemer.

I artikel 8, stk. 1, 2. pkt. ændres indholdet af indberetningspligten fra at omfatte informationer om transaktionens begunstigede til at omfatte både transaktionens midlertidigt og endelige begunstigede. Der tilføjes desuden et nyt stk. 1 a til artiklen, som vedrører organiserede markedspladsers forpligtelse til at indberette transaktioner på engrosenergimarkedet, og der tilføjes et nyt stk. 1 b, som vedrører LNG-markedsdeltageres pligt til at indberette en oversigt over LNG-markedsdata.

I artiklens stk. 5, 1. pkt. indsættes en yderligere forpligtelse til, at give de nationale regulerende myndigheder oplysninger om intern viden, som er offentliggjort i henhold til artikel 4 om offentliggørelse af intern viden.

Artikel 9, stk. 1 omhandler registrering af markedsdeltagere og udpegning af repræsentanter. Der tilføjes et nyt litra a-d, som indeholder en række forpligtelser for markedsdeltagere etableret i tredjelande i forhold til udpegning, registrering og bemyndigelse af en repræsentant hos den nationale regulerende myndighed i en medlemsstat. Herefter skal markedsdeltagere, der er etableret eller bosiddende i et tredjeland, udpege og bemyndige en repræsentant i en medlemsstat, hvor denne er aktiv og lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed.

Artikel 15 vedrører underretningspligten ved mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter. I artiklens stk. 1 udvides forpligtelsen til også at omfatte planlagte transaktioner, og der tilføjes en pligt til også at underrette ACER. Derudover specificeres det, at forpligtelsen også gælder for handelsordrer, og at det omfatter enhver annullering eller ændring uanset om den finder sted på eller uden for en organiseret markedsplads. Endvidere gælder forpligtelsen, når der er begrundet mistanke om, at handelsordren eller transaktionen er i strid med artikel 4 om pligten til at offentliggøre intern viden. Det specificeres, at underretning skal ske senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Der indsættes desuden et nyt stk. 2, 3 og 4. Stk. 2 giver de samme forpligtelser til personer, der

som led i deres erhverv gennemfører transaktioner både med finansielle instrumenter og engrosenergiprodukter, som ikke er finansielle instrumenter. Stk. 3 viderefører de omhandlende personers forpligtelse til at etablere og opretholde effektive ordninger, systemer og procedurer til at identificere potentielle overtrædelser som tidligere fremgik af artiklens stk. 2, 2. led. Dette udvides til også at gælde for overtrædelser af artikel 4, og det tilføjes, at der skal etableres effektive ordninger, systemer og procedurer til at afsløre og indberette mistænkelige ordrer og transaktioner. Bestemmelsen tilføjer en pligt til at sikre uafhængighed og beskyttelse mod interessekonflikter for de ansatte, der foretager overvågningsaktiviteter med henblik på overholdelse af forpligtelsen. Stk. 4 uddyber, at underretningen skal ske til de nationale regulerende myndigheder i de medlemsstater, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, med mindre andet følger af forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbrugsforordningen).

Artikel 18 forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af REMIT-forordningen. Sanktionerne skal efter artikel 18, stk. 1, være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og skal afspejle overtrædelsens art, varighed og grovhed, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det følger af artikel 18, stk. 2, at artikel 18 kan anvendes sådan, at den kompetente nationale myndighed indleder bødeproceduren, og de kompetente nationale domstole pålægger bøderne, idet det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative bøder, som pålægges af tilsynsmyndighederne.

Artikel 18, stk. 4 og stk. 5, der omhandler rammerne for administrative bøder, regulerer obligatoriske lofter for bøder for overtrædelse af REMIT-forordningen for henholdsvis fysiske og juridiske personer. Det følger af artikel 18, stk. 4, at de obligatoriske lofter for bøder pålagt fysiske personer er mindst 5 mio. euro for overtrædelser af artikel 3 og 5, mindst 1 mio. euro for overtrædelser af artikel 4 og 15 og mindst 500.000 euro for overtrædelser af artikel 8 og 9. Det følger af artikel 18, stk. 5, at de obligatoriske lofter for bøder pålagt juridiske personer er mindst 15 % af den samlede årlige omsætning i det foregående regnskabsår for overtrædelser af artikel 3 og 5, mindst 2 % af den samlede årlige omsætning i det foregående regnskabsår for overtrædelser af artikel 4 og 15 og mindst 1 % af den samlede årlige omsætning i det foregående regnskabsår for overtrædelser af artikel 8 og 9.

3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det følger af REMIT-forordningens artikel 18, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der kan anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes.

Det er ministeriets vurdering, at det er nødvendigt at konsekvensændre lovteksten i sanktionsbestemmelser vedrørende REMIT-forordningen, som de fremgår af elforsyningsloven og gasforsyningsloven og ændre enkelte artikelhenvisninger for at sikre, at det fortsat er muligt at sanktionere på baggrund af forordningens bestemmelser om insiderhandel og markedsmanipulation samt de understøttende oplysnings-, registrerings-, og indberetningspligter.

De foreslåede ændringer af lovteksten i elforsyningslovens sanktionsbestemmelser § 85 d, stk. 2, § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og § 87 b, stk. 1, i gasforsyningslovens § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1 og 2, § 49 b, stk. 1, og i straffelovens § 299 d, stk. 1, nr. 2, medfører, at muligheden for at anvende sanktioner ved manglende efterlevelse af forordningen opretholdes. Det betyder, at Forsyningstilsynet fortsat kan meddele påbud og pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder, og at der fortsat kan straffes med bøde eller fængsel for overtrædelser af de forpligtelser og forbud, der følger af REMIT-forordningen.

Ministeriet vurderer, at REMIT-forordningens artikel 18, stk. 4 og 5, som affattet ved ændringsforordning nr. 1106 af 11. april 2024 til REMIT-forordningen, træder i stedet for præambelbetragtning 31 i REMIT-forordningen nr. 1227 af 25. oktober 2011, hvoraf det fremgår, at sanktionerne for overtrædelse af REMIT-forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktiv 2003/6/EF (markedsmisbrugsdirektivet). Det skyldes at markedsmisbrugsdirektivet er blevet afløst af forordning 2014/596/EU (markedsmisbrugsforordningen), samt at ændringsforordningen til REMIT-forordningens nye artikel 18, stk. 4 og 5, regulerer specifikke obligatoriske bødeløfter for overtrædelser af REMIT-forordningens forbud mod markedsmisbrug og insiderhandel i artikel 3 og 5, samt for manglende overholdelse af en række understøttende forpligtelser i art. 4, 8, 9 og 15.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. i henholdsvis § 86, stk. 1 og § 87 a, stk. 2 og i gasforsyningslovens § 48, stk.

1, og § 49 a, stk. 1. Det medfører, at markedsdeltagernes manglende efterlevelse af indberetningspligten til ACER også vil kunne sanktioneres, når det gælder transaktioner foretaget til midlertidigt begunstigede.

Den foreslåede henvisning i elforsyningslovens § 86, stk. 1, til artikel 8, stk. 1 a, og i gasforsyningslovens § 48, stk. 1, til artikel 8, stk. 1 a og stk. 1 b, vil medføre, at Forsyningstilsynet kan anvende tvangsbøder, hvis organiserede markedspladser eller tredjeparter, der handler på deres vegne, og enheder, der handler på vegne af LNG-markedsdeltagere, ikke efterlever pligten til at indberette transaktioner til ACER. Henvisningen til artikel 8, stk. 1 b, indgår alene i gasforsyningsloven, fordi den omhandler en forpligtelse til at indsende LNG-markedsdata. Muligheden for at anvendes bødestraf ved manglende efterlevelse af indberetningspligten gælder fortsat alene i forhold til markedsdeltagerne.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 9, stk. 1 i elforsyningsloven § 86, stk. 1 og i gasforsyningsloven § 48, stk. 1, og henvisningen i elforsyningsloven § 87 a og i gasforsyningslovens § 49 a, stk. 1, ændres fra artikel 9, stk. 1, 1. pkt. til artikel 9, stk. 1. Det medfører, at der fortsat vil kunne gives tvangsbøder og anvendes bødestraf over for markedsdeltagere i tredjelande, som er aktive på det danske engrosmarked. Derudover medfører det, at der kan pålægges sanktioner, hvis markedsdeltageren ikke efterlever forpligtelsen til at registrere sig og udpege en repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de er aktive. Har markedsdeltageren udpeget en repræsentant i Danmark og ladet sig registrere hos Forsyningstilsynet, kan det desuden sanktioneres, hvis markedsdeltageren ikke giver meddelelse om repræsentantens kontaktoplysninger eller giver repræsentanten de nødvendige beføjelser og midler til at samarbejde med myndigheden og ACER.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 8, stk. 5, 1. pkt. i henholdsvis elforsyningslovens § 86, stk. 1 og § 87 a, stk. 1 og i gasforsyningslovens § 48, stk. 1 og i § 49 a, stk. 1. Det medfører, at der også kan anvendes tvangsbøder eller bødestraf, hvis markedsdeltagerne undlader at give Forsyningstilsynet og ACER oplysninger om deres interne viden om virksomheden og dennes faciliteter, når denne viden er offentliggjort i henhold til forpligtelsen i artikel 4.

Efter forslaget tilføjes 1.-3. pkt. til henvisningen til artikel 4, stk. 1 i elforsyningsloven § 87 a og i gasforsyningslovens § 49 a. Det medfører, at der kan anvendes bødestraf, hvis markedsdeltagerne ikke efterlever forpligtelsen til at offentliggøre intern viden om virksomheder og faciliteter ved hjælp

af IIP'er. I forslaget til den samme bestemmelse tilføjes stk. 1-4 til henvisningen til artikel 15. Det medfører en udvidelse af indholdet af underretningsspligten vedrørende mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter. Muligheden for at give bødestraf for manglende underretning omfatter herefter alle personer, der planlægger transaktioner med energiprodukter, selvom disse transaktioner ikke bliver gennemført. Det omfatter også alle handelsordrer, selvom de ikke resulterer i en egentlig transaktion, uanset om de finder sted uden for en organiseret markedsplads og uanset at de foretages af personer der gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter i tillæg til engrosenergiprodukter. Forslaget medfører endvidere, at pligten til at underrette også gælder ved mistanke om, at en markedsdeltager ikke efterlever sin pligt til at offentliggøre intern viden. Forslaget medfører, at der også kan anvendes bødestraf, hvis der ikke sker underretning til ACER og Forsyningstilsynet straks og senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Derudover medfører forslaget, at der kan gives bødestraf, hvis de omhandlede personer ikke sikrer, at de ansatte, der overvåger for mistænkelige ordrer og transaktioner, er uafhængige og er beskyttet mod enhver interessekonflikt. Forslaget medfører desuden, at det er den nationale regulerende myndighed i medlemsstaten, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, der skal underrettes.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 3, stk. 1 i elforsyningsloven § 87 b, stk. 1 og i gasforsyningslovens § 49 b, stk. 1. Det medfører, at muligheden for at straffe for insiderhandel også omfatter efterfølgende handelshandlinger, herunder annullering eller ændring af en eksisterende ordre, som foretages på baggrund af intern viden, uanset at handelsordren blev afgivet, inden den pågældende var i besiddelse af den interne viden.

3.8.4. Den foreslåede ordning

De foreslåede ændringer vil medføre, at sanktionshjemlerne for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændringer videreføres i elforsyningsloven, gasforsyningsloven og straffeloven. Ændringerne vil desuden medføre, at der indføres sanktionshjemmel, hvor REMIT-forordningen med senere ændringer medfører nye forpligtelser for markedsaktørerne i artikel 4, 8, 9 og 15. Ændringerne vil endelig medføre, hjemlerne for at sanktionere med bøder i elforsyningslovens § 86 a, § 87 a og § 87 b og gasforsyningsloven § 48, § 49 a, og § 49 b præciseres sådan, at det fremgår at de obligatoriske minimumslofter for bøder for overtrædelse af REMIT-forordningen

med senere ændringers artikel 3, 4, 5, 8, 9 og 15 i artikel 18, stk. 4 og 5 træder i stedet for praksishenvisningen til markedsmisbrugsdirektivet.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre et ressourcebehov til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet som følge af gennemførelsen af elmarkedsdirektivet.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget skønnes at medføre mindre økonomiske konsekvenser for det offentlige i form af øget statsligt personaleforbrug. Ressourcebehovet følger af gennemførelsen af regler om ret til mere end én elleverandør på et aftagenummer, ret til fastpriselektricitetsleveringskontrakt, ret til energideling, fleksible nettilslutningsaftaler, elhandelsvirksomhedernes risikostyring, beskyttelse af sårbare forbrugere, nye krav til netvirksomheder om offentliggørelse af oplysninger ifm. nettilslutning og implementeringen af behovsvurderingen om fleksibilitet.

Ressourcebehovet for Energistyrelsen forventes afholdt inden for den eksisterende økonomiske ramme.

Lovforslaget forventes ikke at medføre nogle implementeringskonsekvenser for det offentlige, herunder for kommuner og regioner. Lovforslaget vurderes ikke at medføre væsentlige digitaliseringsaspekter. Ministeriet vurderer, at den bagvedliggende hovedlov er digitaliseringsklar.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Retten til energideling indebærer, at elkunder kan dele fx egenproduceret VE-baseret elektricitet imellem hinanden. Retten forventes gennemført sådan, at retten gælder alle elkunder. Gennemførelsen af reglerne om energideling vil kunne medføre udviklings- og driftsomkostninger for Energinet som led i Energinets drift af Datahub, såfremt der fastsættes regler herom ved bekendtgørelse.

Energinet anslår, at udviklingsomkostningerne i givet fald vil ligge i omegnen af 30-35 mio. kr. Energinet anslår desuden, at den årlige drift af IT-systemer, der skal anvendes til energideling, øger Energinets IT-driftsom-

kostninger med 4-6 mio. kr. årligt. Energinets udviklings- og driftsomkostninger ifm. energideling vil blive dækket som del af Energinets omkostningsdækning ved tarifopkrævning.

Retten til at have flere elaftaler på samme aftagenummer gennemføres ved nyttiggørelse af dedikerede målinger fra enheder bag elkundens aftagenummer. De dedikerede målinger indgår i en seriel måling sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, hvilket gør det muligt, at de kan indgå direkte i markedsopgørelsen, der laves af Energinet. Datahub understøtter allerede en struktur med serielle målepunkter, men gennemførelsen medfører udviklings- og driftsomkostninger for Energinet som led i Energinets drift af Datahub. Energinet anslår, at udviklingsomkostningerne vil ligge i omegnen af 25-40 mio. kr. Energinet anslår desuden, at den årlige drift af IT-systemer, der skal anvendes til seriel måling, øger Energinets IT-driftsomkostninger med 4-6 mio. kr. årligt. Energinets udviklings- og driftsomkostninger ifm. seriel måling vil blive dækket som del af Energinets omkostningsdækning ved tarifopkrævning. Omkostningerne vil følge af regler om flere aftaler på samme aftagenummer, der fastsættes ved bekendtgørelse.

Lovforslaget understøtter teknologineutralitet og er Innovationsvenligt. Lovforslaget kan bidrage til at understøtte den grønne omstilling, da der lægges op til enklere adgang til udnyttelsen og opstillingen af nye teknologier.

Seriel måling og energideling vil medføre nye muligheder for markedsaktørerne, herunder særligt elhandelsvirksomheder, i forhold til at udvikle nye elprodukter og serviceydelser tilknyttet elektricitet. Der er således tale om nye muligheder for erhvervslivet for at være innovative og udvikle deres forretning. Virksomhederne vil ikke være forpligtet til at levere ydelserne, men det må forventes, at det vil være forbundet med administrative konsekvenser for erhvervslivet, såfremt de vælger at gøre brug af mulighederne.

Virksomhedernes systemer skal således fx kunne indhente og indsende måledata fra de serielle målepunkter, såfremt de ønsker at påtage sig leveringen af elektricitet til det serielle målepunkt. På tilsvarende vis vil elhandelsvirksomheder, der ønsker at håndtere energideling mellem elkunder, skulle have et system til at håndtere dette.

Enheder, der anvendes til seriel måling, vil som udgangspunkt være underlagt de samme tekniske krav som netvirksomhedens målere. Det vil sige, at de som udgangspunkt skal være i overensstemmelse med Sikkerhedsstyrel-

sens regler om målere. Virksomheder, der anvender seriel måling, vil således have et ansvar for enheden, der kan medføre administrative konsekvenser.

Forpligtelsen for visse elhandelsvirksomheder til at tilbyde fastpris-elleveringskontrakter, hvor pris og vilkår ikke kan ændres i mindst ét år, vil kunne anses for at medføre administrative konsekvenser for de pågældende elhandelsvirksomheder. De pågældende elprodukter vil ligeledes principielt være forbundet med en større risiko for elhandelsvirksomheden i forhold til de produkter, som de sædvanligvis udbyder, idet virksomhederne ikke kan varsle ændringer til elprisen i mindst et år, selvom engrospriserne skulle stige voldsomt

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen direkte administrative konsekvenser for borgere.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte klimamæssige konsekvenser.

Visse elementer af lovforslaget forventes dog at have positive klimamæssige konsekvenser. Seriel måling gør det muligt for elkunden at følge med i forbruget bag måleren, samt at indgå produktmålrettede elaftaler, som i højere grad kan levere forbrugsfleksibilitet. Forbrugsfleksibiliteten er et værktøj, som på sigt kan mindske behovet for udbygning og forstærkning af nettet.

Formålet med energideling er at skabe modstandsdygtighed mod høje og svingende priser på engrosmarkedet på forbrugernes elregninger, men kan desuden føre til øget anvendelse af vedvarende energi ved at mobilisere flere kapitalinvesteringer og diversificere mulighederne for betaling.

Formålet med fleksible tilslutningsaftaler er bl.a. at muliggør tidlige nettilslutning af bl.a. VE-producenter og forbrugere, der understøtter den grønne omstilling, eksempelvis PtX-anlæg.

Den direkte klimaeffekt vurderes dog at være relativ lille, dels idet den samlede resulterende effekt på VE-udbygning formentlig er lille, og dels fordi lovforslaget med en neutral tilgang ikke overkompenserer forbrugere eller aktører, som vil dele energi. VE-udbygning som reaktion på dette lovforslag, vil i det henseende være vanskelig at forudse.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Lovforslaget vil understøtte den grønne omstilling, idet incitamentet til at investere i VE-udbygning styrkes gennem muligheden for energideling. Muligheden for seriel måling vil understøtte forbrugernes mulighed for at tilbyde deres forbrugsfleksibilitet, som på sigt kan mindske behovet for netudbygning og netforstærkning. Fleksible nettilslutningsaftaler vil fremme tidlig nettilslutning af bl.a. VE-producenter og forbrugere, der understøtter den grønne omstilling, eksempelvis PtX-anlæg, og en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende netkapaciteter.

Lovforslaget indebærer ikke etablering af nye elproduktionsanlæg eller ændring af reglerne om vurdering af miljø- eller naturmæssige konsekvenser ved etablering af nye elproduktionsanlæg.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked. Hovedparten af direktivet skal være gennemført i dansk lovgivning senest den 17. januar 2025. De øvrige dele, direktivets artikel 4 og 15 a, skal være gennemført i dansk lovgivning senest den 17. juli 2026. Lovforslaget gennemfører desuden dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 (ændringsforordning til REMIT-forordningen)

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre et ressourcebehov til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet som følge af gennemførelsen af elmarkedsdi-

UDKAST

		rektivet. Energistyrelsens ressourcebehov forventes afholdt inden for den eksisterende økonomiske ramme. [Forsyningstilsynets øgede ressourcebehov forventes gebyrfinansieret.]
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget understøtter teknologineutralitet og er Innovationsvenligt. Lovforslaget kan bidrage til at understøtte den grønne omstilling, da der lægges op til enklere adgang til udnyttelsen og opstillingen af nye teknologier.	Udmøntningen af lovforslagets hjemler til fastsættelsen af regler om energideling og ret til flere elaftaler på et aftagenummer via seriel måling vil kunne medføre administrative konsekvenser for Energinet i form af udviklingsomkostninger på 55-75 mio. kr. og årlige driftsomkostninger på 8-12 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte klimamæssige konsekvenser
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser
Forholdet til EU-retten		

UDKAST

Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x
---	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 [Kommuners varetagelse af egenproduktion]

Det fremgår af § 4, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1. Kommuner kan således i selskaber med begrænset ansvar deltage i produktion, transport, handel og levering af elektricitet samt aggregering og energilagring. Aktiviteten skal dermed være selskabsmæssigt udskilt fra den kommunale forvaltning.

Eftersom kommunalfuldmagten viger for den skrevne lovgivning, regulerer den således ikke kommunens aktiviteter, der er omfattet af elforsyningslovens § 4, f.eks. kommunal deltagelse i et selskab med begrænset ansvar, der varetager elproduktion.

Elforsyningsloven er dog ikke udtømmende i forhold til en kommunes mulighed for at varetage en opgave, der er omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1. Det forhold, at en aktivitet ikke er hjemlet i elforsyningsloven, er således ikke nødvendigvis ensbetydende med, at kommunen ikke vil kunne udøve aktiviteten. Den pågældende aktivitet kan være hjemlet i anden lovgivning, herunder almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Elforsyningsloven udelukker dermed ikke, at en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne f.eks. anvender midler eller varetager elproduktion som en del af den kommunale forvaltning eller i en anden selskabsform.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 4, stk. 7 og 8.

Det foreslås i § 4, stk. 7, at en kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i § 4, stk. 8, at en region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.

De foreslåede bestemmelser er begrundet i, at elforsyningslovens § 2, stk. 4, indeholder en generel bemyndigelse til, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Der er dermed lovhjemmel til at undtage kommuner fra kravet om, at kommunal deltagelse i virksomheder, der varetager aktiviteter omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, skal ske i selskaber med begrænset ansvar. Hjemlen er bl.a. anvendt til at udstede bekendtgørelse om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.

Den selskabsmæssige udskillelse er imidlertid den bestemmelse, der giver kommuner hjemmel til at varetage den pågældende aktivitet i medfør af elforsyningsloven. En undtagelse fra elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., indebærer derfor, at der kan være tvivl om, hvorvidt en kommunes hjemmel til at varetage den pågældende aktivitet i medfør af elforsyningsloven bortfalder.

De foreslåede bestemmelser vil derfor medføre, at det præciseres, at kommuner eller regioner, der er undtages fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, fortsat vil være omfattet af elforsyningsloven. Den kommunale hjemmel i elforsyningsloven omfatter således situationer, hvor kommunale solcelleanlæg, undtages fra kravet om selskabsmæssig udskillelse. Det præciseres således, at der er lovhjemmel til, at klima-, energi og forsyningsministeren kan regulere om kommunens varetagelse af aktiviteter omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, der ikke er udskilt i et selskab med begrænset ansvar.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at det sikres, at kommuner og regioner fx kan omfattes af elforsyningslovens bestemmelser om kommunal modregning i § 37 og forbud mod påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter i § 37 a, selvom kommunens deltagelse i en aktivitet omfattet af elforsyningsloven er undtaget fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.

Til nr. 2 [Definition af aktiv kunde]

Begrebet aktiv kunde blev introduceret med elmarkedsdirektivet fra 2019 og blev implementeret ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning. Definitionen af en aktiv kunde er efterfølgende blevet

ændret ved lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love.

Det fremgår af § 5, nr. 4, i elforsyningsloven, at ved en aktiv kunde forstås en elkunde eller gruppe af elkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet, eller som sælger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitetsordninger eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke udgør dennes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed.

En elkunde defineres i elforsyningslovens § 5, nr. 13, som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer. Et aftagenummer er defineret i elforsyningslovens § 5, nr. 1, som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.

En aktiv kunde er således en delmængde af den samlede gruppe af elkunder. En eller flere elkunder, der udøver aktiviteter omfattet af § 5, nr. 4, vil således blive betragtet som en aktiv kunde, medmindre aktiviteten udgør den aktive kundes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed. Begrebet aktiv kunde er således knyttet op på handlinger, der foretages af elkunder.

Det foreslås i § 5, *nr. 4*, at der efter »der er produceret på dennes lokalitet,« indsættes »eller egenproduceret eller delt elektricitet inden for andre lokaliteter,».

Formålet med den foreslåede ændring er gennemførelse af elmarkedsdirektivets definition af en aktiv kunde i artikel 2, nr. 8.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en elkunde eller gruppe af elkunder, der beskæftiger sig med energideling eller egenproduktion på andre lokaliteter, vil blive betragtet som en aktiv kunde, og dermed omfattet af de rettigheder og forpligtelser, som følger heraf.

Til nr. 3 [Definition af energideling]

Energideling er et nyt begreb der introduceres med elmarkedsdirektivet. Der findes derfor ingen definition af begrebet »energideling« i elforsyningsloven.

Det foreslås i § 5, at der efter nr. 14, indsættes et nyt nummer 15, hvorefter at der ved energideling forstås aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er: a) produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller b) hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er gennemførelse af elmarkedsdirektivets definition af energideling i artikel 2, nr. 10 a.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at energideling ikke er betinget af, at produktionsanlægget er i direkte fysisk nærhed af de aktive kunder, der indgår i energidelingen.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at delingen af energi skal ske med henblik på egetforbrug hos den eller de aktive kunder, der modtager energien. Det er ligeledes et krav, at der skal være tale om vedvarende energi.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det er muligt at få overført selve retten til at dele energi, selvom den aktive kunde hverken ejer, lejer eller leaser produktionsanlægget, der anvendes til energidelingen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende energideling og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 4 [Definition af seriel måling]

I dag afregnes en elkunde typisk via en enkelt elhandelsvirksomhed for det samlede forbrug på baggrund af netvirksomhedens måling i nettilslutningen.

Det fremgår af 20, stk. 1, nr. 4, i elforsyningsloven, at netvirksomheden skal måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. dog § 22, stk. 1, nr. 2, i elforsyningsloven. I medfør af § 22, stk. 1, nr. 2, skal en netvirksomhed måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde. En netvirksomhed måler således også transmissionstilsluttede elkunder og elproducenter.

Netvirksomhedens måleansvar omfatter således ikke måling bag nettilslutningen, medmindre andet følger af loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Netvirksomheder måler således produktionen fra elproducerende anlæg, der er tilsluttet i installationen, og har en installeret kapacitet på over 50 kW, jf. bekendtgørelse om stamdataregistret for elproducerende anlæg m.v.

En netvirksomhed måler dog som udgangspunkt ikke, hvad der sker bag nettilslutningen. Nettilslutningen er udtryk for det punkt, hvor elkunden tilsluttes det kollektive elnet, og som er tildelt et aftagenummer. Et aftagenummer er således defineret i elforsyningslovens § 5, nr. 1, som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet. En seriel måling går ud på, at målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, som fx en ladestander eller en varmepumpe, indsamles i Datahub og bliver stillet til rådighed, så der kan opgøres et særskilt forbrug på hhv. aftagenummeret og de enkelte serielle målepunkter, der hver for sig kan danne grundlag for en fuld afregning af elkunden. Målinger fra én eller flere enheder vil således sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, kunne indgå i en seriel måling. Seriel måling er således en metode til at kunne udskille en delmængde af det samlede forbrug.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 5, *nr. 31*, hvorefter at der ved seriel måling forstås en måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af enhedens elforbrug til afregningsformål.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at understøtte markedsgørelse af målinger, som kan gøre det muligt for elkunder at tilknytte flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under det samme aftagenummer på samme tid uden ændringer til den bestående tilslutning.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om seriel måling, herunder om indsendelse af måledata fra serielle målepunkter, og tekniske krav til enheder, der anvendes til seriel måling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en seriel måling kan danne grundlag for opgørelse af elforbrug til afregningsformål.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende flere aftaler om levering af elektricitet under samme aftagenummer.

Til nr. 5 og 6 [Flere elaftaler under samme aftagenummer]

I dag afregnes en elkunde typisk via en enkelt elhandelsvirksomhed for det samlede forbrug på baggrund af netvirksomhedens måling i nettilslutningen.

En netvirksomhed måler den elektricitet, der transporteres igennem netvirksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde, jf. § 22, stk. 1, nr. 2, i elforsyningsloven. Netvirksomheden måler derfor som udgangspunkt ikke, hvad der sker bag målingen i nettilslutningen.

Nettilslutningen er således udtryk for det punkt, hvor elkunden tilsluttes det kollektive elnet og dermed omfattet af netvirksomhedens måleansvar. Dette punkt er kendetegnet ved at have et aftagenummer. Et aftagenummer er defineret i elforsyningslovens § 5, nr. 1, som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.

En elkunde kan i medfør af elforsyningslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt på aftagenummeret. En elkunde har dog ikke en ret til at få tilknyttet flere elhandelsvirksomheder under den samme aftagenummer.

Der er dog efter gældende ret ikke noget til hinder for, at en elkunde kan have flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid. Det er imidlertid en forudsætning, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret. En netvirksomhed kan således f.eks. opsætte en ekstra måler og indsende måledata fra denne til Datahub, der kan anvendes til afregning af markedets aktører og elkunden. Dette indebærer dog, at der etableres en separat tilslutning med et selvstændigt målepunkt, med eget aftagenummer. Dette kaldes også et delt leveringsomfang. En netvirksomhed er ikke forpligtet til at tilbyde et delt leveringsomfang.

I medfør af den gældende branchevejledning fra Green Power Denmark, der er taget til efterretning af Forsyningstilsynet, om netselskabets bestemmelser for tilslutning til og brug af distributionsnettet, kan etablering af et delt leveringsomfang kun ske med matrikelejerens samtykke. Matrikelejeren er ikke nødvendigvis sammenfaldende med den, der er registreret på aftagenummer. En lejer vil således ikke kunne oprette et delt leveringsomfang uden udlejers samtykke.

Deling af leveringsomfang kan efter den gældende branchevejledning ikke ske for kundekategorier med et leveringsomfang under 25 ampere, hvilket udelukker en række elkunder fra at gøre brug af muligheden, medmindre de betaler for en udvidelse af deres leveringsomfang. Netselskabets omkostninger i forbindelse etablering af et delt leveringsomfang betales af den, der anmoder herom.

Med elmarkedsdirektivet introduceres en ret for elkunder til at have mere end én elaftale på samme tid, og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt. Tilslutningspunktet er det punkt, hvor elkunden tilsluttes det kollektive elnet, og som er tildelt et aftagenummer. Retten til at have flere elaftaler på samme tid er således ikke, som elmarkedsdirektivet fra 2019, betinget af at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret. Der er tale om en ny ret for elkunder, som ikke er reguleret i elforsyningsloven.

Der foreslås indsat en definition af seriel måling i § 5, nr. 31. Det følger heraf, at en seriel måling er en måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af enhedens elforbrug til afregningsformål

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at der efter »elprodukt.«: indsættes »En elkunde kan, ved anvendelse af seriel måling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer.«

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt § 6, *stk. 3*. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om seriel måling, herunder om ansvar for måledata og tekniske krav til enheder, der anvendes til seriel måling.

Formålet med de foreslåede ændringer i § 6 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelse om elkunders ret til flere aftaler om levering af elektricitet og energideling på samme tilslutningspunkt i artikel 4. Der er tale om en bred hjemmel til ministeren, der skal sikre, at ministeren kan fastsætte regler om alle forhold, der er nødvendige for at sikre, at serielle målinger kan indgå i markedsopgørelserne.

De foreslåede ændringer vil indebære, at der bliver fastsat regler om seriel måling, der gør det muligt for elkunder at tilknytte flere aftaler om levering af elektricitet under det samme aftagenummer, og på samme tidspunkt, uden

krav om ændringer til tilslutningen. Seriel måling er en metode til at kunne udskille en delmængde af det samlede forbrug. Det udskilte forbrug kan indgå i markedsopgørelserne og således danne grundlag for en selvstændig afregning af en elkunde. Den, der råder over et aftagenummer, kan anmode om seriel måling. Der kræves dermed ikke samtykke fra ejeren af stikledningen. Det er en forudsætning for at kunne anvende seriel måling, at der er tilknyttet en elhandelsvirksomhed på aftagenummeret. Det er således fortsat en et krav for levering af elektricitet, at der er indgået en aftale herom på aftagenummeret mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, i elforsyningsloven. En aftale om levering af elektricitet til et serielt målepunkt er således et supplement til en elaftale på aftagenummeret. Elhandelsvirksomheden på aftagenummeret skal have adgang til information om ikke leveringspligtig energi under aftagenummeret.

En elkunde kan indhente information om forbruget på aftagenummeret i Datahub, der også vil give adgang til information om underliggende serielle målepunkt.

De foreslåede ændringer vil ikke have indflydelse på netvirksomhedernes mulighed for at tilbyde elkunder et delt leveringsomfang, hvor der etableres en separat tilslutning med et selvstændigt målepunkt med eget aftagenummer.

Seriel måling går ud på at nyttiggøre målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, som fx en ladestander eller en varmepumpe, således at de kan indgå i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Målinger fra eller i forbindelse med en enhed vil således sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, indgå i en seriel måling. Den serielle måling gør det muligt at opgøre særskilt forbrug på hhv. aftagenummeret og de enkelte serielle målepunkter, der hver for sig kan danne grundlag for en fuld afregning af elkunden. En elkunde vil således kunne tilknytte én elaftale til huset og en anden elaftale til fx elbil og varmepumpe.

De foreslåede ændringer vil indebære, at der fastsættes regler om, at ansvaret for at indsende måledata og stamdata fra det serielle målepunkt, der indgår i den serielle måling, placeres hos den virksomhed, som indgår en aftale om levering af elektricitet med elkunden til det serielle målepunkt.

Netvirksomheden vil således fortsat kun have måleansvaret i nettilslutningen. Netvirksomhedens abonnementer og gebyrer fastholdes derfor også

alene på hovedmålepunktet. Virksomheden med ansvaret for det serielle målepunkt vil som udgangspunkt have det samme type måleansvar, som netvirksomhederne har for måling i nettilslutningen. Alle data der kommer fra det serielle målepunkt, vil skulle deles med netvirksomheden. Netvirksomheden vil således kunne anvende data til fx netplanlægning og udvikling af tarifmodeller. Delingen skal ligeledes sikre, at netvirksomhederne opkræver de korrekte elafgifter fra elkunderne.

Balanceansvaret følger altid omfanget af netvirksomhedens målinger i nettilslutningen, såfremt der ikke er overensstemmelse mellem målinger på serielle målepunkter og netvirksomhedens målinger. Det samlede forbrug kan således aldrig overstige netvirksomhedens måling. Det bemærkes i den forbindelse, at som følge af de tilladte tolerancer for måledata vil kunne opstå mindre differencer. Der kan dog i markedet ikke købes mere energi, end netvirksomhederne har målt forbruget til. Der kan således ikke opkræves flere elafgifter eller tariffer hos brugerne af nettet, end netvirksomhederne har målt forbruget til.

I en situation, hvor der etableres seriel måling, vil en netvirksomhed således fakturere elhandelsvirksomheden på det serielle målepunkt, baseret på en måling, der kun delvist er foretaget af netvirksomhedens måler i tilslutningen. Netvirksomheden vil, såfremt elkunden har tilknyttet flere elaftaler under samme aftagenummer, skulle fakturere flere elhandelsvirksomheder. Netvirksomheden vil fakturere elhandelsvirksomheden på aftagenummeret og elhandelsvirksomheden på det serielle målepunkt efter den gældende procedure i elforsyningslovens § 72 d, hvoraf det fremgår, at netvirksomheden fakturerer elhandelsvirksomheden for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftagenumre. For et serielt målepunkt vil det dog alene være forbrug, der afregnes til netvirksomheden. Netvirksomhedens abonnementer og gebyrer vil således alene være tilknyttet aftagenummeret.

Såfremt der opstår en tvist om målinger mellem en elhandelsvirksomhed på aftagenummeret og virksomheden på et serielt målepunkt, påhviler det virksomheden på det serielle målepunkt at dokumentere dette. Tilsvarende gør sig gældende, hvis tvisten opstår mellem virksomheder med serielt måleansvar. Det er således ikke netvirksomhedens opgave at udrede den korrekte fordeling mellem elhandelsvirksomheder, når der gennemføres en seriel måling.

Elhandelsvirksomheden på aftagenummeret hæfter ikke for allerede afholdt forbrug på et serielt målepunkt, medmindre der er tale om samme elhandelsvirksomhed. Dette er udelukkende et anliggende mellem elkunden og virksomheden på det serielle målepunkt. Energinet skal således tage højde herfor i de af deres processer for Datahub, der kan foretages med tilbagevirkende kraft, og som derfor kan have betydning for det indbyrdes forhold mellem elhandelsvirksomheden på aftagenummeret og virksomheden på det serielle målepunkt.

En virksomhed, der leverer elektricitet til et serielt målepunkt, vil blive betragtet som en elhandelsvirksomhed i relationen til elkunden. Det følger således af § 5, nr. 12, i elforsyningsloven, at en elhandelsvirksomhed er en virksomhed, der sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer. Salg af elektricitet til et serielt målepunkt kan således også omfattes af denne definition, idet det afgørende er, at der sælges elektricitet til én, der er omfattet af et aftagenummer, og dermed ikke, hvor det bliver leveret. Virksomheden på det serielle målepunkt skal have en aftale med en balanceansvarlig aktør og afregne elkunder for tariffer, elafgifter mv. De vil således indgå i engrosafregningen på almindelig vis. Virksomheden på det serielle målepunkt vil ligeledes skulle efterleve de samme forbrugerbeskyttende regler i relation til elkunden, som en elhandelsvirksomhed på aftagenummeret.

De nærmere betingelser for virksomheder, der leverer elektricitet til serielle målepunkter, anvendelse af transmissions- og distributionsnet, fastsættes efter offentliggjorte og af Forsyningstilsynet godkendte metoder, jf. § 73 a, i elforsyningsloven. En netvirksomhed kan således afbryde sin ydelse til en elhandelsvirksomhed på et serielt målepunkt i henhold til betingelser for anvendelse af distributionsnettet, der er fastsat efter disse metoder.

Et aftagenummer afbrydes dog ikke som følge af ophør af en aftale om levering af elektricitet til et serielt målepunkt. Ophør af levering til et serielt målepunkt vil blot medføre, at den elhandelsvirksomhed, der leverer elektricitet på aftagenummeret, fremadrettet vil overtage forbruget. Det svarer til, at en kunde øger sit forbrug, hvilket står elkunden frit for. En pludselig ændring i forbruget på et aftagenummer kan dog udgøre en risiko for elhandelsvirksomheden på aftagenummeret, hvorfor denne skal have besked om, at der på aftagenummeret leveres elektricitet til et serielt målepunkt.

Serielt måling kan ikke anvendes til at transportere elektricitet til en flerhed af elkunder, idet det anses for at udgøre distribution, til hvilket der kræves

bevilling. Reglerne om interne elektricitetsforbindelser finder således anvendelse i forbindelse med etablering af seriel måling. Der skal således være fuld og reel identitet mellem elkunden på aftagenummeret og det serielle målepunkt. Om der foreligger juridisk ejerskab af enheden, er på denne baggrund ikke af afgørende betydning for vurderingen af, om der kun er tale om forsyning af én elkunde.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der fastsættes regler om tekniske krav til de enheder, der anvendes til seriel måling. Enhederne, der anvendes til seriel måling, vil som udgangspunkt være underlagt de samme tekniske krav som netvirksomhedens målere. Det vil sige, at de som udgangspunkt skal være i overensstemmelse med Sikkerhedsstyrelsens regler om måleteknisk kontrol med målere. Derudover vil der være specifikke krav til enhederne, der forventeligt fastsættes i bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget. Disse vil forventeligt svare til de krav, der fastsættes til netvirksomhedens fjernaflæste elmåler.

De foreslåede ændringer vil forventeligt medføre, at der fastsættes regler om afregning af egenproducenter, der ønsker at anvende seriel måling.

De foreslåede ændringer forventes endvidere at medføre, at levering af elektricitet til serielle målepunkter undtages fra elforsyningslovens leveringspligt. De beskyttelseshensyn, der ligger grund for den nuværende udformning af leveringspligten, imødekommes ved, at elhandelsvirksomheden på aftagenummeret er omfattet af leveringspligten. En undtagelse fra leveringspligten indebærer, at elhandelsvirksomheden ikke er forpligtet til at levere et elprodukt til det serielle målepunkt, samt at elhandelsvirksomheden er omfattet af den almindelige aftaleret ift. at opsige og ophæve aftaler med elkunderne. En virksomhed, der leverer elektricitet til et serielt målepunkt, kan således ophæve elaftalen ved væsentlig misligholdelse, fx ved manglende rettidig betaling.

Der henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende seriel måling i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.1.

Til nr. 7 [Ret til tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakt]
Retten for elkunder til at kunne indgå en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Retten til at kunne indgå en fastpriselektricitetsleveringskontrakt er

desuden forbundet med en forpligtelse for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde elproduktet. Det er derfor ikke reguleret i elforsyningsloven.

Det foreslås, at der i § 6 b, stk. 4, efter »dynamiske elpriskontrakter«: indsættes »og tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.«.

Den foreslåede ordning vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Formålet med den foreslåede ændring til § 6 b, stk. 4, er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om elkunders ret til en fastpriselektricitetsleveringskontrakt i artikel 11.

Det foreslås, at Klima- Energi- og Forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter, afgrænses af elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 15 a, og artikel 11. Denne afgrænsning bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om elhandelsvirksomheders pligt til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der bliver fastsat regler om, at elhandelsvirksomheder med mere end 200.000 elkunder skal udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter er en kontrakt om levering af elektricitet mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som garanterer de samme aftalevilkår, herunder prisen, i mindst et år. Elhandelsvirksomheden kan ikke ensidigt ændre kontraktbetingelser- og vilkår, herunder prisen, i dette tidsrum.

Fastpriselementet i fastpriselektricitetsleveringskontrakt knytter sig til den kommercielle del af elproduktet, det vil sige prisen for selve elektriciteten. Tariffer, afgifter m.v., indgår således ikke i fastpriselementet. Elhandelsvirksomheder, som bliver omfattet af forpligtelsen til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter, skal således fastsætte en fast pris pr. kWh for energien. Det er dog ikke ensbetydende med, at prisen skal være den samme

hele tiden. Det afgørende er derimod, at prisen pr. enhed for den rene elektricitet er kendt på forhånd af elkunden. Elhandelsvirksomheden kan således fastsætte forskellige faste priser i forskellige tidsintervaller, f.eks. i løbet af dagen, ugen, måneden, kvartalet, sæsonen, m.v. Prisen inden for de forskellige tidsintervaller vil dog skulle være faste og kendt på forhånd af elkunden. Elhandelsvirksomhederne vil således have en vis grad af fleksibilitet i forhold til at leve op til kravene til en fastpriselektricitetsleveringskontrakt.

Det tidsbegrænsede element udgør den periode, hvor elhandelsvirksomheden ikke ensidigt kan ændre kontraktbetingelserne- eller vilkårene til ugunst for elkunden. Med mindre andet er aftalt, vil elleveringskontraktens kontraktbetingelser, herunder pris, således fortsat være gældende ved udløbet af tidsbegrænsningen. Herefter vil elhandelsvirksomheden kunne ændre kontraktbetingelserne, herunder prisen, efter de gældende regler om varsling i § 4 og 5, i bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder. Det tidsbegrænsede element indebærer således ikke, at leveringen af elektricitet ophører, når tidsbegrænsningen udløber. Det bemærkes, at der slet ikke kan indgås tidsbegrænsede aftaler om levering af el til husholdningsforbrugere, jf. § 17, i bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder.

Betaler en elkunde ikke en elregning, når den forfalder, er det de almindelige bestemmelser om sikkerhedsstillelse og ophævelse i elleveringsbekendtgørelsen, som finder anvendelse. Husholdningsforbrugeren vil fortsat kunne opsig en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt med det i kontrakten aftalte varsel. Husholdningsforbrugere kan dog altid opsig en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse, hvilket følger af § 28, stk. 1, i lov om forbrugerftaler. Det bemærkes, at en elhandelsvirksomhed efter gældende regler i elleveringsbekendtgørelsen kan opkræve et skifterelateret gebyr for opsigelse af en fastpriselektricitetsleveringskontrakt før kontraktens udløb, hvilket tilsvarende vil finde anvendelse på tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Til nr. 8 [Energideling]

Retten for aktive kunder til at foranstalte deling af energi via det kollektive net, uden oprettelse af en juridisk person i form af et borgerenergi- eller VE-fællesskab, er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Aktive kunders mulighed for at dele energi er ikke reguleret i elforsyningsloven.

For en nærmere gennemgang af reglerne for borgerenergi- og VE-fællesskaber henvises til bemærkningerne til elforsyningslovens § 9, jf. Folketings Tidende 2020/21, Tillæg A, s. 26-32 og 106-108 om ændring af lov om elforsyning.

Definitionen på energideling foreslås indsat i lov om elforsyning § 5, nr. 15. Det følger heraf, at energideling defineres som aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.

Det foreslås i § 9, 1. pkt., at der efter »aktive kunder,«: indsættes »energideling,«.

Formålet med den foreslåede ændring i § 9 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling i artikel 15 a.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om energideling. Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan forpligtelse elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder i forbindelse med fastsættelsen af regler om energideling.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om energideling afgrænses af elmarkedsdirektivets bestemmelser i artikel 2, nr. 10 a, og artikel 15 a. Denne afgrænsning bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om energideling som udgangspunkt har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om energideling.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der bliver fastsat regler om energideling, der gør det muligt for aktive kunder at dele energi via det kollektive elnet.

Energideling giver mulighed for aktive kunder til at dele energi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed sendes ud på

det kollektive net. Energideling kan dog ikke udgøre den primære kommercielle eller professionelle aktivitet for de aktive kunder, der er involveret i energideling. Det er kun energi, der måles af netvirksomhedens fjernaflæste måler i nettilslutningen, der kan indgå i energidelingen. Eventuelle opgørelser af producerede mængder inde i en installation, men som ikke er tilgængelig på nettet, kan dermed ikke deles. Borgerenergi- og VE-fællesskaber kan dele elektricitet, der er genereret fra anlæg, de ejer fuldt ud, med deres medlemmer.

Energideling sker via det kollektive net og har dermed ingen sammenhæng til reglerne om interne elektricitetsforbindelser, der fx kan bruges af en elkunde til at tilslutte et produktionsanlæg til egen forbrugsinstallation og fordele elektricitet derfra til elkundens eget forbrug. For en nærmere gennemgang af reglerne om interne elektricitetsforbindelser henvises til bemærkningerne til elforsyningslovens § 23 a, jf. Folketingstidende 2022/23, Tillæg A, s. 43-44 om ændring af lov om elforsyning og lov om afgift af elektricitet og bekendtgørelse nr. 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser.

Energideling ikke er betinget af, at produktionsanlægget er i direkte fysisk nærhed af de aktive kunder, der indgår i delingen. Produktionsanlægget skal dog være placeret i samme budzone, hvor elektriciteten forbruges. Det er kun VE-produktion, der kan deles.

Den elektricitet, som den aktive kunde ikke selv forbruger, kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen, hvilket vil sige 15 minutter. Det er en betingelse, at energidelingen sker med henblik på de aktive kunders egetforbrug. Det er muligt at få overført selve retten til at dele energi fra en anden aktiv kunde, dvs. uden at de aktive kunder hverken ejer, lejer eller leaser produktionsanlægget, der anvendes til energidelingen.

Retten for aktive kunder til at dele energi inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen, dvs. retten til at få den delte elektricitet, der fødes ind i nettet, fratrukket deres samlede målte forbrug, vedrører alene energikomponenten på energiregningen. Den aktive kunde kan sælge overskudsenergien eller give den væk gratis. Delt energi pålægges dog de til enhver tid gældende tariffer, skatter og elafgifter. Det vil sige, at opkrævningen af tariffer, skatter og elafgift fortsat skal opkræves hos de delende parter af de elhandelsvirksomheder, der er registreret på de målepunkter, der indgår i energidelingen.

Elhandelsvirksomheden på aftagenummeret skal have adgang til information om ikke leveringspligtig energi under aftagenummeret.

Der henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende energideling i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at Energinet kan udarbejde forskrifter for energidelingsplatformen med hjemmel i elforsyningslovens § 28, stk.1, nr. 13. Den foreslåede bemyndigelse forventes at medføre, at det kan pålægges Energinet at udarbejde de nødvendige metoder for energideling, hvis Energinet ikke, inden for en nærmere angivet frist, har udformet en metode, jf. § 28, stk. 2, i elforsyningsloven. Dette vil bl.a. være en metode for, at det alene er energikomponenten på energiregningen, der indgår i delingen, således at der fortsat opkræves korrekte tariffer og elafgifter mv. på målepunktet.

Der henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende energidelingsplatformen i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.2.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere medføre, at aktive kunder der deltager i energideling, fortsat vil være omfattet af elforsyningslovens § 6, 2. pkt., om frit valg af elhandelsvirksomhed og elprodukt i overensstemmelse med artikel 4 i elmarkedsdirektivet. Det er derfor muligt for aktive kunder at dele energi på tværs af forskellige elhandelsvirksomheder. De aktive kunder behøver således ikke benytte sig af den samme elhandelsvirksomhed for at dele energi.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der fastsættes regler om, at aktive kunder, der deltager i energideling, som udgangspunkt, vil være omfattet af den forbrugerbeskyttelse, der følger af elmarkedsdirektivet.

Aktive kunder, der deler energi mellem enfamiliehuse eller boligejendomme, er dog ikke forpligtet til at efterleve de krav, der stilles til elhandelsvirksomheder ift. forbrugerbeskyttelse, såfremt den installerede kapacitet på produktionsanlæggene holder sig under nærmere fastsatte grænser, der fastsættes i overensstemmelse med elmarkedsdirektivet. Hvis kapaciteten overstiger de fastsatte grænser, vil direktivets forbrugerbeskyttende regler finde anvendelse.

Aftaler om energideling mellem aktive kunder, der er husholdningsforbrugere, vil derfor som udgangspunkt kun være omfattet af de almindelige obligationsretlige regler, medmindre de aktive kunder vælger en Energidelingsorganisator til at stå for energidelingen. Energidelingsorganisatoren vil være underlagt elmarkedsdirektivets artikel 10 om grundlæggende kontraktlige rettigheder, artikel 12 om ret til at skifte og skifterelaterede gebyrer samt artikel 18 om regninger og faktureringsoplysninger. Energidelingsorganisatoren vil ligeledes være underlagt den almindelige forbrugerbeskyttende lovgivning.

Den foreslåede bemyndigelse vil ligeledes medføre, at der udarbejdes kontraktskabeloner med rimelige og gennemsigtige vilkår for energideling.

Der henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende forbrugerrettigheder og forpligtelser i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.3.3.

Den foreslåede bemyndigelse forventes at indebære, at der udarbejdes en undtagelse fra elforsyningslovens leveringspligt svarende til den, der gælder når borgerenergi- og VE-fællesskaber foranstalter deling af energi via det kollektive elnet.

Til nr. 9 [Netvirksomheders oplysningsforpligtelser ifm. nettilslutning]

Elmarkedsdirektivets artikel 31, stk. 3 indebærer, at netvirksomheder senest tre måneder efter en anmodning om nettilslutning er indgivet, skal give systembrugerne klare og gennemsigtige oplysninger om status for og behandlingen af anmodningen. Netvirksomheder skal ajourføre oplysningerne med tre måneders mellemrum, hvis tilslutningsanmodningen hverken kan godkendes eller afvises i sin helhed. Disse regler gælder både forbrugs- og produktionstilslutninger.

Den eksisterende bemyndigelse i § 68 a giver alene mulighed for at fastsætte oplysningspligter i tilslutningssager fsva. produktionsanlæg, og bemyndigelsen i § 84, stk. 9 er ikke dækkende for, at der kan fastsættes de nødvendige oplysningspligter til netvirksomhederne. Derfor er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at implementeringen af artikel 31, stk. 3 i direktivet afhænger af en ny bemyndigelse i elforsyningsloven.

Forslaget indebærer derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om elforsyning som § 22, stk. 13, der medfører, at klima-, energi- og forsynings-

ministeren kan fastsætte regler om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med tilslutning til det kollektive net, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sådanne sager.

Den foreslåede nye bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil skulle fastsætte regler om, at netvirksomheder skal afgive oplysninger om status for og behandling for en tilslutningsanmodning senest tre måneder efter indgivelsen af anmodningen, at netvirksomheden skal ajourføre oplysningerne med mindst tre måneders mellemrum, hvis ikke netvirksomheden kan godkende eller afvise anmodningen, og at netvirksomheder skal tilbyde at modtage kommunikation i tilslutningssager digitalt. De nye bestemmelser vil gælde for tilslutningssager af både produktions-, og forbrugsanlæg.

Herudover indebærer lovforslaget ikke yderligere bestemmelser om netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i tilslutningssager, medmindre sådanne bestemmelser viser sig at være påkrævede, for at kunne implementere elmarkedsdirektivet.

Til nr. 10 [Fleksible tilslutningsaftaler]

Om gældende ret henvises til beskrivelsen heraf i de almindelige bemærkninger afsnit 3.7.1.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om elforsyning som § 25, stk. 1, der medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler. Om forståelsen af begrebet fleksible tilslutningsaftaler henvises til forslaget til stk. 2 nedenfor.

Formålet med forslaget til stk. 1 er at sikre, at ministeren gennem udmøntning af den foreslåede nye bemyndigelse gennemfører den nye bestemmelse i artikel 6 a i direktivet.

Den foreslåede nye bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil skulle fastsætte regler, der vil danne rammen for de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Den foreslåede nye bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren vil delvist ændre ved den nuværende kompetencefordeling i medfør af elforsyningslovens § 73 a, stk. 1. Efter denne bestemmelse er det de kollektive elforsyningsvirksomheder, der bl.a. fastsætter de metoder, der anvendes til at fastsætte betingelser for anvendelse af det kollektive elforsyningsnet. De kollektive elforsyningsvirksomheders metoder skal i medfør af gældende ret godkendes af Forsyningstilsynet. Den foreslåede nye bemyndigelse bevirker, at de kollektive elforsyningsvirksomheder fremadrettet vil

skulle fastsætte metoder for fleksible tilslutningsaftaler inden for de rammer, som ministeren vil fastsætte. Endvidere vil den foreslåede nye bemyndigelse bevirke, at Forsyningstilsynet ved godkendelse af de kollektive elforsyningsvirksomheders metoder for fleksible tilslutningsaftaler vil skulle påse, at rammerne for metoderne som fastsat af ministeren er overholdt. Fastsættelse af rammer for fleksible nettilslutningsaftaler i udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vil kunne resultere i, at tidligere godkendte metoder for aftaler, der har karakter af fleksible tilslutningsaftaler, jf. forslag til stk. 2, vil skulle ændres og anmeldes på ny.

Fastsættelse af rammer for de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler i udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vil ikke som sådan påvirke allerede indgåede aftaler med karakter af fleksible tilslutningsaftaler efter tidligere godkendte metoder. Der vil således ikke være et krav om ændring af de eksisterende aftaler.

Efter det foreslåede vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle fastsætte rammer om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler. Afgrænsning til fastsættelse af rammer for anvendelse af disse aftaler betyder, at den foreslåede nye bemyndigelse ikke vil kunne rumme fastsættelse af rammer for de kollektive elforsyningsvirksomheders prismetoder, eksempelvis i form af afslag på tariffer eller tilslutningsgebyrer m.v., i forbindelse med fleksible tilslutningsaftaler, og Forsyningstilsynets godkendelse heraf.

Herudover vil der ved den foreslåede bemyndigelse være tale om en bred bemyndigelse, hvis udmøntning navnlig skal ses i forhold til formålene med artikel 6 a, navnlig fremme af hurtig nettilslutning, idet der holdes fokus på netudvikling, og fremme af en effektiv udnyttelse af nettene, samtidigt med at der sikres konsistens mellem direktivets værktøjer til at håndtere kapacitetsudfordringer i nettet på, der fremgår af EU-retten.

Navnlig promoverer både elmarkedsdirektivet og elmarkedsforordning en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser fra netbrugerne. Således omhandler direktivets artikel 32 netvirksomhedernes anskaffelse af fleksibilitetsydelser. Bl.a. bestemmer artikel 32, stk. 1, at netvirksomhederne skal gives incitamenter til at anskaffe fleksibilitetsydelser efter markedsbaserede procedurer, herunder for håndtering af kapacitetsbegrænsninger i deres område, med henblik på at forbedre effektiviteten i driften og udviklingen af distributionssystemet, ligesom det forudsættes, at værktøjet skal kunne komme i anvendelse, medmindre den regulerende myndighed har fastslået, at anskaffelse af fleksibilitetsydelser ikke er omkostningseffektiv, eller fører til alvorlige markedsforvridninger eller øget overbelastning. Ligeledes bygger artikel 13 i elmarkedsforordningen på, at belastningsomfordelingen, dvs. op- og nedregulering af forbrug og produktion bl.a. for at afhjælpe en kapacitetsbegrænsning, i udgangspunkt skal ske markedsbaseret, dvs. ved

brug af markedsgjorte fleksibilitetsydelser, idet der dog finder lignende undtagelser angående omkostningseffektivitet og risikoen for markedsforvridninger som nævnt i artikel 32, stk. 1, sidste punktum.

Inden for disse rammer vil der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse skulle sikres, at netoperatører i udgangspunktet skal forpligtes til at give netbrugere mulighed for at indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller manglende kapacitet, indtil nettet er udviklet. I medfør af artikel 6 a, stk. 1, litra b, vil overgangen fra en begrænset til en ubegrænset aftale skulle sikres på grundlag af fastlagte kriterier.

I forbindelse med, at artikel 6 a nævner områder med begrænset eller manglende kapacitet, henviser bestemmelsen til nye direktiv- og forordningsbestemmelser om netoperatørers offentliggørelse af netkapaciteten for nye nettilslutninger, jf. artikel 31, stk. 3, i direktivet og artikel 50, stk. 4 a, i forordningen. Det vil således være netoperatørerne selv, der udpeger de områder, hvor der er begrænset eller ingen netkapacitet til nye nettilslutninger, og hvor netbrugeren vil have mulighed for midlertidig fleksible tilslutningsaftaler.

Det bemærkes, at den udvidede artikel 31, stk. 3, forventes at blive gennemført på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i den gældende § 84, stk. 9, i elforsyningsloven. Denne bestemmelse bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders forpligtelse til at give brugerne af det sammenkoblede system de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet, jf. § 84, stk. 7. Artikel 50, stk. 4 a, finder som forordningsbestemmelse direkte anvendelse.

Midlertidige fleksible tilslutningsaftaler som omhandlet i direktivet forudsætter at nettet bliver udviklet. Den oven for nævnte grundlæggende forpligtelse for netoperatører til at muliggør, at netbrugerne kan indgå sådanne aftaler, som de nationale rammer vil skulle sikre, vil derfor kun være relevant i situationer med en planlagt netudvikling eller hvor der skal planlægges netudbygning pga. den nye netbruger. Det vil være netoperatørernes indterne netplanlægning, der vil være styrende. Angående midlertidige fleksible tilslutningsaftaler på distributionsniveau, vil det således ikke være en forudsætning, at netudviklingen fremgår af netvirksomhedens netudviklingsplan. Dette skyldes, at netvirksomhedernes netudviklingsplaner kun opdateres hvert andet år, og at der ikke er en forpligtelse til løbende at opdatere dem. Angående midlertidige fleksible tilslutningsaftaler på transmissionsniveau antages det, at netudviklingen i udgangspunkt vil fremgå af Energinets langfristet netudviklingsplan. Dette skyldes, at Energinet i medfør af § 13, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 589 af 24. maj 2023 er forpligtet til at udarbejde et tillæg til den langsigtede udviklingsplan, hvis der bl.a. opstår et behov for påbegyndelse af projekter, som endnu ikke er belyst i den langsigtede udviklingsplan.

Det behøver ikke være den netbruger, der ønsker at blive tilsluttet med en midlertidig fleksibel tilslutningsaftale, der udløser netudviklingen.

Det understreges, at indgåelsen af en midlertidig fleksibel tilslutningsaftale altid vil være frivillig for den enkelte netbruger.

I medfør af artikel 6 a, stk. 1, nr. 3, skal de rammer, der udarbejdes i medlemsstaterne sikre, at der for områder, hvor netudvikling ikke anses som at være den mest effektive løsning, hvis relevant, åbnes for mulighed for fleksible tilslutningsaftaler som permanent løsning.

Bestemmelsen giver i udgangspunktet et bredt råderum for udmøntning af rammer for permanente fleksible tilslutningsaftaler. Disse vil skulle forstås som fleksible tilslutningsaftaler, hvor netbrugeren i en situation uden netudbygning accepterer begrænsninger i udnyttelse af den kapacitet, brugeren er tilsluttet med.

Artikel 6 a indebærer ikke, at netoperatører skal forpligtes til at give netbrugere mulighed for at indgå permanente fleksible tilslutningsaftaler.

Efter ordlyden af bestemmelsen i direktivets artikel 6 a, stk. 1, nr. 3, begrænses muligheden for permanente fleksible tilslutningsaftaler til områder, hvor den regulerende myndighed eller den kompetente myndighed anser netudvikling for ikke at være den mest effektive løsning. Henvi-
sning til den regulerende myndighed eller den kompetente myndighed forstås som henvisning til den myndighed, som medlemsstaten har fastlagt skal fastsætte rammerne for fleksible tilslutningsaftaler, dvs. ministeren som foreslået kompetent myndighed i Danmark.

Bestemmelsen forstås for det første som at den giver den kompetente myndighed mulighed for i forbindelse med udmøntning af rammerne at beslutte også at tillade permanente fleksible tilslutningsaftaler i områder, der ikke er karakteriseret ved begrænset eller manglende kapacitet for nye nettilslutninger, og hvor det derfor netop ikke er "effektiv" og dermed relevant med netudvikling.

Det vil hermed være muligt i udmøntning af forslaget til den nye bemyndigelse at tillade permanente nettilslutningsaftaler i områder uden kapacitetsudfordringer.

Bestemmelsen i artikel 6 a, stk. 1, nr. 3, forstås for det andet som at den kompetente myndighed gives mulighed for i forbindelse med udmøntning af rammerne at beslutte at tillade permanente fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller manglende netkapacitet, også uden at der konkret tages stilling til effektiviteten af netudbygningen. I denne forbindelse lægges der til grund, at de kollektive elforsyningsvirksomheder i medfør af lov om elforsyningsloven altid er forpligtede til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet, herunder at udbygge forsyningsnettene i

fornødent omfang og stille fornøden transportkapacitet til rådighed, jf. elforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 3, uden at der fra myndigheders side foretages en konkret vurdering af, om en bestemt netudbygning er effektiv eller ej. I denne forbindelse vil det være netbrugerens behov, der ønsker tilslutning med en permanent fleksibel tilslutningsaftale, der er bestemmende. Det bemærkes i denne forbindelse, at de nye krav i direktivets artikel 31, stk. 3, og forordningens artikel 51, stk. 4 a, om, at de kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre den kapacitet, der står til rådighed til nye nettilslutninger i delområder af deres net, inkl. kriterierne for beregningen heraf, vil skabe øget transparens. Netbrugere vil dermed have øgede muligheder for at vurdere størrelsesorden af afbrudsrisici inden indgåelse af en permanent fleksibel tilslutningsaftale. Det må på denne baggrund forventes, at hvis denne risiko er for stor, så vil netbrugerne enten søge fuld nettilslutning i stedet for eller – i tilfælde af nye netbrugere – søge til andre områder, hvor netkapacitetssituationen er mindre presset.

Generelt vil også indgåelse af en permanent fleksibel tilslutningsaftale altid være frivillig for netbrugeren, og netbrugeren vil altid skulle have mulighed til at skifte til en aftale med fast tilslutning.

Værktøjerne står ikke i et hierarkisk forhold, hvorfor det ikke som sådan vil være udelukket, at de ville kunne anvendes parallelt. I denne situation vil der imidlertid skulle sikres konsistens mellem værktøjerne. Bemyndigelsen vil på sigt også kunne rumme fastsættelse af regler, der sikrer, at fleksible nettilslutningsaftaler udformes således, at de kan spille sammen med en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet, som ligeledes er et værktøj til at løse kapacitetsbegrænsninger i nettene og fremme en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende netkapaciteter. Værktøjerne står ikke i et hierarkisk forhold, hvorfor det ikke som sådan vil være udelukket, at de ville kunne anvendes parallelt. I denne situation vil der imidlertid skulle sikres konsistens mellem værktøjerne. Formålet med sådanne regler vil være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Artikel 6 a taler bredt om fastsættelse af rammer for fleksible tilslutningsaftaler. Derfor vil der i medfør af bemyndigelsen også kunne fastsættes overordnede principper, som vil skulle tages højde for ifm. tilbud af fleksible nettilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugerne, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Ved førstkommende udmøntning forventes den nye bemyndigelse således bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder forpligtes til at give nye netbrugere mulighed for at indgå midlertidige fleksible

tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller manglende nettilslutningskapacitet og hvor der enten er planlagt netudvikling eller hvor det skal planlægges netudbygning pga. den nye netbruger. Ifm. udmøntningen forventes det, at der vil blive fastsat en overgangsfrist for, hvornår der skal være anmeldt metoder, der sikrer, at alle netbrugere i områder med begrænset eller midlertidig nettilslutningskapacitet kan få muligheden for at indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler.

Endvidere forventes den nye bemyndigelse ved førstkommande udmøntning bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder herudover generelt, uanset karakteren af området ift. nettilslutningskapacitet, kan give nye netbrugere mulighed for at indgå permanente fleksible tilslutningsaftaler.

Herudover forventes der fastsat generelle principper, der vil skulle overholdes ifm. netoperatørernes anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugere, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Det bemærkes i øvrigt, at det forventes, at der ved førstkommande udmøntning med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 73 a, stk. 3, vil blive fastsat regler om bl.a. de forhold, der er nævnt i direktivets artikel 6 a, stk. 2, litra a-c.

Som nævnt ovenfor, vil det i forbindelse med senere udmøntninger kunne blive aktuelt, at sikre konsistens mellem direktivets bestemmelser om rammer for fleksible tilslutningsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelse på den anden side. Dette vil forudsætte, at der foreligger konkrete holdepunkter for, at der er et reel potentiale for anvendelse af konkurrenceprægede markedsbaserede løsninger at anskaffe fleksibiliteten på, eksempelvis i form af Forsyningstilsynets vurderinger med baggrund i direktivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum. Formålet med senere udmøntninger vil, jf. ovenfor, være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Det bemærkes herudover, at det forventes, at der blive fastsat krav om, at en netbruger, der indgår en fleksibel tilslutningsaftale skal installere et certificeret effektreguleringssystem svarende til hvad der fremgår af artikel 6 a, stk. 2, 1. afsnit. Hermed forstås et system, der tillader kontrol - og eventuel styring - af en netbrugers aftag fra og indføding til elforsyningsnettet. Det bemærkes i denne forbindelse, at direktivet hverken definerer, hvad der forstås ved certificering eller begrebet ”godkendt certificeringsorgan”. Dette giver noget råderum i udmøntningen af bestemmelsen på national niveau. I denne forbindelse anses formålet med bestemmelsen at være at sikre at de

aftalte begrænsninger i udnyttelsen af kapaciteten mellem aftaleparterne effektivt kan implementeres og overholdes. Fastsættelse af regler til gennemførelse af kravet i artikel 6 a, stk. 2, 1. afsnit vil ske med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i elforsyningslovens § 26, stk. 3, sammenholdt med bestemmelsens stk. 2. Kravet vil alene stilles fremadrettet, dvs. at netbrugere, der allerede i dag er tilsluttet nettet med en fleksibel tilslutningsaftale, ikke vil blive berørt af kravet.

Afslutningsvis bemærkes det, at det forventes, at der med hjemmel i de gældende bemyndigelser i § 45 b, bl.a. vil blive fastsat, at Forsyningstilsynet, under inddragelse af oplysninger mv. fra de kollektive elforsyningsvirksomheder, vil skulle foretage løbende vurderinger af både omkostningseffektiviteten og risikoen for konkurrenceforvridninger, angående potentialet for en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser som værktøj.

Med *stk. 2* foreslås det, at der ved fleksible tilslutningsaftaler forstås et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, der indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indfødnings af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.

Formålet med bestemmelsen er at gennemføre den definition af fleksible tilslutningsaftaler, der er indeholdt i direktivets artikel 2, nr. 24 b. Der er tale om en ordret gennemførelse af direktivets definition.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil indføres en ny definition i elforsyningsloven af begrebet fleksible tilslutningsaftaler, og at dette begreb vil forstås i overensstemmelse med direktivets definition.

Der vil være tale om en bred forståelse af begrebet, der vil omfatte aftaler for nettilslutning af både forbrug, produktion og energilagring, hvor adgangen til den fulde udnyttelse af den tilsluttede kapacitet til indfødnings af elektricitet til, eller udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet er begrænset og kontrolleres. Både aftaler med tidsmæssige eller leveringsmæssige begrænsninger samt en kombination heraf vil forstås som omfattet af begrebet fleksibel tilslutningsaftale.

Om forslaget til § 25, stk. 1 og 2, henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende fleksible tilslutningsaftaler i de almindelige bemærkninger afsnit 3.7.3.

Til nr. 11 [Energinets opgavevaretagelse ift. seriel måling]

Ifølge den gældende § 28, stk. 1, nr. 12, i elforsyningsloven, udarbejder Energinet forskrifter for netvirksomhedernes målinger. Energinet har ikke en tilsvarende forpligtelse til at udarbejde forskrifter for seriel måling. Dvs.

for målinger der kommer fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 28, *nr. 21*. Efter den foreslåede bestemmelse vil udarbejdelse af forskrifter for seriel måling blive tilføjet til listen af Energinets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil forventeligt medføre, at Energinet udarbejde forskrifter for seriel måling, der gør det muligt et serielt målepunkt at indgå i de markedsopgørelser, der udarbejdes af Energinet. Det serielle målepunkt skal kunne identificeres i Datahub som et underliggende målepunkt til aftagenummeret. Det forventes, at forskrifterne vil pålægge virksomheden med ansvaret for det serielle målepunkt at hjemtage målinger fra de serielle målepunkter og indsende måledata til Datahub. Det forventes endvidere, at forskrifterne vil pålægge de pågældende virksomheder at oprette/opdatere og nedlægge serielle målepunkter i Datahub, herunder sikre at de serielle målepunkter tilknyttes netvirksomhedens fysiske måler med henblik på gennemførelse af en seriel måling.

Kommunikation mellem en elhandelsvirksomhed og Energinet om forhold, der vedrører et konkret aftagenummer, herunder aftagenummerets serielle målepunkter, sker via Datahub i henhold til forskrifter udstedt af Energinet, jf. § 72 c, stk. 1, i elforsyningsloven.

Når et serielt målepunkt oprettes, kopieres alle priselementer for tariffer og afgifter over på det serielle målepunkt, med undtagelse af netvirksomhedens abonnementer og gebyrer. Disse priselementer vil alene være tilknyttet netvirksomhedens målepunkter.

Den foreslåede bestemmelse forventes endvidere at medføre, at Energinet i forskrifterne vil sikre, at der laves en konsistenskontrol af måledata, når der både indsendes måledata fra netvirksomheden og målinger. Forskrifterne forventes endvidere at kunne håndtere, at mangelfuld måledata korrigeres, således at der er konsistens mellem netvirksomhedens målinger og de serielle målinger, således at el kunderne betaler de rigtige tariffer og afgifter m.v.

Til nr. 12 [Energinets etablering og drift af en energidelingsplatform]

Etablering og drift af en energidelingsplatform, der kan håndtere deling af overskudsenergi fra VE-anlæg, er en ny opgave, der kan pålægges Energinet.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt § 28, *nr. 22*. Efter den foreslåede bestemmelse kan Energinet efter pålæg fra klima-, energi- og forsyningsministeren etablere og varetage driften af en platform til deling af energi. Platformen skal indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling i artikel 15 a.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet kan pålægges at etablere og drive en energidelingsplatform, der gør det muligt for aktive kunder at dele overskudsenergi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed sendes ud på det kollektive net. Platformen vil skulle sikre, at delingen kan ske inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen.

Delingsplatformen skal bl.a. kunne håndtere direkte deling, hvor en eller flere parter selv aftaler alle forhold om energidelingen. Energidelingsplatformen skal i denne situation sikre alle tekniske forhold for delingen overfor både de delende parter, relevante elhandelsvirksomheder og balanceansvarlige aktører. Delingsplatformen skal også kunne håndtere, at det er en Energidelingsorganisator, der står for at administrere delingen mellem en eller flere parter, ligesom energidelingen kan foregå mellem en eller flere producerende parter og en eller flere forbrugende parter.

Energidelingsplatformen skal kunne håndtere, at prisen for deling af overskudsproduktionen kan fremgå direkte af delingsplatformen. Selve afregningen finder sted bilateralt mellem de aktive kunder eventuelt via en Energidelingsorganisator. Det skal være muligt for den aktive kunde at angive, om det er hele eller dele af overskudsproduktionen, der skal deles. En aktiv kunde skal kunne trække sit anlæg ud af energidelingen.

Energidelingsplatformen skal kunne indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante elkunder og markedsdeltagere. Platformen skal kunne modtage information om relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde.

Platformen skal således muliggøre, inden for en bestemt tidsramme, at kundens samlede målte delte energi, kan trækkes fra det samlede forbrug med

henblik på at beregne energikomponenten af energiregningen, udstedt af kundens elhandelsvirksomhed. Energidelingen skal således kunne håndteres direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet.

Til nr. 13 [Risikostyring]

Lov om elforsyning regulerer ikke krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

Den foreslås i nyaffattelsen af § 72, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler, der gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 2. Elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 1, gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i lov om elforsyning § 78, stk. 6. Det forudsættes således i gennemførelsen, at det i Danmark er Forsyningstilsynet, der sikrer, at elhandelsvirksomhederne efterlever kravene til risikostyring. Artikel 18 a, stk. 3, gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i lov om elforsyning § 9, idet artikel 18 a, stk. 3, vedrører en ret til ret til borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber.

Kravene til elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal forstås som krav til risikohåndteringsstrategier samt imødegåelse af risici for forsyningssvigt under hensyn til elhandelsvirksomhedernes adgang til deres egen produktion og kapitalisering samt deres afhængighed af ændringer i engrospriserne. Udformningen af kravene til elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal således ses i sammenhæng med gennemførelsen af elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 1, hvorefter Forsyningstilsynet skal sikre, at elhandelsvirksomhederne har oprettet og implementerer passende risikoafdækningsstrategier og træffer alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Bestemmelsen medfører i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 2, at elhandelsvirksomhedernes risikoafdækningsstrategier kan omfatte brug af elkøbsaftaler, som defineret i elmarkedsforordningens artikel 2, nr. 77, eller andre egnede instrumenter som forwardkontrakter. Bestemmelsen medfører videre, at kravene til risikostyring skal understøtte, at den enkelte elhandelsvirksomheds risikoeksponering ved ellevering på forbrugssiden modsvares af elhandelsvirksomhedens risikoafdækning. Bestemmelsen vil dermed medføre, at kravene til risikostyring vil kunne gøres

afhængig af den enkelte elhandelsvirksomheds samlede aftalte elleveringsforpligtelser. Den enkelte elhandelsvirksomheds risikoeksponering vil i den sammenhæng bl.a. kunne afhænge af, om, og i hvilken grad, elhandelsvirksomheden har indgået aftaler om levering af elektricitet til en fast pris over tid, herunder eksempelvis hvis elhandelsvirksomheden har indgået tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter. Visse elhandelsvirksomheder er forpligtet til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter med en varighed på ikke mindre end ét år, se hertil dette lovforslags § 1, nr. 7 og regler fastsat i medfør heraf. Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter er defineret i elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 15 a. Elhandelsvirksomheder vil imidlertid også kunne være bundet af indgåede aftaler om levering af elektricitet til en fast pris, selvom de ikke er omfattede af forpligtelsen efter lovforslagets § 1, nr. 7, herunder aftaler med en kortere tidsmæssig udstrækning end et år. Sådanne aftaler vil også indvirke på elhandelsvirksomhedens grad af risikoeksponering.

Til nr. 14 [72 b, stk. 1, 3. pkt.]

Med elforsyningslovens § 72 b, stk. 1, introduceres engrosmodellen, hvorefter det er elhandelsvirksomheden, der sælger elektricitet til elkunderne som et samlet produkt.

Netvirksomhederne indsender måledata til Datahub, der ejes og drives af Energinet. Den fremsendte måledata danner grundlag for engrosafregningen. Engrosafregningen er afregningen af markedet mellem Energinet, netvirksomheden og elhandelsvirksomheden. Netvirksomheden og Energinet genererer hver en regning til elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden fakturerer efterfølgende elkunderne.

Det fremgår af § 72 d, stk. 1, at netvirksomheden fakturerer elhandelsvirksomheden for elafgift, som netvirksomheden skal svare efter lov om afgift af elektricitet. Energinet fakturerer elhandelsvirksomheden for betaling for elafgift, som Energinet skal svare efter lov om afgift af elektricitet, for elkunder, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Det fremgår af § 72 b, stk. 1, 3. pkt., i elforsyningsloven, at elafgifter viderefaktureres uændret til det relevante aftagenummer.

Det foreslås i § 72 b, stk. 1, 3. pkt., at der efter »viderefaktureres uændret til «: indsættes »elkunden på«.

Den foreslåede præcisering er begrundet i lovforslagets regler om seriel måling, der gør det muligt for en elkunde at tilknytte flere elaftaler under det samme aftagenummer. Der er tale om præcisering, idet bestemmelsens formål er at sikre, at elafgiften viderefaktureres uændret. Det står således i modsætning til, at det står en elhandelsvirksomhed frit for, om de vil viderefakturere betalingen for net- og systemydelser uændret til elkunderne eller at lade betalingen indgå som en integreret del af den samlede regning. Bestemmelsens formål er således at sikre, at elafgiften ikke på tilsvarende vis kan integreres i den samlede regning til elkunden. Det er ikke tiltænkt en materiel ændring heraf.

For nærmere om seriel måling henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede præcisering vil medføre, at elafgiften skal viderefaktureres uændret til elkunden på aftagenummeret. Med den foreslåede præcisering flyttes fokus til elkunden på aftagenummeret frem for selve aftagenummeret. Dette vil tydeliggøre, at den delmængde af det samlede elforbrug, der opgøres ved hjælp af seriel måling, kan danne grundlag for afregning af elafgiften.

Der kan dog i markedet ikke købes mere energi, end netvirksomhederne har målt forbruget til. Balanceansvaret følger således altid omfanget af netvirksomhedens målinger i nettilslutningen, såfremt der ikke er fuldstændig overensstemmelse mellem målingerne på serielle målepunkter og netvirksomhedens målinger. Det samlede forbrug kan således aldrig overstige netvirksomhedens måling. Dette vil blive sikret gennem Energinets konsistenskontrol. Der kan således aldrig opkræves flere elafgifter hos forbrugerne, end netvirksomhederne har målt forbruget til.

Til nr. 15 [72 b, stk. 1, 4. pkt.]

Med elforsyningslovens § 72 b, stk. 1, introduceres engrosmodellen, hvorefter det er elhandelsvirksomheden, der sælger elektricitet til elkunderne som et samlet produkt.

Med engrosmodellen bliver netydelsen betragtet som en engrosleverance til elhandelsvirksomheden, og ikke som tidligere en detailleverance til elkunderne, der blev opkrævet af netvirksomhederne. Elhandelsvirksomheden kan vælge at viderefakturere betalingen for net- og systemydelser uændret til elkunderne, eller at lade betalingen indgå som en integreret del af den samlede regning.

Det fremgår dog af § 72 b, stk. 1, 4. pkt., i elforsyningsloven, at netvirksomhedens bindende midlertidige prisnedsættelser skal viderefaktureres uændret til de relevante aftage-numre. En tarifnedsættelse er bindende, såfremt den ikke efterfølgende vil kunne opkræves under henvisning til indtægtsrammebekendtgørelsens regler om differencer. Det er en forudsætning, at den bindende midlertidige tarifnedsættelse tydeligt fremgår af netvirksomhedens indberetning til Datahub, at tarifnedsættelsen er fremadrettet, at tarifnedsættelsen er afhængig af forbrugets størrelse på hvert enkelt aftage-nummer, og at tarifnedsættelsen vedrører alle forbrugere.

Det foreslås i § 72 b, stk. 1, 4. pkt., at der efter » prisnedsættelser uændret til «: indsættes »elkunderne på«.

Den foreslåede præcisering er begrundet i lovforslagets regler om seriel måling, der gør det muligt for en elkunde at tilknytte flere elaftaler under det samme aftage-nummer. Der er tale om præcisering, idet bestemmelsens formål er at sikre, at netvirksomhedens bindende midlertidige prisnedsættelser viderefaktureres uændret til elkunderne. Bestemmelsens formål er således at sikre, at netvirksomhedens bindende midlertidige prisnedsættelse kommer elkunden i det pågældende netområde til gode. Det er ikke tiltænkt en materiel ændring heraf.

For nærmere om seriel måling henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede præcisering vil medføre, at netvirksomhedens bindende midlertidige prisnedsættelse skal viderefaktureres uændret til elkunderne på de relevante aftage-numre. Med den foreslåede præcisering flyttes fokus til elkunden på aftage-nummeret frem for selve aftage-nummeret. Dette vil tydeliggøre, at den delmængde af det samlede elforbrug, der opgøres ved hjælp af seriel måling, også er omfattet af kravet om, at netvirksomhedens midlertidige prisnedsættelser skal viderefaktureres uændret.

Til nr. 16 [72 c, stk. 5, 1. pkt.]

Det følger af § 72 c, stk. 5, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elhandelsvirksomheden via datahubben indhenter oplysning om forbrug og tarifoplysninger m.v. på hvert enkelt aftage-nummer, som er omfattet af en aftale med elhandelsvirksomheden

Det foreslås i 72 c, stk. 5, 1. pkt., at der efter »forbrug «: indsættes », serielle målinger«

Den foreslåede ændring er begrundet i lovforslagets regler om seriel måling, der gør det muligt for en elkunde at tilknytte flere elaftaler under det samme aftagenummer. For nærmere om seriel måling henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring vil medføre, at elhandelsvirksomheden via datahubben indhenter oplysning om serielle målinger på hvert enkelt aftagenummer.

Til nr. 17 [72 c, stk. 5, 2. pkt.]

Det følger af § 72 c, stk. 5, 2. pkt., i elforsyningsloven, at elhandelsvirksomheden endvidere kan indhente oplysning om det summerede forbrug og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet.

Det foreslås i 72 c, stk. 5, 2. pkt., at der efter »det summerede elforbrug«: indsættes », serielle målinger«

Den foreslåede ændring er begrundet i lovforslagets regler om seriel måling, der gør det muligt for en elkunde at tilknytte flere elaftaler under det samme aftagenummer. For nærmere om seriel måling henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en elhandelsvirksomhed kan indhente oplysning om serielle målinger og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet.

Til nr. 18 [Godkendelse af forsøg med tariffer]

Den gældende bestemmelse, som giver Forsyningstilsynet mulighed for at godkende metoder til brug for forsøg med nye tariferingsprincipper og nye principper for allokering af omkostninger blev indført ved et ændringsforslag i betænkningen til lovforslag L 87 af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi, jf. Folketingstidende 2010-2011, Tillæg B, side 2.

Ifølge den gældende § 73 a, stk. 2, i elforsyningsloven, kan Forsyningstilsynet godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Forsyningstilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.

Det foreslås i § 73 a, stk. 2, 1. pkt., at ændre købergrupper til kategorier af netbrugere.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 73, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love. Begrebet køberkategorier blev erstattet af begrebet kategorier af netbrugere for at præcisere, at både elkunder og elproducenter giver anledning til omkostninger, der kan tariferes af de kollektive elforsyningsvirksomheder.

Den foreslåede ændring indebærer, at det præciseres, at Forsyningstilsynets mulighed for at godkende metoder til brug for forsøg med nye tariferingsprincipper og nye principper for allokering af omkostninger omfatter både elkunder og elproducenter. Forsyningstilsynets godkendelse sker i overensstemmelse med principperne i elmarkedsforordningens artikel 18.

Hensigten med bestemmelsen er, at give Forsyningstilsynet et ophæng i elforsyningsloven, der giver mulighed for at godkende eksempelvis en tarifmetode på forsøgsbasis, selvom det fx kan være vanskeligt at påvise, om der med tarifmetoden kan peges på en eller flere kategorier af netbrugere, der giver anledning til omkostninger eller besparelser. Dette gør sig navnlig gældende ift. til udviklingen af nye tarifprodukter, hvor der ikke er opbygget en praksis hos Forsyningstilsynet. Formålet er således at modvirke langstrakte udviklings- og godkendelsesprocesser for udvikling af bl.a. nye tarifmetoder, hvilket kan være positivt for hastigheden i den grønne omstilling og elmarkedets udvikling. Hensigten er således, at der i højere grad anlægges en helhedsbetragtning, således at enkelte hensyn ikke overskygger andre og står i vejen for en godkendelse, når der træffes afgørelse om projekter med nye tariferingsmetoder.

Det samme er relevant i forbindelse med godkendelse af projekter angående nye metoder for levering af ydelser fra netbrugere under anvendelse af det kollektive elnet. Selv om disse ikke omhandler udvikling af en egentlig ny tarifmetode, kan deres finansiering særskilt være underlagt krav om metodegodkendelse, hvis den sker under helt eller delvis brug af tarifmidler.

Anlæggelse af en helhedsbetragtning skal bidrage til, at det ikke bliver unødvendig vanskeligt at udvikle og godkende tarifmetoder, der kan følge med de krav, som samfundet stiller til de tarifprodukter, som tilbydes på

markedet, eller som vil bidrage til udviklingen af nye metoder for anskaffelse af ydelser fra netbrugere og dermed til udviklingen af nye værktøjer til sikring af en effektiv, pålidelig og sikkert netdrift.

Godkendelsen kan således ske som led i udvikling af nye tarifieringsmetoder, fx med henblik på at fremme et intelligent elforbrug. Det kan være en tarifieringsmetode for lokal kollektiv tarifiering, der er en tarifløsning, der kan tage højde for sammenslutningernes samlede træk på det kollektive elnet, når de tariferes. En sammenslutning kan, ved at producere og forbruge elektricitet samtidig, mindske belastningen af det kollektive elnet.

Med lov nr. 415 af 25. april 2023 om ændring af lov om elforsyning og lov om afgift af elektricitet blev rammerne for tarifiering af fx energifællesskaber forbedret ved at fremme muligheden for tarifløsninger som lokal kollektiv tarifiering. I bemærkningerne til § 73 beskrives således en ramme, hvor lokale sammenslutningers tarifgrundlag kan dannes på baggrund af ét målepunkt oprettet til formålet i Datahub. På baggrund af denne lovramme vil netvirksomhederne i det konkrete tarifarbejde kunne definere, hvordan disse målepunkter kan bidrage til at dokumentere den fordel, som lokale sammenslutninger udgør for elnettet, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, side 47.

Godkendelsen kan også ske som led i udvikling af nye metoder for anskaffelse af ydelser fra netbrugere, eksempelvis projekter, der har til formål at afprøve etablering af lokale fleksibilitetsmarkeder for netbrugeres markedsbaseret levering af fleksibilitetsydelser til en kollektiv elforsyningsvirksomhed.

Til nr. 19 [Priskrise]

Siden afskaffelsen af Forsyningspligten og regulerede priser i 2016 har Danmark haft et fuldt liberaliseret detailmarked for elektricitet. Elhandelsvirksomhederne kan således frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer elektricitet til elkunderne. Dette er sidenhen ligeledes blevet reguleret i elmarkedsdirektivets artikel 5, hvoraf det fremgår, at leverandørerne frit skal kunne fastsætte den pris, til hvilken de leverer elektricitet til kunderne.

Det foreslås i § 74, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 74 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om regulerede priser i artikel 5 og artikel 66 a.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering afgrænses af elmarkedsdirektivets bestemmelser i artikel 5 og artikel 66 a. Denne afgrænsning bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om regulerede priser, som udgangspunkt, har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler herom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan fastsættes regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering til husholdningsforbrugere, mikrovirksomheder og små- og mellemstore virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det for små- og mellemstore virksomheder er en forudsætning for at regulere elpriserne, at Rådet har erklæret en elpriskrise i overensstemmelse med elmarkedsdirektivet. Det er ikke tilsvarende en forudsætning for at regulere elpriserne til husholdningsforbrugere og mikrovirksomheder, som en midlertidig foranstaltning, at Rådet har erklæret en elpriskrise.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at Danmark har en EU-retlig forpligtelse til at implementere direktivets bestemmelser, medmindre de konkret er undtaget fra implementering. Dette gør sig ikke gældende for elmarkedsdirektivets artikel 66 a, selvom det i tilfælde af, at der erklæres pris-krise, er op til den enkelte medlemsstat, om de vil regulere fastsættelsen af priser for elektricitetslevering. Medlemsstaten skal derfor træffe alle de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre bestemmelsen. Den enkelte medlemsstat skal således have en retlig ramme, der gør det muligt at regulere elpriserne, såfremt Rådet erklærer elpriskrise.

Det er hensigten, at elmarkedets grundlæggende prismekanismer bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet. I tilfælde af at en elpriskrise erklæres bør der gøres brug af støtteordninger til

erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Erklæring af en regional eller EU-dækkende elpriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Bestemmelsen skal således også anses som en mulighed for hurtigt at kunne reagere i tilfælde af, at det viser sig nødvendigt.

Til nr. 20 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af elforsyningsloven § 85 d, stk. 2, at Forsyningstilsynet kan påbyde at forhold, der strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Det foreslås, at påbudshjemlen i § 85 d, stk. 2, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at påbudshjemlen omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Til nr. 21 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af elforsyningsloven § 86, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2 om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. i REMIT-forordningen.

Det foreslås, at § 86, stk. 1, ændres, så den også omfatter REMIT-forordningens artikel 8, stk. 1 a.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 22, at bødehjemlen i § 86, stk. 1, foreslås ændret til REMIT-forordningen med senere ændringer.

De foreslåede ændringer vil derfor medføre, at bødehemlen i § 86, stk. 1, også omfatter hvis nogen ikke rettidigt efterkommer et påbud fra Forsyningstilsynet om at opfylde den pligt, der påhviler vedkommende efter REMIT-forordningen med senere ændringers artikel 8, stk. 1 a.

Til nr. 22 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af elforsyningsloven § 86, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2 om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Det følger af elforsyningslovens § 87 a, stk. 1, at overtrædelser af artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det følger af elforsyningslovens § 87 b, stk. 1, at overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedet straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det foreslås, at bødehemlen i § 86, *stk. 1*, § 87 a, *stk. 1*, og § 87 b, *stk. 1*, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bødehemlerne i § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1, og § 87 b, stk. 1, omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Til nr. 23 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af elforsyningslovens § 87 a, stk. 1, at overtrædelser af blandt andet artikel 4, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1. pkt. eller artikel 15 i REMIT-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås, at hjemlen til bødestraf for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 4, stk. 1, i § 87 a, stk. 1, ændres til artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.

Ændringen vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis markedsdeltagerne ikke efterlever forpligtelsen til at offentliggøre intern viden om virksomheder og faciliteter ved hjælp af IIP'er i REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 4, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til § 87 a, stk. 1, som indsat ved lov nr. 642 af 12. juni 2013 om ændring af bl.a. elforsyningsloven vedrørende bødestraf for manglende efterlevelse af artikel 4, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det foreslås desuden, at hjemlen til bødestraf for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 9, stk. 1, 1. pkt., i § 87 a, stk. 1, ændres til artikel 9, stk. 1.

Ændringen vil medføre, at der fortsat vil kunne gives tvangsbøder og anvendes bødestraf over for markedsdeltagere i tredjelande, som er aktive på det danske engrosenergimarked. Derudover vil det medføre, at der kan pålægges sanktioner, hvis markedsdeltageren ikke efterlever forpligtelsen til at registrere sig og udpege en repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de er aktive. Har markedsdeltageren udpeget en repræsentant i Danmark og ladet sig registrere hos Forsyningstilsynet, kan det desuden sanktioneres, hvis markedsdeltageren ikke giver meddelelse om repræsentantens kontaktoplysninger eller giver repræsentanten de nødvendige beføjelser og midler til at samarbejde med myndigheden og ACER.

Det foreslås endelig, at hjemlen til bødestraf for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 15 i § 87 a, stk. 1, ændres til artikel 15, stk. 1-4.

Ændringen vil medføre en udvidelse af indholdet af underretningspligten vedrørende mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergi produkter. Muligheden for at give bødestraf for manglende underretning

omfatter herefter alle personer, der planlægger transaktioner med energiprodukter, selvom disse transaktioner ikke bliver gennemført. Det omfatter også alle handelsordrer, selvom de ikke resulterer i en egentlig transaktion, uanset om de finder sted uden for en organiseret markedsplads og uanset at de foretages af personer der gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter i tillæg til engrosenergiprodukter. Forslaget vil endvidere medføre, at pligten til at underrette også gælder ved mistanke om, at en markedsdeltager ikke efterlever sin pligt til at offentliggøre intern viden. Forslaget vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis der ikke sker underretning til ACER og Forsyningstilsynet straks og senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Derudover vil forslaget medføre, at der kan gives bødestraf, hvis de omhandlede personer ikke sikrer, at de ansatte der overvåger for mistænkelige ordrer og transaktioner er uafhængige og er beskyttet mod enhver interessekonflikt. Forslaget vil desuden medføre, at det er den nationale regulerende myndighed i medlemsstaten, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, der skal underrettes.

Til § 2

Til nr. 1 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af gasforsyningslovens § 48, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (REMIT-forordningen).

Det foreslås, at § 48, stk. 1, ændres, så bestemmelsen også omfatter REMIT-forordningens artikel 8, stk. 1 a og b.

Det følger af dette lovforslags § 2, nr. 2, at bødejemlen i § 48, stk. 1, foreslås ændret til REMIT-forordningen med senere ændringer.

De foreslåede ændringer vil medføre, at bødejemlen i § 48, stk. 1, også omfatter forhold, hvor nogen ikke rettidigt efterkommer et påbud fra Forsyningstilsynet om at opfylde den pligt, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1 a og b i REMIT-forordningen med senere ændringer. Der vil være tale om en pligt for organiserede markedspladser eller tredjeparter der

handler på deres vegne og enheder, der handler på vegne af LNG-markedsdeltagere til at indberette transaktioner til ACER.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af gasforsyningslovens § 48, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Det følger af gasforsyningslovens § 49 a, stk. 1, at det straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, hvis artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, overtrædes. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det følger af gasforsyningslovens § 49 b, stk. 1, at overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det foreslås, at bødehjemlen i § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1, og § 49 b, stk. 1, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bødehjemlerne i § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1, og § 49 b, stk. 1, omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 [Konsekvensrettelse som følge af REMIT-forordningen]

Det følger af gasforsyningslovens § 49 a, stk. 1, at overtrædelser af blandt andet artikel 4, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1. pkt. eller artikel 15 i REMIT-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås, at hjemlen i § 49 a, stk. 1, til bødestraf for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i REMIT-forordningen med senere ændringer, ændres til artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.

Ændringen vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis markedsdeltagerne ikke efterlever forpligtelsen til at offentliggøre intern viden om virksomheder og faciliteter ved hjælp af IIP'er i artikel 4, stk. 1, 3. pkt., i REMIT-forordningen med senere ændringer. Der henvises til bemærkningerne til § 49 a, stk. 1, som indsat ved lov nr. 642 af 12. juni 2013 om ændring af bl.a. gasforsyningsloven vedrørende bødestraf for manglende efterlevelse af artikel 4, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det foreslås desuden, at hjemlen i § 49 a, stk. 1 til bødestraf for overtrædelse af artikel 9, stk. 1, 1. pkt., i REMIT-forordningen med senere ændringer, ændres til artikel 9, stk. 1.

Ændringen vil medføre, at der fortsat vil kunne anvendes bødestraf over for markedsdeltagere i tredjelande, som er aktive på det danske engrosenergi-marked. Derudover medfører det, at der kan pålægges sanktioner, hvis markedsdeltageren ikke efterlever forpligtelsen til at registrere sig og udpege en repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de er aktive. Har markedsdeltageren udpeget en repræsentant i Danmark og ladet sig registrere hos Forsyningstilsynet, vil det desuden kunne sanktioneres, hvis markedsdeltageren ikke giver meddelelse om repræsentantens kontaktoplysninger eller giver repræsentanten de nødvendige beføjelser og midler til at samarbejde med myndigheden og ACER.

Det foreslås endelig, at hjemlen i § 49 a, stk. 1, til bødestraf for overtrædelse af artikel 15 i REMIT-forordningen med senere ændringer ændres til artikel 15, stk. 1-4.

Ændringen vil medføre en udvidelse af indholdet af underretningspligten vedrørende mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergi produkter. Muligheden for at give bødestraf for manglende underretning omfatter herefter alle personer, der planlægger transaktioner med energiprodukter, selvom disse transaktioner ikke bliver gennemført. Det omfatter også alle handelsordrer, selvom de ikke resulterer i en egentlig transaktion, uanset om de finder sted uden for en organiseret markedsplads, og uanset at de foretages af personer, der gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter i tillæg til engrosenergi produkter. Forslaget vil endvidere medføre, at pligten til at underrette også gælder ved mistanke om, at en markedsdeltager ikke efterlever sin pligt til at offentliggøre intern viden. Forslaget vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis der ikke sker underretning til ACER og Forsyningstilsynet straks og senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Derudover vil forslaget medføre, at der kan gives bødestraf, hvis de omhandlede personer ikke sikrer, at de ansatte, der overvåger for mistænkelige ordrer og transaktioner, er uafhængige og er beskyttet mod enhver interessekonflikt. Forslaget vil desuden medføre, at det er den nationale regulerende myndighed i medlemsstaten, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergi produktet leveres, der skal underrettes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det følger af straffeloven § 299 d, stk. 1, nr. 2, at den der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a eller c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med fængsel i indtil 6 år.

Det foreslås, at straffjemlen i § 299 d, stk. 1, nr. 2, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede konsekvensrettelse skyldes ændringer i ændringsforordning nr. 1106 af 11. april 2024 til REMIT-forordningen. Ændringsforordningen omfatter ikke ændringer i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c og artikel 5. Ændringsforordningen ændrer dog bl.a. i definitionerne af en

række begreber i artikel 2 til forståelse af artikel 3 og artikel 5, herunder intern viden, markedsmanipulation, engrosenergiprodukter og markedsdeltager.

Den foreslåede ændring vil medføre, at straffjemlen for overtrædelse af REMIT-forordningens bestemmelser om forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c og artikel 5 omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Til § 4

Det foreslås i § 4, at loven skal træde i kraft den 17. januar 2025.

Elforsyningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for disse dele af Riget. Derfor vil dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om elforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1248 af 24. okto- ber 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1787 af 28. december 2023, fo- retages følgende ændringer:</p>
	<p>1. I § 4, indsættes som stk. 7 og 8:</p> <p>»Stk. 7. En kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kra- vet i stk. 1, 2. pkt.«</p> <p>»Stk. 8. En region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kra- vet i stk. 6.«</p>
§ 5, nr. 4) <i>Aktiv kunde:</i> Elkunde el- ler gruppe af elkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet, eller som sæl- ger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitetsordninger el- ler energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke ud- gør dennes primære forretnings- el- ler erhvervsmæssige virksomhed.	<p>2. I § 5, nr. 4, indsættes efter »der er produceret på dennes lokalitet,«:</p> <p>»eller egenproduceret eller delt elektricitet inden for andre lokalite- ter,«.</p>
	<p>3. I § 5 indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 15, som nyt nummer:</p> <p>»15) <i>Energideling:</i> Aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er:</p> <p>a) produceret eller lagret på eller uden for forbrugsstedet ved hjælp</p>

	af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist; eller b) hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.« Nr. 14-36 bliver herefter nr. 15-37.
	4. I § 5 indsættes efter nr. 30, der bliver nr. 31, som nyt nummer: »31) <i>Seriel måling</i> : En måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af elforbrug til afregningsformål« Nr. 30-37 bliver herefter nr. 31-38.
	5. I § 6, <i>stk. 1</i> , indsættes efter »elprodukt.«: »En elkunde kan, ved anvendelse af seriel måling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer.«
	6. I § 6, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeren kan fastsætte regler om seriel måling, herunder om ansvar for måledata og tekniske krav til enheder, der anvendes til seriel måling.«
§ 6 b, stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde dynamiske elpriskontrakter.	7. I § 6 b, <i>stk. 4</i> , indsættes efter »dynamiske elpriskontrakter«: »og tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.«.
§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende aktive kunder, VE-egenforbrugere, borgerenergifællesskaber, VE-fællesskaber og aggregatorvirksomheder, herunder bestem-	8. I § 9, <i>1. pkt.</i> , indsættes efter »aktive kunder,«: »energideling,«.

<p>melser om deltagelse på elektricitetsmarkeder, produktion og forbrug og lagring af elektricitet, aggregering, betaling af tariffer, regler om etablering og regler om balanceansvar og balancering. Regler efter 1. pkt. kan indeholde forpligtelser for elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder.</p>	
	<p>9. I § 22 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 13.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med tilslutning til det kollektive net, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sådanne sager.«</p>
	<p>10. Efter § 24 indsættes:</p> <p>»§ 25. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved fleksible tilslutningsaftaler forstås et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, som indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indfødnig af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.«</p>
	<p>11. I § 28, <i>stk. 1.</i>, indsættes efter nr. 20 som nyt nummer:</p> <p>»21) Udarbejde forskrifter for serielle målinger«</p>
	<p>12. I § 28, <i>stk. 1.</i>, indsættes efter nr. 20 som nyt nummer:</p>

	<p>»22) Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge Energinet at etablere og varetage driften af en platform til deling af energi. Platformen skal indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet, herunder sikre at den delte energi kan håndteres direkte i markedsopgørelserne.«</p>
	<p>13. Efter § 71 b indsættes:</p> <p>»§ 72. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.</p>
<p>§ 72 b, stk. 1. Elhandelsvirksomheden køber net- og systemydelser af netvirksomhederne og Energinet. Elhandelsvirksomheden fakturerer elkunderne for levering af elektricitet, herunder net- og systemydelser, jf. § 73, stk. 3, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Elafgifter viderefaktureres uændret til det relevante aftage nummer. Endvidere viderefaktureres netvirksomheders bindende midlertidige prisnedsættelser uændret til de relevante aftage numre.</p>	<p>14. I 72 b, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »viderefaktureres uændret til«: »elkunden på«</p>
<p>§ 72 b, stk. 1. Elhandelsvirksomheden køber net- og systemydelser af netvirksomhederne og Energinet. Elhandelsvirksomheden fakturerer elkunderne for levering af elektricitet, herunder net- og systemydelser, jf. § 73, stk. 3, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Elafgifter viderefaktureres uændret til</p>	<p>15. I 72 b, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter » prisnedsættelser uændret til«: »elkunderne på«</p>

det relevante aftagenummer. Endvidere viderefaktureres netvirksomheders bindende midlertidige prisnedsættelser uændret til de relevante aftagenumre.	
§ 72 c, stk. 5. Elhandelsvirksomheden indhenter via datahubben oplysning om forbrug og tarifoplysninger m.v. på hvert enkelt aftagenummer, som er omfattet af en aftale med elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden kan endvidere indhente oplysning om det summerede forbrug og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet. Forbruget af elektricitet opgøres ud fra målte eller beregnede data.	16. I 72 c, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »forbrug«: », serielle målinger«
§ 72 c, stk. 5. Elhandelsvirksomheden indhenter via datahubben oplysning om forbrug og tarifoplysninger m.v. på hvert enkelt aftagenummer, som er omfattet af en aftale med elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden kan endvidere indhente oplysning om det summerede forbrug og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet. Forbruget af elektricitet opgøres ud fra målte eller beregnede data.	17. I § 72 c, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »det summerede elforbrug«: », serielle målinger«
§ 73 a, stk. 2. Forsyningstilsynet kan godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Forsyningstilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.	18. I § 73 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »købergrupper« til: »kategorier af netbrugere«.
	19. Efter § 73 b indsættes

	»§ 74. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering«
§ 85 d, stk. 2. Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder eller strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.	20. I § 85 d, stk. 2, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.
§ 86, stk. 1. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 77, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.	21. I § 86, stk. 1 indsættes efter »artikel 8, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt.,«: »stk. 1 a,«.

§ 86, stk. 1. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 77, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 87 a, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 87 b, stk. 1. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

22. I § 86, *stk. 1*, § 87 a, *stk. 1* og § 87 b, *stk. 1*, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

<p>nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.</p>	
<p>§ 87 a, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.</p>	<p>23. I § 87 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.« og »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1« og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om gasforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret ved lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 48, stk. 1. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 41, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4,</p>	<p>1. I § 48, stk. 1, indsættes efter »artikel 8, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt.,«: »stk. 1 a og b,«.</p>

<p>litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.</p>	
<p>§ 48, stk. 1. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 41, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.</p> <p>§ 49 a, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets</p>	<p>2. I § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1 og § 49 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.</p>

<p>forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.</p> <p>§ 49 b, stk. 1. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.</p>	
<p>§ 49 a, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.</p>	<p>3. I § 49 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.«, »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1« og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 434 af 25. april 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1786 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 299 d, stk. 1. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i (...) nr. 2) overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a eller c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og</p>	<p>1. I § 299 d, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.</p>

UDKAST

Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller (...)	
---	--